

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI
BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 31 Aralık 2005 - 24 Ocak 2006	Yayımlandığı Tarih 25 Ocak 2006	Sayı 295
---	---	--------------------

İÇİNDEKİLER

- [28.12.2005 Tarih ve 5441 Sayılı Tarım ve Köyşleri Bakanlığının 867 ve 170 sayılı Kanunlara Tabi İşletmeler Dışında Kalan Taşra Kuruluşlarına Döner Sermaye Verilmesi Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına, Ziraat Vekaletine Merbut Bazı Mektep ve Müesseselerin Sureti İdaresi Hakkında Kanunun Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun \(R.G. 3 Ocak 2006 - 26042\)](#)
- [28.12.2005 Tarih ve 5442 Sayılı Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılanması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun \(R.G. 3 Ocak 2006 26042\)](#)
- [28.12.2005 Tarih ve 5443 Sayılı Köy Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun \(R.G. 3 Ocak 2006 - 26042\)](#)
- [29.12.2005 Tarih ve 5445 Sayılı Mahalli İdare Birlikleri Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun \(R.G. 4 Ocak 2006 26043\)](#)
- [29.12.2005 Tarih ve 5446 Sayılı Maden Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun \(R.G. 4 Ocak 2006 - 26043\)](#)
- [29.12.2005 Tarih ve 5444 Sayılı Tapu Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun \(R.G. 7 Ocak 2006 - 6046\)](#)
- [19.01.2006 Tarih ve 5448 Sayılı Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesinin Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun \(R.G. 21 Ocak 2006 - 26056\)](#)
- [Özelleştirme Uygulamaları Sonucunda İşsiz Kalan ve Bilahare İşsiz Kalacak Olan İşçilerin Diğer Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Geçici Personel Statüsünde İstihdam Edilmelerine İlişkin Esaslarda Değişiklik Yapılmasına Dair 2005/9861 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı \(R.G. 31 Aralık 2005 - 26040\)](#)
- [Kamu Kurum Ve Kuruluşlarındaki Geçici Mahiyette](#)

- [İşleri Yürütmek Üzere Geçici Personel İstihdamı ve Bu Personele Ödenecek Ücretler Hakkında 2005/9862 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı \(R.G. 31 Aralık 2005 - 26040\)](#)
- [Çeşitli Kanunlara Göre Muhtelif Statülerde İstihdam Edilen Sözleşmeli Personelin Ücretlerinin Artırılmasına İlişkin 2005/9843 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı \(R.G. 31 Aralık 2005 - 26040\)](#)
 - [631 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 14 üncü Maddesi Kapsamındaki Personelin Mali ve Sosyal Haklarına İlişkin 2005/9857 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı \(R.G. 31 Aralık 2005 - 26040\)](#)
 - [Dr. Birsen KARAKAŞ'ın Türkiye Adalet Akademisi Başkanı Olarak Görevlendirilmesine İlişkin 2006/9930 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı \(R.G. 21 Ocak 2006 - 26056\)](#)
 - [Devlete Ait Taşınmaz Mal Satış, Trampa, Kiraya Verme, Mülkiyetin Gayri Ayni Hak Tesis, Ecrimisil ve Tahliye Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik \(R.G. 31 Aralık 2005 - 26040\)](#)
 - [Adli Tıp Kurumu Personeli Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliği \(R.G. 14 Ocak 2006 - 26049\)](#)
 - [Eczaneler ve Eczane Hizmetleri Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik \(R.G. 20 Ocak 2006 - 26055\)](#)
 - [Ön Ödeme Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik \(R.G. 21 Ocak 2006 - 26056\)](#)
 - [Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Esaslarına Dair Genel Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik \(R.G. 21 Ocak 2006 - 26056\)](#)
 - [Karayolları Trafik Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik \(R.G. 21 Ocak 2006 - 26056\)](#)
 - [Başbakanlıktan Atatürk'ün Doğumunun 125. Yılı Konulu, 2006/2 Sayılı Genelgesi \(R.G. 4 Ocak 2006 - 26043\)](#)
 - [Başbakanlıktan Bilgi Edinme Hakkı ile İlgili Yıllık Rapor Konulu, 2006/2 Sayılı Genelge \(R.G. 17 Ocak 2006 - 26052\)](#)
 - [Başbakanlıktan Başbakanlık İletişim Merkezi \(BİMER\)-doğrudan Başbakanlık Konulu, 2006/3 Sayılı Genelge \(R.G. 20 Ocak 2006 - 26055\)](#)
 - [Başbakanlıktan Emekli Sandığı İştirakçilerinin İşlemleri Konulu, 2006/4 Sayılı Genelge \(R.G. 20 Ocak 2006 - 26055\)](#)
 - [İdari ve Malî İşler Dairesi Başkanlığından Ödenekler konulu, 01.01.2006 Tarih ve 02-2 Sayılı Genelge](#)
 - [Çevre ve Orman Bakanlığından 2872 Sayılı Çevre Kanunu Uyarınca Verilecek İdari Para Cezalarına İlişkin \(2006/2\) Sayılı Genelge \(R.G. 24 Ocak 2006 - 26059\)](#)
 - [Kültür ve Turizm Bakanlığından 2863 Sayılı Kanuna Muhalefetten Açılan Davalar Hakkında İlke Kararı \(R.G. 31 Aralık 2005 - 26040\)](#)
 - [Anayasa Mahkemesinin E: 2005/8, K: 2006/1 \(Yürürlüğü Durdurma\) Sayılı Kararı \(R.G. 7](#)

Ocak 2006 - 26059)

- [Anayasa Mahkemesinin E: 2005/98, K: 2006/2 \(Yürürlüğü Durdurma\) Sayılı Kararı](#) (R.G. 7 Ocak 2006 - 26059)

- [Anayasa Mahkemesinin E: 2005/55, K: 2006/3 \(Yürürlüğü Durdurma\) Sayılı Kararı](#) (R.G. 7 Ocak 2006 - 26059)

- [Anayasa Mahkemesinin E: 2001/383, K: 2003/92 Sayılı Kararı](#) (R.G. 19 Ocak 2006 - 26054)

- [2005/36 Sayılı Danıştay Kararı](#) (R.G. 31 Aralık 2005 - 26040)

- [Uyuşmazlık Mahkemesinden 25 Adet Karar Özeti](#) (R.G. 9 Ocak 2006 - 26048)

- [Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığının 12, 13, 14 Sayılı Kararları](#) (R.G. 17 Ocak 2006 - 26052)

- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Keçeci/Türkiye Davası\)](#)

- [Hazine Müsteşarlığından Bazı Madeni Paraların Tedavülden Kaldırılması Hakkında Tebliğ](#) (R.G. 31 Aralık 2005 - 26040)

- [Maliye Bakanlığında Harcama Yetkileri Hakkında Genel Tebliğ \(Seri No: 1\)](#) (R.G. 31 Aralık 2005 - 26040 - 4. Mükerrer)

- [Maliye Bakanlığında Emlak Vergisi Kanunu Genel Tebliğ \(Seri No: 47\)](#) (R.G. 31 Aralık 2005 - 26040 - 4. Mükerrer)

- [Maliye Bakanlığında Katma Değer Vergisi Genel Tebliğ \(Seri No: 97\)](#) (R.G. 31 Aralık 2005 - 26040 - 4. Mükerrer)

- [Maliye Bakanlığında Harcırah Kanunu Genel \(Tebliğ\) Seri No: 38\)](#)

- [Maliye Bakanlığında 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Uygulama Talimatı \(Sıra No: 1\)](#) (R.G. 14 Ocak 2006 - 26049)

- [Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankasından Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanuna İlişkin Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ \(Sıra Numarası: 2006/1\)](#) (R.G. 14 Ocak 2006 - 26049)

- [Maliye Bakanlığında Milli Emlak Genel Tebliği \(Sıra No: 302\)](#) (R.G. 24 Ocak 2006 - 26059)

- [Türkiye Barolar Birliği Başkanlığından 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu Gereğince Yapılacak Hukuki Yardımlar İçin Avukatlık Ücret Tarifesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tarife](#) (R.G. 24 Ocak 2006 - 26059)

- [Rekabet Kurumu Başkanlığından 4054 Sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanununun 16 ve 17 nci Maddelerinde Düzenlenmiş Olan İdari Para Cezalarının 31/12/2006 Tarihine Kadar Geçerli Olmak Üzere Artırıldığına Duyurulmasına İlişkin Tebliğ \(Tebliğ No : 2006/1\)](#) (R.G. 31 Aralık 2005 - 26040)

- [Adalet Bakanlığında İlân](#) (R.G. 3 Ocak 2006 -

26042)

- [Adalet Bakanlığından İlan](#) (R.G. 4 Ocak 2006 -

26043)

- [Adalet Bakanlığından İlan](#) (R.G. 14 Ocak 2006 -

26049)

- [Adalet Bakanlığından İlan](#) (R.G. 18 Ocak 2006 -

26053)

- [Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünden "Gümrük Sahasındaki Hacizli Araçlar" Konulu Duyurusu](#)

- [Eğitim Dairesi Başkanlığından Duyuru](#)

Kanunlar

 [İçindekilere dön](#)

Tarım ve Köyişleri Bakanlığının 867 ve 170 sayılı Kanunlara Tabi İşletmeler Dışında Kalan Taşra Kuruluşlarına Döner Sermaye Verilmesi Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına, Ziraat Vekaletine Merbut Bazı Mektep ve Müesseselerin

Sureti İdaresi Hakkında Kanunun Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun

Kanun No. 5441

Kabul Tarihi: 28.12.2005

MADDE 1. — 21/12/1967 tarihli ve 969 sayılı "Tarım ve Köyişleri Bakanlığının 867 ve 170 Sayılı Kanunlara Tabi İşletmeler Dışında Kalan Taşra Kuruluşlarına Döner Sermaye Verilmesi Hakkında Kanun"un adı "Tarım ve Köyişleri Bakanlığının Merkez ve Taşra Kuruluşlarına Döner Sermaye Verilmesi Hakkında Kanun" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2. — 969 sayılı Kanunun 1 inci maddesi aşığıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 1. — Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Döner sermaye işletmelerine kendi kaynaklarından karşılanmak üzere, yüz milyon Yeni Türk Lirası tahsis edilmiştir. Bu miktarı dört katına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

MADDE 3. — 969 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi aşığıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 3. — İşletmeler, 441 sayılı Tarım ve Köyişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesinde belirtilen; bitkisel üretim, hayvansal üretim, su ürünleri, gıda, yem, kooperatifçilik, el sanatları ve hayvan hastalıklarıyla ilgili olarak üretim, ıslah, araştırma, yetiştirme, koruma, muayene, analiz, kontrol, deneme, öğretim, eğitim, yayım, yayın ve karantina ile ilgili döner sermaye faaliyetlerini yürütürler. Bu faaliyetlerin yürütülmesi için gerekli olan her türlü ahır, ağıl, kümes, sera, imalathane, depo, ambar, hangar, işçi evi, atölye, tesis ve bina yapılması ve yaptırılması ile gerekli hallerde taşıt edinme faaliyetlerinde bulunurlar.

İşletmeler, bu faaliyetlerin ifasında, gereken hallerde, gerçek ve tüzel kişilerle işbirliği yapar.

Döner sermaye işletmelerinden elde edilen kârın en fazla % 80'i, kârın elde edilmesinde emeği geçen 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa ve bu Kanunun 4/B maddesine tâbi personele katkıları oranında, asgari ücretin yıllık brüt tutarının iki katını aşmamak üzere, üretimi teşvik primi olarak ödenebilir. Üretimi teşvik priminin miktarı ile ödenmesine ilişkin esas ve usûller; görev yapılan birimin iş hacmi, görev mahalli, görevin önem ve güçlüğü, personelin hizmet sınıfı, kadro unvanı ve çalışma süresi gibi kriterler dikkate alınarak, Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine, Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir. Üretimi teşvik primi dağıtımı işletme bünyesi ile sınırlıdır. İşletmenin zararı, izleyen yılların kârlarından mahsup edilir.

MADDE 4. — 969 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 3. — 29/5/1926 tarihli ve 867 sayılı Ziraat Vekaletine Merbut Bazı Mektep ve Müesseselerin Sureti İdaresi Hakkında Kanuna göre kurulan döner sermaye işletmeleri, 969 sayılı Kanun hükümlerine göre faaliyetlerine devam eder. 867 sayılı Kanuna göre kurulan döner sermaye işletmelerinden, 969 sayılı Kanuna göre faaliyetlerine devam edemeyecek olanlara ait her türlü taşınır ve taşınmaz, araç, gereç, malzeme, demirbaş ve taşıtlar ile burada çalışan personel başkaca bir işleme gerek kalmaksızın 969 sayılı Kanuna göre faaliyetlerine devam eden işletmelere devredilmiş sayılır.

MADDE 5. — 6/5/1960 tarihli ve 7473 sayılı Ziraat Vekaletine Merbut Bazı Mektep ve Müesseselerin Sureti İdaresi Hakkındaki 867 Sayılı Kanuna Ek Kanun, 1/2/1963 tarihli ve 170 sayılı Tarım Bakanlığına Bağlı Bazı Okul ve Kurumların İdaresi Hakkında 29/5/1926 Tarihli ve 867 Sayılı Kanuna Ek Kanun, 29/5/1926 tarihli ve 867 sayılı Ziraat Vekaletine Merbut Bazı Mektep ve Müesseselerin Sureti İdaresi Hakkında Kanun ile 21/12/1967 tarihli ve 969 sayılı Tarım ve Köyişleri Bakanlığının 867 ve 170 Sayılı Kanunlara Tabi İşletmeler Dışında Kalan Taşra Kuruluşlarına Döner Sermaye Verilmesi Hakkında Kanunun geçici 1 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1. — 2005 yılına ilişkin kârlardan 2006 yılında dağıtılacak üretimi teşvik primi ödemelerinde, 29/5/1926 tarihli ve 867 sayılı Kanun kapsamındaki döner sermaye işletmelerindeki personel ile 21/12/1967 tarihli ve 969 sayılı Kanun kapsamındaki döner sermaye işletmelerindeki personel hakkında, 969 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin son fıkrasının, bu Kanunla değiştirilmeden önceki hükmüne istinaden çıkarılmış olan yönetmelik hükümleri uygulanır.

MADDE 6. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 7. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

2 Ocak 2006

**Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların
Karşılanması Hakkında Kanunda Değişiklik
Yapılmasına Dair Kanun**

Kanun No. 5442

Kabul Tarihi: 28.12.2005

MADDE 1. — 17/7/2004 tarihli ve 5233 sayılı Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılanması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesine ikinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Komisyonun başkan ve üyelerine ayda altıdan fazla olmamak üzere her toplantı için (500) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutar üzerinden toplantı ücreti ödenir. Bu ödemeler, damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tâbi tutulmaz.

MADDE 2. — 5233 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin (c) ve (d) bentlerinde geçen "bire" ibareleri "bir" şeklinde değiştirilmiş, "ve Bakanlığa göndermek" ibareleri madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 3. — 5233 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 6. — Zarar gören veya mirasçılarının veya yetkili temsilcilerinin zarar konusu olayın öğrenilmesinden itibaren altmış gün içinde, her hâlde olayın meydana gelmesinden itibaren bir yıl içinde zararın gerçekleştiği veya zarar konusu olayın meydana geldiği il valiliğine başvuruları hâlinde gerekli işlemlere başlanır. Bu sürelerden sonra yapılacak başvurular kabul edilmez. Bu Kanun kapsamındaki yaralanma ve sakatlanmalarda, yaralının hastaneye kabulünden hastaneden çıkışına kadar geçen süre, başvuru süresinin hesaplanmasında dikkate alınmaz.

İlgili valilik dışında diğer valilikler, kaymakamlıklar, Türkiye Cumhuriyeti dış temsilcilikleri, diğer bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşlarına yapılan başvurular ilgili valiliğe gönderilir.

Komisyon, zarar görenlerce yapılacak her başvuru ile ilgili çalışmalarını, başvuru tarihinden itibaren altı ay içinde tamamlamak zorundadır. Zorunlu hâllerde, bu süre vali tarafından üç ay daha uzatılabilir.

Komisyon, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarından başvuru konusu ile ilgili her türlü bilgi ve yardımı isteyebileceği gibi, kamu kurum ve kuruluşlarında çalışanları bilirkişi olarak da görevlendirebilir. Komisyon, gerekli gördüğü uzmanları çalıştırabilir veya bunlardan görüş alabilir.

Komisyonun başkan ve üyeleri; kendilerinin, eşlerinin ve üçüncü dereceye kadar (bu derece dahil) kan ve kayın hısımları ile vekili, vasisi ya da kayyımı oldukları kişilerin zararları ile ilgili komisyon toplantılarına katılamazlar.

Komisyonun sekreterlik hizmetleri il özel idarelerince yürütülür.

Komisyon tarafından bilirkişi olarak görevlendirilen kamu görevlilerine her başvuru dosyası için (500), diğer kişilere her başvuru dosyası için (1000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak miktarı geçmemek üzere komisyon kararı ile ödeme yapılır. Bu ödemeler, damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tâbi tutulmaz.

Zararların tespiti amacıyla memuriyet mahalli dışında keşfe katılan komisyon üyeleri ile bilirkişilere 6245 sayılı Harcırah Kanununa göre harcırah ödenir. Komisyonun avukat üyesine ödenecek harcırahın tespitinde, 1 inci dereceden maaş alan Devlet memuruna ödenen harcırah miktarı esas alınır. Bu ödemeler, damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tâbi tutulmaz.

Komisyon üyeleri bilirkişi olarak görevlendirilemez.

Komisyonun giderleri Bakanlık ve/veya il özel idaresi bütçesinden karşılanır.

Dava açma süresi içinde yapılan başvuru, nihaî işlem sonucunun ilgiliye tebliğine kadar genel hükümlere göre dava açma sürelerini durdurur.

MADDE 4. — 5233 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasındaki "yirmi gün" ibaresi "otuz gün" olarak, dördüncü fıkrasındaki "birer örneği ilgiliye ve Bakanlığa gönderilir." ibaresi "bir örneği ilgiliye gönderilir." şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 5. — 5233 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasına "ödenekten" sözcüğünden sonra gelmek üzere "üç ay içerisinde" ibaresi eklenmiş; ikinci fıkrasındaki "yirmimilyar Türk Lirasının" ibaresi "ellibin Yeni Türk Lirasının" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 6. — 5233 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Komisyonlar, Bakanlık ve valilik tarafından denetlenir.

GEÇİCİ MADDE 1. — Bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir yıl içinde ilgili valilik ve kaymakamlıklara başvurmaları halinde, 19/7/1987 tarihi ile bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih arasında işlenen 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun 1 inci, 3 üncü ve 4 üncü maddeleri kapsamına giren eylemler veya anılan tarihler arasında terörle mücadele kapsamında yürütülen faaliyetler nedeniyle zarar gören gerçek kişiler ile özel hukuk tüzel kişilerinin maddî zararları hakkında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 2. — 19/7/1987 tarihinden bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar, görevleri başında iken terörden veya terörle mücadele sırasında zarar gören kamu görevlilerinden veya mirasçılarından, ilgili mevzuat uyarınca tazminat almış olup, ancak aldıkları tazminatın hesaplanma kriteri bu Kanundan farklı olanlardan, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir yıl içinde ilgili valilik veya kaymakamlıklara başvuranlara, yapılacak hesaplamada aldıkları tazminat ile bu Kanuna göre almaları gereken tazminat arasında fark bulunması halinde, eksik olan tutar yasal faiziyle birlikte ödenir. Ödenen tazminat tutarı fazla ise iade talep edilmez.

MADDE 7. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 8. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

2 Ocak 2006

[R.G. 3 Ocak 2006 - 26042]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Köy Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun

Kanun No. 5443

Kabul Tarihi: 28.12.2005

MADDE 1. — 18/3/1924 tarihli ve 442 sayılı Köy Kanununun 74 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Hiçbir sosyal güvenlik kurumunun güvencesi altında bulunmayan geçici köy korucuları ile bunların eşleri, bakmakla yükümlü oldukları anne, baba ve çocuklarının muayene, tetkik ve tedavileri, 3816 sayılı Ödeme Gücü Olmayan Vatandaşların Tedavi Giderlerinin Yeşil Kart Verilerek Devlet Tarafından Karşılanması Hakkında Kanunda öngörülen şartlara bakılmaksızın anılan Kanun hükümlerine göre yeşil kart verilerek sağlanır. Bakmakla yükümlü oldukları anne, baba ve çocuklarının tespitinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda belirtilen esaslar uygulanır. Bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihin öncesinde ve sonrasında asgari on yıl üzerinden tazminat olarak görevinden ayrılan geçici köy korucuları ile bunların eşleri, bakmakla yükümlü oldukları anne, baba ve çocuklarının muayene, tetkik ve tedavileri hakkında da bu fıkra hükümleri uygulanır.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

2 Ocak 2006

[R.G. 3 Ocak 2006 - 26042]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Mahallî İdare Birlikleri Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun

Kanun No. 5445

Kabul Tarihi: 29.12.2005

MADDE 1. — 26/5/2005 tarihli ve 5355 sayılı Mahallî İdare Birlikleri Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

İlçelerde, tarım ürünlerinin pazarlanması hariç olmak üzere, yol, su, kanalizasyon ve benzeri altyapı tesisleri ile köylere ait diğer hizmetlerin yürütülmesine yardımcı olmak, bizzat yapmak, yaptırmak ve kırsal kalkınmayı sağlamak üzere, tüm köylerin iştiraki ile o ilçenin adını taşıyan, köylere hizmet götürme birliği kurulabilir.

MADDE 2. — 5355 sayılı Kanunun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 19. — Sadece sulama amaçlı olarak kurulan mahallî idare birliklerinde birlik meclisi, 8 inci maddede belirtilen doğal üyeler ile belediye meclisi üyeliğine seçilme şartlarına sahip olan ve birliğin sulama faaliyetinden faydalanan mülk sahibi çiftçiler arasından birlik tüzüğünde gösterilen sayıda seçilecek üyelerden oluşur. Seçim, üye mahallî idare sınırları içinde birliğin sulama faaliyetinden faydalanan çiftçilerin katılımıyla o mahallî idare meclisinin gözetiminde yapılır. Arazinin beş yıldan fazla kiralanması halinde birlik meclis üyeliğine seçilme ve birlik meclisi üye seçimlerinde oy kullanma hakkı kiracıya aittir. Birlik üyesi mahallî idarelerin birlik meclisinde kaç üye ile temsil edilecekleri, o mahallî idare sınırları içindeki sulanan alanların birliğin sulama faaliyetinden faydalanan toplam alana oranına göre tespit edilir.

Bu birliklerde birlik başkanı, ilk mahallî idareler genel seçimlerine kadar görev yapmak üzere seçilir.

MADDE 3. — 5355 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Birinci fıkrada belirtilen birliklerden il özel idarelerine ait olanın birlik meclisi, il valileri ile her ilin il genel meclisinin, birlik tüzüğünde gösterilen sayıda kendi üyeleri arasından seçeceği kimselerden oluşur.

MADDE 4. — 5355 sayılı Kanunun 22 nci maddesine aşağıdaki birinci, ikinci ve üçüncü fıkralar eklenmiş, diğer fıkralar teselsül ettirilmiş, mevcut birinci fıkrasındaki "denetim" kelimesi çıkarılmış ve mevcut üçüncü fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Mahallî idare birliklerinin denetimi İçişleri Bakanlığınca yapılır. Valiler ve kaymakamlar gerekli gördüklerinde ülke düzeyinde kurulan birlikler dışındaki birlikleri denetleyebilirler.

Sayıştayın dış denetimine tâbi olmayan mahallî idare birliklerinin, İçişler Bakanlığı, valiler veya kaymakamlarca malî denetimi sonucunda tespit edilen kamu zararı üzerine yapılan kişi borcu teklifleri, birlik meclisinde görüşülerek karara bağlanır. Bu kararın örneği, birlik merkezinin bulunduğu yerin valiliğine, ülke düzeyinde kurulan birlikler ile başkanı vali veya vali yardımcısı olan birliklerde ise İçişleri Bakanlığına gönderilir. Karara karşı, ülke düzeyinde kurulan birlikler ile başkanı vali veya vali yardımcısı olan birliklerde İçişleri Bakanlığı, diğerlerinde ise valiler veya hakkında kişi borcu çıkarılanlar on gün içinde idarî yargıya başvurabilirler. İdarî yargı kararı doğrultusunda işlem sonuçlandırılır.

Kontrol, denetim, inceleme, kesin hükme bağlama veya yargılama sonucunda tespit edilen kamu zararı, zararın oluştuğu tarihten itibaren ilgili mevzuatına göre hesaplanacak faiziyle birlikte ilgililerden tahsil edilir. Kamu zararlarının tahsiline ilişkin usûl ve esaslar, İçişleri Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Köylere hizmet götürme birliklerinin birlik meclisleri hariç olmak üzere, birlik meclisi ile birlik encümeninin başkan ve üyelerine meclis ve encümen toplantılarına katıldıkları her gün için birlik başkanına (5000), encümen üyelerine (2000), meclis üyelerine (1500) gösterge rakamının Devlet memurları için belirlenen aylık katsayı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere, birlik meclisi tarafından belirlenecek miktarda huzur hakkı ödenebilir.

GEÇİCİ MADDE — Birlik meclisi üyeliğine seçilme şartlarını taşımak şartıyla 30/3/2004 tarihinden önce seçilen birlik başkanları bu tarihten itibaren üç yılı geçmemek kaydıyla seçildikleri sürenin sonuna kadar; bu tarihten sonra seçilenler ise ilk mahallî idareler genel seçimlerine kadar görevlerine devam eder.

Bu Kanunun yayımı tarihinden önce kurulmuş mahallî idare birliklerinin 5355 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesi uyarınca durumlarını 5355 sayılı Kanun hükümlerine uydurmaları için verilen altı aylık süre 10/6/2006 tarihine kadar uzatılmıştır.

MADDE 5. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 6. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

3 Ocak 2006

[R.G. 4 Ocak 2006 - 26043]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maden Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun

Kanun No. 5446

Kabul Tarihi: 29.12.2005

MADDE 1 — 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanununun 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş ve üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

"Bu hüküm I. Grup madenler ve mıcır ile kaba inşaat, baraj, gölet, liman, yol gibi yapılarda kullanılan her türlü yapı hammaddesi için uygulanmaz."

MADDE 2 — 3213 sayılı Maden Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

EK MADDE 6. — Bor Tuzları için, 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun değişik mükerrer 97 nci maddesinin (b) bendine göre hesaplanacak belediye payı, belediye sınırları ve mücavir alanlardan çıkartılan madenlerden elde edilecek işletme brüt kârının % 2' sinden az olamaz.

MADDE 3 — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.
3 Ocak 2006

[R.G. 4 Ocak 2006 - 26043]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tapu Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun

Kanun No. 5444

Kabul Tarihi: 29.12.2005

MADDE 1. — 22/12/1934 tarihli ve 2644 sayılı Tapu Kanununun Anayasa Mahkemesince iptal edilen 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

Madde 35. — Yabancı uyruklu gerçek kişiler, karşılıklı olmak ve kanunî sınırlamalara uyulmak kaydıyla, Türkiye'de işyeri veya mesken olarak kullanmak üzere, uygulama imar planı veya mevzii imar planı içinde bu amaçlarla ayrılıp tescil edilen taşınmazları edinebilirler. Sınırlı aynî hak tesis edilmesinde de aynı koşullar aranır. Yabancı uyruklu bir gerçek kişinin ülke genelinde edinebileceği taşınmazlar ile bağımsız ve sürekli nitelikte sınırlı aynî hakların toplam yüzölçümü iki buçuk hektarı geçemez. Bu fıkra da belirtilen koşullarla, yüzölçümü miktarını otuz hektara kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Yabancı ülkelerde kendi ülkelerinin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketleri, ancak özel kanun hükümleri çerçevesinde taşınmaz mülkiyeti ve taşınmazlar üzerinde sınırlı aynî hak edinebilirler.

Yabancı uyruklu gerçek kişiler ile yabancı ülkelerde kendi ülkelerinin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketleri lehine Türkiye'de taşınmaz rehni tesisinde birinci ve ikinci fıkralarda yer alan kayıt ve sınırlamalar aranmaz.

Yabancı uyruklu gerçek kişiler ile yabancı ülkelerde kendi ülkelerinin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketleri dışındakiler Türkiye'de taşınmaz edinemez ve lehlerine sınırlı aynî hak tesis edilemez.

Türkiye Cumhuriyeti ile arasında karşılıklılık olan devlet vatandaşlarının kanunî miras yoluyla intikal eden taşınmazları için birinci fıkra da belirtilen kayıt ve sınırlamalar uygulanmaz. Ölümüne bağlı tasarruflarda yukarıdaki fıkralarda belirtilen kayıt ve sınırlamalar uygulanır. Türkiye Cumhuriyeti ile arasında karşılıklılık olmayan devlet

vatandaşlarının kanunî miras yoluyla edindikleri taşınmaz ve sınırlı aynî hakların intikal işlemleri yapılarak tasfiye edilir.

Karşılıklılığın tespitinde hukukî ve fiilî durum esas alınır. Bu ilkenin kişilere toprak mülkiyeti hakkının tanınmadığı, ülke uyruklarına uygulanmasında, yabancı devletin taşınmaz ediniminde kendi vatandaşlarına tanıdığı hakların, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarına da tanınması esastır.

Yabancı uyruklu gerçek kişiler ile yabancı ülkelerde kendi ülkelerinin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketlerinin; sulama, enerji, tarım, maden, sit, inanç ve kültürel özellikleri nedeniyle korunması gereken alanlar, özel koruma alanları ile flora ve fauna özelliği nedeniyle korunması gereken hassas alanlarda ve stratejik yerlerde kamu yararı ve ülke güvenliği bakımından taşınmaz ve sınırlı aynî hak edinemeyecekleri alanları, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının tescile esas koordinatlı harita ve planları içeren teklifi üzerine belirlemeye ve yabancı uyruklu gerçek kişilerin il bazında edinebilecekleri taşınmazların, illere ve il yüzölçümüne göre binde beşi geçmemek üzere oranını tespiti Bakanlar Kurulu yetkilidir. Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakanlık bünyesinde ilgili idare temsilcilerinden oluşan komisyon tarafından, bu madde uyarınca Bakanlar Kuruluna verilen yetkiler dahilinde çalışmalar yapılmak suretiyle kamu kurum ve kuruluşlarının bu kapsamdaki teklifleri incelenip değerlendirilerek Bakanlar Kuruluna sunulur.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra belirlenecek askerî yasak bölgeler, askerî ve özel güvenlik bölgeleri ile stratejik bölgelere ve değişiklik kararlarına ait harita ve koordinat değerleri Millî Savunma Bakanlığınca geciktirilmeksizin Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakanlığa verilir.

Yukarıdaki fıkralarda belirtilen bölgeler içerisinde kalması nedeniyle kamulaştırılması gereken ya da tapu sicilinde şerh verilmesine gerek duyulan parsellere ilişkin bildirimler ilgili idarelerince tapu sicil müdürlüklerine yapılır.

Bu madde hükümlerine aykırı edinilen veya kanunî zorunluluk dışında edinim amacına aykırı kullanıldığı tespit edilen taşınmazlar ile sınırlı aynî haklar, Maliye Bakanlığınca verilecek süre içerisinde maliki tarafından tasfiye edilmediği takdirde tasfiye edilerek bedele çevrilir ve bedeli hak sahibine ödenir.

MADDE 2. — 2644 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 2. — Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte mevcut olan askerî yasak bölgeler, askerî ve özel güvenlik bölgeleri ile stratejik bölgelere ilişkin kararlara ait harita ve koordinat değerlerinin tamamı, Millî Savunma Bakanlığı tarafından en geç üç ay içerisinde Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakanlığa gönderilir.

Yukarıda belirtilen bölgelere ilişkin kararlara ait harita ve koordinat değerlerinin, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğüne gönderilmesi ve sayısal ortama aktarılarak taşra birimlerine intikal ettirilmesine kadar geçecek sürede yetkili askerî makamlardan sorulmak suretiyle, belirtilen işlemler tamamlandıktan sonra gönderilen belge ve bilgilere göre tapu işlemleri yürütülür.

MADDE 3. — Bu Kanun 26/7/2005 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

6 Ocak 2006

[R.G. 7 Ocak 2006 - 26046]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesinin Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun

Kanun No. 5448

Kabul Tarihi: 19.1.2006

MADDE 1 — 17 Ekim 2003 tarihinde Paris'te Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Teşkilâtı (UNESCO)'nın 32 nci Genel Konferansında kabul edilen "Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesi"nin onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2 — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.
20 Ocak 2006

[R.G. 21 Ocak 2006 - 26056]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Bakanlar Kurulu Kararları

Karar Sayısı : 2005/9861

Ekli "Özelleştirme Uygulamaları Sonucunda İşsiz Kalan ve Bilahare İşsiz Kalacak Olan İşçilerin Diğer Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Geçici Personel Statüsünde İstihdam Edilmelerine İlişkin Esaslarda Değişiklik Yapılmasına Dair Esaslar"ın yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığının görüşüne dayanan Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcılığının 22/12/2005 tarihli ve 21047 sayılı yazısı üzerine, 217 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 8 inci maddesinin (f) bendine göre, Bakanlar Kurulu'nca 29/12 /2005 tarihinde kararlaştırılmıştır.

**Özelleştirme Uygulamaları Sonucunda İşsiz Kalan
ve Bilahare İşsiz**

**Kalacak Olan İşçilerin Diğer Kamu Kurum ve Kuruluşlarında
Geçici Personel Statüsünde İstihdam Edilmelerine
İlişkin Esaslarda Değişiklik Yapılmasına
Dair Esaslar**

Madde 1 — 3/5/2004 tarihli ve 2004/7898 sayılı Kararnamenin eki "Özelleştirme Uygulamaları Sonucunda İşsiz Kalan ve Bilahare İşsiz Kalacak Olan İşçilerin Diğer Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Geçici Personel Statüsünde İstihdam Edilmelerine İlişkin Esaslar"ın 1 inci maddesinin;

A) Birinci fıkrasında yer alan; "kuruluşların (iştirakler hariç)" ibaresi "kuruluşların ve Türk Telekomünikasyon A.Ş. Genel Müdürlüğünün (bunların iştirakleri hariç)" şeklinde ve "İş Kanunu hükümlerine tabi daimi veya geçici işçilerden (kapsamdışı personel hariç) iş akdi feshedilenlerden;" ibaresi, "İş Kanunu hükümlerine tabi daimi veya geçici işçi statüsünde istihdam edilen ve 4046 sayılı Kanunun değişik 22 nci maddesine göre nakil hakkı bulunmayan personelden iş akdi feshedilenlerden;" şeklinde değiştirilmiştir.

B) Altıncı fıkrasının (a) bendinde yer alan "izleyen gün," ibaresi "izleyen iş günü," olarak ve (b) bendinde yer alan "15 gün," ibaresi "15 günü izleyen iş günü," olarak değiştirilmiştir.

C) Dokuzuncu fıkrasında yer alan "herhangi bir şekilde görevinden ayrılanlar" ibaresinden sonra gelmek üzere "(askerlik hizmeti dolayısıyla ayrılanlar hariç)" ibaresi eklenmiştir.

Madde 2 — Bu Esaslar, 1/1/2006 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 3 — Bu Esasları Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 31 Aralık 2005 - 26040]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2005/9862

Kamu kurum ve kuruluşlarındaki geçici mahiyette işleri yürütmek üzere geçici personel istihdamı ve bu personele ödenecek ücretler hakkındaki ekli Kararın yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığının görüşüne dayanan Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcılığının 22/12/2005, 28/12/2005 tarihli ve 21047, 021813 sayılı yazıları üzerine, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (C) fıkrası ile 3/5/2004 tarihli ve 2004/7898 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan "Özelleştirme Uygulamaları Sonucunda İşsiz Kalan ve Bilahare İşsiz Kalacak Olan İşçilerin Diğer Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Geçici Personel Statüsünde İstihdam Edilmelerine İlişkin Esaslar"a göre, Bakanlar Kurulu'nca 29/12/2005 tarihinde kararlaştırılmıştır.

29/12/2005 Tarihli ve 2005/9862 Sayılı

Kararnamenin Eki

KARAR

Madde 1 — Kamu kurum ve kuruluşlarındaki geçici mahiyette işleri yürütmek üzere, ekli Listede kurumu, teşkilatı, adedi ve sözleşme süresi belirtilen azami (21.193) kişi, 3/5/2004 tarihli ve 2004/7898 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan "Özelleştirme Uygulamaları Sonucunda İşsiz Kalan ve Bilahare İşsiz Kalacak Olan İşçilerin Diğer Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Geçici Personel Statüsünde İstihdam Edilmelerine İlişkin Esaslar" çerçevesinde, her halükarda bir mali yılda on ayı geçmeyecek şekilde, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun değişik 4 üncü maddesinin (C) fıkrasına göre geçici personel olarak sözleşmeli çalıştırılabilir.

Madde 2 — 1 inci madde uyarınca istihdam edilecek geçici personelde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin (A) bendinin 1, 4, 6 ve 7 numaralı alt bentlerinde belirtilen şartlar aranır.

Madde 3 — Bu Karara göre istihdam edilecek geçici personele, tahsil dereceleri dikkate alınmak suretiyle aşağıdaki brüt aylık ücretler ödenir.

a) Yükseköğrenim mezunlarına 19.000 gösterge rakamının memur maaş katsayısı ile çarpımından elde edilecek tutar,

b) Lise ve dengi okul mezunlarına 17.000 gösterge rakamının memur maaş katsayısı ile çarpımından elde edilecek tutar,

c) İlköğretim (ilkokul mezunu veya okur-yazar dahil) mezunlarına 15.000 gösterge rakamının memur maaş katsayısı ile çarpımından elde edilecek tutar.

Geçici personelden, bu Kararda belirtilen görevleri yapmak üzere, görevli oldukları memuriyet mahalli dışında görev yapacaklara 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre harcırah ödenir.

Ceza infaz kurumları ve tutukevlerinde fiilen görev yapan geçici personel, ceza infaz kurumları ve tutukevlerinin asli personeli gibi işe edilir.

Madde 4 — Geçici personele, bu Kararda belirtilen ücretler dışında herhangi bir ad altında bir ücret ödenemez ve sözleşmelerine bu yolda hüküm konulamaz.

Bu Kararda belirlenen ücretler üst sınırlar olup, ödenecek miktarlar kurumlarınca ayrıca tespit edilir.

Ödemeler, görevin yapılmasını müteakiben her ayın 14'ünde yapılır. Hizmet sözleşmesinin sona erdirilmesi halinde kıst olarak hesaplanan ücret, ayrılma tarihini takip eden aybaşında ödenir.

Bu ödemeler, sosyal güvenlik mevzuatına göre kişiden yapılacak kesintiler ile gelir ve damga vergisi dışında herhangi bir kesintiye tabi tutulamaz.

Madde 5 — Geçici personelin çalışma saat ve sürelerinin belirlenmesinde, Devlet memurları için tespit edilen çalışma saat ve süreleri dikkate alınır. Ancak, geçici personel kendisine verilen görevleri çalışma saatlerine bağlı kalmaksızın sonuçlandırmak zorundadır. Bu çalışma karşılığında herhangi bir ek ücret ödenmez.

Madde 6 — Geçici personel, istihdam edildiği sürece dışarıda kazanç getirici başka bir iş yapamaz.

Madde 7 — Çeşitli kanun, tüzük ve yönetmeliklerde Devlet memurları için suç sayılan fiil ve hareketler ile yaptırımlar bu Karar gereğince istihdam edilecek geçici personel için de geçerlidir.

Madde 8 — Bu Karar gereğince istihdam edilecek geçici personele;
a) Çalıştıkları her ay için azami 1 gün ücretli izin verilebilir.
b) Yıl içinde resmi tabip raporu ile kanıtlanan hastalıklar için çalıştıkları her 4 ay için 2 günü geçmemek üzere ücretli hastalık izni verilir. Rapor süresinin 2 günü aşması halinde aşan kısım için ücret ödenmez.

c) Geçici personelin isteği üzerine; eşinin doğum yapması, kendisinin veya çocuğunun evlenmesi, annesinin, babasının, eşinin, çocuğunun veya kardeşinin ölümü halinde ve her olay için 3 gün ücretli mazeret izni verilir.

d) Geçici personele, doğum yapmasından önce 8 hafta ve doğum yaptığı tarihten itibaren 8 hafta olmak üzere toplam 16 hafta süre ile aylıklı izin verilir. Çoğul gebelik halinde, doğumdan önceki 8 haftalık süreye 2 hafta süre eklenir. Ancak, sağlık durumu uygun olduğu takdirde tabibin onayı ile geçici personel isterse doğumdan önceki 3 haftaya kadar iş yerinde çalışabilir. Bu durumda, geçici personelin çalıştığı süreler, doğum sonrası sürelerle eklenir. Yukarıda öngörülen süreler geçici personelin sağlık durumuna göre tabip raporunda belirlenecek miktarda uzatılabilir. Geçici personele, bir yaşından küçük çocuklarını emzirmeleri için günde toplam bir buçuk saat süt izni verilir. Süt izninin kullanımında annenin saat seçim hakkı vardır.

Madde 9 — Geçici personel, bu Kararda belirtilen işler dışında herhangi bir işte çalıştırılmaz.

Madde 10 — Geçici personelin hizmet sözleşmesinin feshinde, ihbar, kıdem veya sair adlar altında herhangi bir tazminat ödenmez.

Madde 11 — Geçici personel, sosyal güvenlik mevzuatı yönünden 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu hükümlerine tabidir.

Madde 12 — Bu Karar uyarınca istihdam edilecek geçici personelin tip sözleşme örneklerinin Maliye Bakanlığına vize ettirilmesi zorunludur. Vize işlemi yapılmadan sözleşme yapılamaz ve herhangi bir ödemede bulunulamaz.

Madde 13 — Devlet Personel Başkanlığınca yapılan atama teklifleri doğrultusunda Kurumlarca 30 gün içerisinde geçici personelin atama işlemleri tamamlanarak 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre ilgiliye tebliğ edilir ve sonucundan adı geçen Başkanlığa bilgi verilir.

Madde 14 — Geçici personel, atandıkları yerin, iş akitlerinin feshedildiği andaki görev yerlerinin yer aldığı mahalli sınırlar içerisinde olması halinde (1 inci maddede belirtilen Esasların geçici 1 inci maddesi kapsamında olanlar ise müracaat formunda belirttikleri ikametgah adresindeki mahalli sınırlarla aynı olması halinde) atama emirlerinin kendilerine tebliğ edildiği günü izleyen iş günü, başka yerlerdeki görevlere atanmalar ise atama emirlerinin kendilerine tebliğ tarihinden itibaren 15 günü izleyen iş günü içerisinde işe başlamak zorundadırlar.

Personelin raporlu olması tebligata engel olmamakla beraber, yukarıda belirtilen süreler rapor müddetinin bitiminde başlar.

Belge ile ispatı mümkün zorlayıcı sebepler olmaksızın süresi içerisinde göreve başlamayanlar ile belge ile ispatı mümkün zorlayıcı sebeplerle göreve başlamama hali iki ayı aştığı takdirde bu kişilerin atamaları iptal edilir.

Bu madde kapsamında istihdam edilenlerden herhangi bir şekilde görevinden ayrılanlar (askerlik hizmeti dolayısıyla ayrılanlar hariç) ile istihdam işlemleri tamamlanmasına rağmen göreve başlamayanlar ikinci kez bu haktan faydalanamazlar.

Askerlik görevini yapmakta olanlara ilişkin bu maddenin bildirim ve diğer esaslara ilişkin süreleri terhislerini takip eden aybaşından itibaren başlar.

Madde 15 — Bu Karar kapsamında istihdam edilecek geçici personelin hizmet sözleşmeleri, herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşundan emekliliğe hak kazanacakları tarihte sona erer.

Madde 16 — Bu Karar kapsamında, özelleştirme uygulamaları sonucunda işsiz kalan ve bilahare işsiz kalacak olan işçiler dışında personel istihdam edilemez.

Madde 17 — Bu Karar, 1/1/2006 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 18 — Bu Karar hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

LİSTE

<u>Kurum Adı</u>	<u>Teşkilatı</u>	<u>Adedi</u>	<u>Sözleşme Süresi</u>
Adalet Bakanlığı	Taşra	2.640	2006 Mali Yılı
Milli Eğitim Bakanlığı	Taşra	10.338	2006 Mali Yılı
İçişleri Bakanlığı	Taşra	3.500	2006 Mali Yılı
Yargıtay Başkanlığı	Merkez	115	2006 Mali Yılı
Danıştay Başkanlığı	Merkez	50	2006 Mali Yılı
Devlet Personel Başkanlığı	Merkez	30	2006 Mali Yılı
Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü	Taşra	800	2006 Mali Yılı
Sağlık Bakanlığı	Taşra	1050	2006 Mali Yılı
Vakıflar Genel Müdürlüğü	Taşra	10	2006 Mali Yılı
Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü	Taşra	10	2006 Mali Yılı
Bayındırlık ve İskan Bakanlığı	Taşra	200	2006 Mali Yılı
Tarım ve Köyişleri Bakanlığı	Taşra	350	2006 Mali Yılı
Çevre ve Orman Bakanlığı	Taşra	100	2006 Mali Yılı

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı	Taşra	100	2006 Mali Yılı
Kültür ve Turizm Bakanlığı	Taşra	300	2006 Mali Yılı
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı	Taşra	200	2006 Mali Yılı
Ulaştırma Bakanlığı	Taşra	100	2006 Mali Yılı
Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü	Taşra	500	2006 Mali Yılı
Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğü	Taşra	500	2006 Mali Yılı
Orman Genel Müdürlüğü	Taşra	300	2006 Mali Yılı
Toplam		21.193	

[R.G. 31 Aralık 2005 - 26040]

 İçindekilere dön

Karar Sayısı : 2005/9843

Çeşitli kanunlara göre muhtelif statülerde istihdam edilen sözleşmeli personelin ücretlerinin artırılmasına ilişkin ekli Karar'ın yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığının 21/12/2005 tarihli ve 28726 sayılı yazısı üzerine, Bakanlar Kurulu'nca 27/12/2005 tarihinde kararlaştırılmıştır.

27/12//2005 Tarihli ve 2005/9843 Sayılı Kararnamenin Eki KARAR

Madde 1 — 1/1/2006 tarihinden geçerli olmak üzere;

a) 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan "Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar"ın değişik 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan ücret tavanı, 1.958 YTL'ye yükseltilmiştir.

b) 29/12/1997 tarihli ve 97/10498 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı eki listelerdeki kurum ve kuruluşların hizmet sözleşmesi esaslarında yer alan ve 27/12/2004 tarihli ve 2004/8325 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı uyarınca yükseltilmiş bulunan taban ve tavan ücretleri, %2,5 oranında artırılmıştır.

c) İlgili mevzuatı uyarınca 2005 yılında vize edilmiş pozisyonların 2004/8325 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı uyarınca yükseltilmiş bulunan ücretleri, %2,5 oranında artırılmıştır.

d) Çeşitli statülerde 2005 yılında sözleşmeli olarak çalıştırılanlardan 2006 yılında da görevlerine devam etmeleri ilgili bakanlık veya kuruluşlarca uygun görülenlerin, 2004/8325 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı uyarınca belirlenmiş mevcut brüt sözleşme ücretleri, %2,5 oranında artırılmıştır.

Madde 2 — 1/7/2006 tarihinden geçerli olmak üzere;

a) 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan "Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar"ın değişik 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan ücret tavanı, 2.007 YTL'ye yükseltilmiştir.

b) 29/12/1997 tarihli ve 97/10498 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı eki listelerdeki kurum ve kuruluşların hizmet sözleşmesi esaslarında yer alan ve 1 inci maddenin (b) bendi uyarınca yükseltilmiş bulunan taban ve tavan ücretleri, %2,5 oranında artırılmıştır.

c) 1 inci maddenin (c) bendi uyarınca yükseltilmiş bulunan pozisyonların ücretleri, %2,5 oranında artırılmıştır.

d) Çeşitli statülerde sözleşmeli olarak çalıştırılan personelin 1 inci maddenin (d) bendi uyarınca artırılan brüt sözleşme ücretleri, %2,5 oranında artırılmıştır.

Madde 3 — 23/2/2005 tarihli ve 2005/8531 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararına eklenen geçici 4 üncü maddede yer alan "2005" ibaresi "2006" olarak değiştirilmiştir.

Madde 4 — Bu Karar, 1/1/2006 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 5 — Bu Kararı Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 31 Aralık 2005 - 26040]

— • —

 İçindekilere dön

Karar Sayısı : 2005/9857

631 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 14 üncü maddesi kapsamındaki personelin mali ve sosyal haklarına ilişkin Karar'da değişiklik yapılması hakkında ekli Karar'ın yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığının 21/12/2005 tarihli ve 28726 sayılı yazısı üzerine, 631 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 14 üncü ve geçici 1 inci maddelerine göre, Bakanlar Kurulu'nca 27/12 /2005 tarihinde kararlaştırılmıştır.

27/12/2005 Tarihli ve 2005/9857 Sayılı

Kararnamenin Eki

KARAR

Madde 1 — 8/2/2002 tarihli ve 2002/3729 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının eki Kararın 1 inci maddesinde yer alan "üst kurul üyeleri" ibaresinden sonra gelmek üzere "(Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu ile Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu Kurulu Başkan ve üyeleri hariç)" ibaresi; aynı maddede yer alan "dahil tüm personeli" ibaresinden sonra gelmek üzere "(Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu ile Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu personeli dahil)" ibaresi eklenmiştir.

Madde 2 — Aynı Kararın 2 ve 3 üncü maddeleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 2 — Kapsama dahil tüm personel için 2006 yılında "ortalama ücret toplamı üst sınırı", birinci altı ay için 4.150 YTL, ikinci altı ay için ise 4.250 YTL olarak tespit edilmiştir.

Madde 3 — 13/7/2001 tarihinde mevcut karar, onay veya diğer mevzuat uyarınca kapsama dahil personele anılan tarih itibarıyla yapılmakta olan aynı ve/veya nakdi ödeme unsurlarına hiçbir şekilde yeni bir unsur ilave edilmemesi kaydıyla, 2006 yılının birinci ve ikinci altı aylık dönemlerinde, söz konusu personelin mali ve sosyal haklarında, her bir dönem için ayrı ayrı olmak üzere;

a)Ortalama ücret toplamı, ortalama ücret toplamı üst sınırını aşmayanlar için %2,5 oranını,

b) Ortalama ücret toplamı, ortalama ücret toplamı üst sınırını aşanlar için ise %1,25 oranını,

geçmemek ve kurum içi hiyerarşik yapıların gerektirdiği ölçüde, mevzuatları dahilinde, yetkili organlar tarafından belirlenecek oranlarda artış yapılabilir."

Madde 3 — Bu Karar 1/1/2006 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 4 — Bu Kararı Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 31 Aralık 2005 - 26040]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Atama Kararı

Karar Sayısı : 2006/9930

Türkiye Adalet Akademisi Başkanı olarak Dr. Birsen KARAKAŞ'ın görevlendirilmesi; Adalet Bakanlığının 2/1/2006 tarihli ve 360 sayılı yazısı üzerine, 23/7/2003 tarihli ve 4954 sayılı Kanunun 9 uncu maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 16/1/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

[R.G. 21 Ocak 2006 - 26056]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yönetmelikler

Maliye Bakanlığından:

Devlete Ait Taşınmaz Mal Satış, Trampa, Kiraya Verme, Mülkiyetin Gayri Ayni Hak Tesis, Ecrimisil ve Tahliye Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik

MADDE 1 — 16/12/1984 tarihli ve 18607 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Devlete Ait Taşınmaz Mal Satış, Trampa, Kiraya Verme, Mülkiyetin Gayri Ayni Hak Tesis, Ecrimisil ve Tahliye Yönetmeliğinin değişik 73 üncü maddesinin "Tahmin Edilen Bedelin Tesbiti" başlıklı (A) fıkrasının (b) bendinde yer alan "Sosyal amaçlı irtifak haklarından yukarıdaki oranlar % 50 indirimli uygulanır." cümlesi madde metninden çıkartılmıştır.

MADDE 2 — Aynı Yönetmeliğin değişik 75 inci maddesinin (A) ve (B) fıkraları ile (D) fıkrasının üçüncü paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu paragraftan sonra gelmek üzere bir paragraf eklenmiş ve (D) fıkrasının ikinci paragrafında yer alan "% 0,5 (bindebeş)'inden" ibaresi "% 0,1 (bindebir)'inden" olarak değiştirilmiştir.

"A) İlk yıldan sonraki yıllara ait irtifak hakkı bedellerinin tesbiti:

İlk yıldan sonraki irtifak hakkı bedeli bir önceki yıl irtifak hakkı bedelinin Türkiye İstatistik Kurumunca yayımlanan Üretici Fiyatları Endeksi (bir önceki yılın aynı ayna göre % değişim oranı) oranında artırılması suretiyle tespit edilecek bedeldir.

Özel mevzuatı bulunan irtifak hakkı tesislerinde özel mevzuat hükümleri uygulanır."

"B) Hasıllattan pay alınması:

Eğitim, sağlık, sosyal, yatırımları teşvik, fuarcılık ve sergileme amaçlı irtifak hakkı tesis edilen Hazine taşınmazı üzerinde yapılacak tesisin bizzat hak lehdarınca işletilmesi halinde, bu tesisin işletilmesinden elde edilen toplam yıllık hasılatın % 1 (yüzdebir)'i oranında pay alınır.

Eğitim, sağlık, sosyal, yatırımları teşvik, fuarcılık ve sergileme amaçlı irtifak hakkı tesis edilen Hazine taşınmazı üzerinde bulunan tesisin tamamının veya bir kısmının Bakanlıktan izin alınması şartıyla, hak

lehdarınca üçüncü kişilere kiraya verilmesi halinde; hak lehdarından brüt kiranın % 25 (yirmibeş)'i oranında, kiracı/kiracılardan ise tesisin işletilmesinden elde edilecek toplam yıllık brüt hasılatın % 1 (yüzdebir)'i oranında ayrıca pay alınır. Hak lehdarı ile kiracı arasında yapılan kira sözleşmesinin bir örneği İdareye verilir. Kira payları, hak lehdarı ile kiracı arasında yapılan sözleşmeye göre kira bedellerinin hak lehdarına ödenmesi gereken ayı takip eden ayın 20 nci günü mesai saati bitimine kadar ilgili saymanlığa yatırılır. Kiracılardan alınmayan hasılat payları hak lehdarından alınır.

Yıllık hasılatı gösteren beyanname 3568 sayılı Serbest Muhasebecilik, Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununa göre yetkili kılınanlara tasdik ettirilerek, hasılat payları her yılın bilanço dönemini takip eden ay içinde ilgili saymanlığa yatırılır. Süresinde yatırılmayan hasılat payları hakkında 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesinde yazılı nispette gecikme zammı uygulanır."

"Ön izin süresi içinde yükümlülüklerin yerine getirilmesi halinde, ön izin bedeli iade edilmeksizin bedeli karşılığında irtifak hakkı tesis edilir veya kullanma izni verilir. Ancak, ön izin süresi bitmeden önce irtifak hakkı tesisi veya kullanma izni verilmesinin talep edilmesi halinde, ön izin sözleşmesinde öngörülen yükümlülüklerin yerine getirilmiş olması kaydıyla, ön izin süresinin kalan kısmına ilişkin bedel, tesis edilecek irtifak hakkı veya kullanma izni bedelinden mahsup edilir.

Ön izin süresi içinde yükümlülüklerin yerine getirilmemesi halinde, sözleşme feshedilerek varsa teminat irat kaydedilir, ön izin bedeli iade edilmez."

MADDE 3 — Aynı Yönetmeliğin 81 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 81 — Ecrimisil ihbarnamesinin, düzeltme talebinde bulunulmuş ise ecrimisil düzeltme ihbarnamesinin muhatabına tebliğ tarihinden itibaren 1 ay içerisinde ecrimisil alacağının tamamı veya taksitle ödenmesinin talep edilmesi halinde en az %25'i peşin, kalan kısmı ise üçer aylık dönemler halinde 4 eşit taksitte 1 yıl içinde ödenir. Taksitlere kanuni faiz uygulanır.

Rızaen ödenmek istenen ecrimisil bedeli ile taksitleri saymanlıklara yatırılır.

Ecrimisil ihbarnamesinin, düzeltme talebinde bulunulmuş ise ecrimisil düzeltme ihbarnamesinin tebliğ tarihinden itibaren 1 ay içerisinde rızaen ödenmeyen ecrimisil bedeli milli emlak birimlerince 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takip ve tahsil edilmek üzere vergi dairelerine veya gelir servislerine intikal ettirilir. Vergi daireleri veya gelir servisleri kendilerine intikal ettirilen ecrimisil alacaklarını anılan kanunun kapsamına giren amme alacakları gibi takip ve tahsil ederek sonuçlarını milli emlak birimlerine bildirirler.

Ecrimisil taksitlerinden birinin vadesinde ödenmemesi durumunda, kalan ecrimisil alacağının tamamı muaccel hale gelir ve ecrimisil ihbarnamesinin muhatabına tebliğ tarihini takip eden 1 aylık sürenin son gününden itibaren gecikme zammı uygulanmak suretiyle tahsil edilmek üzere üçüncü fıkra gereğince vergi dairelerine veya gelir servislerine intikal ettirilir.

Fuzuli şağiller tarafından dava açılmış olması ecrimisilin takip ve tahsil edilmesi işlemini durdurmaz."

MADDE 4 — Aynı Yönetmeliğin eki Taşınmaz Mal Satış Şartnamesinin 7 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde

değiştirilmiş ve maddeye bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 31 veya 76 ncı maddelerine göre onaylanan ihale kararının yukarıda açıklanan şekilde tebliğinden itibaren 15 gün içinde müşteri ihale bedelini peşin ödeyebileceği gibi, Bakanlıkça belirlenecek parasal sınırlar üzerinde kalması halinde taksitle de ödeyebilir.

Peşin ödeme halinde, müşteri bu süre içerisinde ihale bedelini yatırmak, varsa ihale ile ilgili diğer giderleri ödemek, taşınmazın adına tescilini sağlamak zorundadır. Bu zorunluluklara uyulmadığı takdirde protesto çekmeye ve hüküm almaya gerek kalmaksızın ihale bozulur ve geçici teminat Hazineye irat kaydedilir, vukua gelecek hasar, zarar, fuzuli işgal ve diğer sebeplerle idareden bir talepte bulunamaz.

Müşteri, taksitle ödeme talebinde bulunduğu takdirde; sözleşme düzenlemek suretiyle ihale bedelinin dörtte birini peşin, kalanını en fazla iki yılda, eşit taksitlerle ve hesaplanacak kanuni faizi ile birlikte yatırmak zorundadır.

Taksitle ödeme halinde, satış bedelinin tamamı ödenmeden tapuda ferağ verilmeyecektir. Ancak, taksit tutarlarını ve kanuni faizlerini karşılayacak miktarda kesin ve süresiz banka teminat mektubu verilmesi veya satışı yapılan taşınmazın üzerinde 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu hükümleri uyarınca Hazine lehine kanuni ipotek tesis edilmesi halinde, taşınmaz alıcısı adına devredilecektir.

Müşterinin sözleşme hükümlerine uymaması durumunda, sözleşmenin feshedileceği bildirilir. Tebligata rağmen borcun ödenmemesi halinde, taşınmaz Hazine mülkiyetinde ise sözleşme feshedilerek, geçici teminat olarak belirlenmiş tutar, Hazineye irat kaydedilir ve satış bedeli olarak tahsil edilen tutarlardan mahsup edilerek kalanı faizsiz olarak alıcıya aynen iade edilir. Taşınmaz, banka teminat mektubu veya ipotek tesis edilerek alıcı adına tescil edilmiş ise teminat mektubu veya ipotek paraya çevrilerek, kalan borç faizi ile birlikte tahsil edilir."

MADDE 5 — Aynı Yönetmeliğin eki Taşınmaz Mal Kira Şartnamesinin değişik 7 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İlk yıl kira bedeli ihale bedeli olup, takip eden yıllar kira bedelleri ise bir önceki yıl kira bedelinin Türkiye İstatistik Kurumunca yayımlanan Üretici Fiyatları Endeksi (bir önceki yılın aynı ayına göre % değişim oranı) oranında arttırılması suretiyle tespit edilecek bedeldir."

MADDE 6 — Aynı Yönetmeliğin eki Mülkiyetin Gayri Ayni Hak Tesisi Taahhünamesinin değişik 10 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İlk yıla ait irtifak hakkı bedeli ihale bedeli olup, sonraki yılların irtifak hakkı bedelleri bir önceki yıl irtifak hakkı bedelinin Türkiye İstatistik Kurumunca yayımlanan Üretici Fiyatları Endeksi (bir önceki yılın aynı ayına göre % değişim oranı) oranında arttırılarak tespit edilmesi suretiyle tahsil edilecektir."

MADDE 7 — Aynı Yönetmeliğin eki İşletme Hakkı Verilen Büfe Kantin Çayocağı Gibi Yerlere Ait İşletme Hakkı Sözleşmesinin değişik 11 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İlk yıl işletme hakkı bedeli ihale bedeli olup, takip eden yıllar işletme hakkı bedelleri ise, bir önceki yıl işletme hakkı bedelinin Türkiye İstatistik Kurumunca yayımlanan Üretici Fiyatları Endeksi (bir önceki yılın aynı ayına göre % değişim oranı) oranında arttırılması suretiyle tespit edilecek bedeldir."

Yürürlük

MADDE 8 — Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 9 — Bu Yönetmelik hükümlerini Maliye Bakanı yürütür.

[R.G. 31 Aralık 2005 - 26040]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

Adli Tıp Kurumu Personeli Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliği

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

Madde 1 — Bu Yönetmeliğin amacı, liyakat ve kariyer ilkeleri çerçevesinde hizmet gerekleri ve personel planlaması esas alınarak, Adalet Bakanlığı Adli Tıp Kurumu personelinin görevde yükselme ve unvan değişikliklerine ilişkin usul ve esasları belirlemektir.

Kapsam

Madde 2 — Bu Yönetmelik; Adalet Bakanlığı Adli Tıp Kurumunda, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi olarak görev yapan Devlet memurlarından bu Yönetmelikte belirtilen görevlere yükselme ve unvan değişikliği suretiyle asaleten atanacak personeli kapsar.

Dayanak

Madde 3 — Bu Yönetmelik, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile 14/4/1982 tarihli ve 2659 sayılı Adli Tıp Kurumu Kanunu hükümlerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

Madde 4 — Bu Yönetmelikte geçen;
Bakanlık: Adalet Bakanlığını,
Bakan: Adalet Bakanını,
Kurum: Adli Tıp Kurumunu,
Başkanlık: Adli Tıp Kurumu Başkanlığını,
Başkan: Adli Tıp Kurumu Başkanını,
Merkez Teşkilatı: İstanbul'da bulunan Adli Tıp Kurumu Merkez Birimlerini,
Taşra Teşkilatı: Taşradaki Adli Tıp Kurumu Grup Başkanlıklarını ve Adli Tıp Şube Müdürlüklerini,
Grup Başkanlığı: Bünyesinde en az bir İhtisas Dairesi bulunan Adli Tıp Kurumuna bağlı Grup Başkanlıklarını,
İhtisas Dairesi: Bünyesinde şube müdürlükleri bulunan Adli Tıp Kurumuna bağlı Morg, Gözlem, Kimya, Biyoloji, Fizik, Trafik İhtisas Dairelerini,
İhtisas Dairesi Şube Müdürlüğü: İhtisas Dairelerine bağlı şube müdürlüklerini,
Adli Tıp Şube Müdürlüğü: Adli Tıp Kurumuna bağlı, merkezin bulunduğu İstanbul'daki ve taşradaki Adli Tıp Şube Müdürlüklerini,
Adli Tıp Kurumu Başkanlığı Şube Müdürlüğü: Merkez teşkilatı bünyesinde bulunan Personel ve Eğitim, İdari ve Mali İşler, Evrak ve Arşiv, Bilgi İşlem Şubesi Müdürlüklerini,
Görev grupları: Benzer veya eşit düzeydeki unvanların gruplandırılmasını,
Görev unvanı: Bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinde sayılan görev grupları içinde belirtilen görev unvanlarını,
Birim: 2659 sayılı Adli Tıp Kurumu Kanununda ve bu Kanuna dayanılarak

çıkarılan Uygulama Yönetmeliğinde belirtilen merkez ve taşra teşkilatı birimlerini,

Personel: Adli Tıp Kurumu kadrolarında çalışanları,

Hizmet Süresi: 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 68 inci maddesinde belirtilen süreleri,

Görevde Yükselme: 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi görevlerden bu Yönetmelikte belirtilen görevlere aynı veya başka hizmet sınıflarından yapılacak atamaları,

Görevde Yükselme Eğitimi: Görevde yükselmeye ilişkin olarak görevlerin özelliklerine göre verilecek hizmet içi eğitimi,

Görevde Yükselme Sınavı: Görevde yükselme eğitimini tamamlayanların tabi tutulacağı yazılı sınavı,

Aynı Düzey Görev: Hiyerarşi, görev, yetki ve sorumluluk açısından aynı grupta ya da grup içinde alt gruplar olması halinde aynı alt grupta gösterilen görevleri,

Üst görev: 27/9/1984 tarihli ve 3046 sayılı Kanunda belirtilen hiyerarşik kademeler çerçevesinde daha üst hiyerarşi içindeki görevleri,

Alt Görev: 27/9/1984 tarihli ve 3046 sayılı Kanunda belirtilen hiyerarşik kademeler çerçevesinde daha alt hiyerarşi içindeki görevleri,

Unvan Değişikliği: En az ortaöğretim düzeyinde mesleki veya teknik eğitim sonucu ihraz edilen unvanlara ilişkin görevlere yapılan atamaları, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliğine İlişkin Esaslar

Görevde yükselme ve unvan değişikliğine tabi görev grupları

Madde 5 — Görevde yükselme ve unvan değişikliğine tabi kadrolar aşağıda belirtilmiştir.

Görevde yükselmeye tabi kadrolar:

a) Yönetim Hizmetleri Grubu;

1) Şube Müdürü,

2) Şef,

b) Hukuk Hizmetleri Grubu;

1) Hukuk Müşaviri,

c) Araştırma ve Planlama Hizmetleri Grubu;

1) Uzman, İhtisas Dairesi Uzmanı, Balistik Uzmanı, Adli Belge İnceleme Uzmanı, Silah Muayene Uzmanı, Trafik Uzmanı,

2) Raportör,

d) İdari Hizmetler Grubu;

1) Ayniyat saymanı, İnfaz ve Koruma Başmemuru,

2) Memur, Ambar Memuru, Ayniyat Memuru, Emanet Memuru, Koruma ve Güvenlik Görevlisi, İnfaz ve Koruma Memuru, Santral Memuru, Silah Muayene Memuru, Daktilograf, Sekreter, Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni, Şoför.

e) Yardımcı Hizmetler Grubu;

1) Teknisyen Yardımcısı, Sağlık Teknisyen Yardımcısı, Otopsi Teknisyen Yardımcısı, Laborant Yardımcısı, Hizmetli, Aşçı, Kaloriferci, Bekçi,

Unvan değişikliğine tabi kadrolar:

Sosyal Hizmet Uzmanı, Biyolog, Psikolog, Pedagog, Astronom, Hemşire, Laborant, Antropolog, Mühendis, Kimyager, Fizikçi, Programcı, Teknisyen.

Görevde yükselme suretiyle atanacaklarda aranacak genel şartlar

Madde 6 — Bu Yönetmelikte belirlenen kadrolara görevde yükselme suretiyle atanabilmek için;

a) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 68 inci maddesinde belirtilen şartları ve bu Yönetmelikte atanılacak kadro için belirlenen Kurumda geçirilmesi gereken hizmet süresi, eğitim, sicil ve disiplin şartlarını taşımak,

b) Görevde yükselme sınavında başarılı olmak, gerekir.

Görevde yükselme suretiyle atanacaklarda aranacak özel şartlar

Madde 7 — Görev grupları itibarı ile atanma şartları aşağıda belirtilmiş olup, Yönetim Hizmetleri Grubu şunlardır:

- a) Adli Tıp Kurumu Başkanlığı Şube Müdürü kadrosuna atanabilmek için;
 - 1) En az 4 yıllık fakülte ya da yüksekokul mezunu olmak,
 - 2) Şef unvanını ihraz etmiş olmak,
 - 3) Son sicil notu olumlu olmak kaydıyla son üç yıllık sicil notu ortalaması 70 puandan aşağı olmamak,
 - 4) Toplam hizmetinin en az iki yılını Kurumda geçirmiş olmak,
 - b) Adli Tıp Kurumu Merkez Adli Tıp Şube Müdürü kadrosuna atanabilmek için;
 - 1) Adli Tıp Uzmanı unvanını ihraz etmiş olmak,
 - 2) Son sicil notu olumlu olmak kaydıyla son üç yıllık sicil notu ortalaması 70 puandan aşağı olmamak,
 - 3) Toplam hizmetinin en az iki yılını Kurumda uzman olarak geçirmiş olmak,
 - c) İhtisas Dairesi Şube Müdürü kadrosuna atanabilmek için;
 - 1) En az dört yıllık fakülte ya da yüksekokul mezunu olmak,
 - 2) Atama yapılacak kadroya ilişkin uzmanlık unvanını ihraz etmiş olmak,
 - 3) Son sicil notu olumlu olmak kaydıyla son üç yıllık sicil notu ortalaması 70 puandan aşağı olmamak,
 - 4) Toplam hizmetinin en az iki yılını Kurumda uzman olarak geçirmiş olmak,
 - d) Şef kadrosuna atanabilmek için;
 - 1) En az iki yıllık yüksekokul mezunu olmak,
 - 2) Memur, Ambar Memuru, Ayniyat Memuru, Emanet Memuru, Koruma ve Güvenlik Görevlisi, İnfaz ve Koruma Memuru, Santral Memuru, Silah Muayene Memuru, Daktilograf, Sekreter, Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni, Şoför kadrolarında çalışmış olmak.
 - 3) Son sicil notu olumlu olmak kaydıyla son üç yıllık sicil notu ortalaması 70 puandan aşağı olmamak,
 - 4) Toplam hizmetinin en az iki yılını Kurumda geçirmiş olmak,
- Hukuk Hizmetleri Grubunda yer alan kadrolar için aranan şartlar şunlardır:
- a) Hukuk Müşaviri kadrosuna atanabilmek için;
 - 1) Hukuk Fakültesi mezunu olmak,
 - 2) Son sicil notu olumlu olmak kaydıyla son üç yıllık sicil notu ortalaması 70 puandan aşağı olmamak,
 - 3) Toplam hizmetinin en az iki yılını Kurumda geçirmiş olmak,
 - Araştırma ve Planlama Hizmetleri Grubunda yer alan kadrolar için aranan şartlar şunlardır:
 - a) Uzman, İhtisas Dairesi Uzmanı, Balistik Uzmanı, Adli Belge İnceleme Uzmanı, Silah Muayene Uzmanı, Trafik Uzmanı kadrosuna atanabilmek için;
 - 1) En az 4 yıllık fakülte veya yüksekokul mezunu olmak,
 - 2) Kurumda atama yapılacak uzmanlık kadrosuna ilişkin olarak Sağlık Hizmetleri veya Teknik Hizmetler Sınıfı kadrolarında en az iki yıl süre ile bilfiil çalışmış olmak,
 - 3) Raportör unvanını ihraz etmiş olmak,
 - 4) Son sicil notu olumlu olmak kaydıyla son üç yıllık sicil notu ortalaması 70 puandan aşağı olmamak,
 - b) Raportör kadrosuna atanabilmek için;
 - 1) En az 4 yıllık fakülte ya da yüksekokul mezunu olmak,
 - 2) Son sicil notu olumlu olmak kaydıyla son üç yıllık sicil notu ortalaması 70 puandan aşağı olmamak,
 - 3) Toplam hizmetinin en az iki yılını Kurumda geçirmiş olmak,

İdari Hizmetler Grubunda yer alan kadrolar için aranan şartlar şunlardır:

 - a) Ayniyat Saymanı kadrosuna atanabilmek için;
 - 1) En az iki yıllık yüksekokul mezunu olmak,
 - 2) Kurumda Memur, Ambar Memuru, Ayniyat Memuru, Emanet Memuru, Koruma ve Güvenlik Görevlisi, İnfaz ve Koruma Memuru, Santral Memuru, Silah Muayene Memuru, Daktilograf, Sekreter, Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni, Şoför unvanlarında

en az iki yıl çalışmış olmak,

3) Son sicil notu olumlu olmak kaydıyla son üç yıllık sicil notu ortalaması 70 puandan aşağı olmamak,

4) Toplam hizmetinin en az iki yılını Kurumda geçirmiş olmak,

b) İnfaz ve Koruma Başmemuru kadrosuna atanabilmek için;

1) En az iki yıllık yüksekokul mezunu olmak,

2) En az iki yıl İnfaz ve Koruma Memuru olarak çalışmış olmak

3) Son sicil notu olumlu olmak kaydıyla son üç yıllık sicil notu ortalaması 70 puandan aşağı olmamak,

4) Toplam hizmetinin en az iki yılını Kurumda geçirmiş olmak,

c) Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni kadrosuna atanabilmek için;

1) En az lise veya dengi okul mezunu olmak,

2) Bilgisayar sertifikası bulunmak,

3) Memur, Sekreter veya Daktilograf kadrosunda en az iki yıl çalışmış olmak,

4) Son sicil notu olumlu olmak kaydıyla son üç yıllık sicil notu ortalaması 70 puandan aşağı olmamak,

5) Toplam hizmetinin en az iki yılını Kurumda geçirmiş olmak,

d) Koruma ve Güvenlik Görevlisi, İnfaz ve Koruma Memuru kadrosuna atanabilmek için;

1) En az lise veya dengi okul mezunu olmak,

2) Son sicil notu olumlu olmak kaydıyla son üç yıllık sicil notu ortalaması 70 puandan aşağı olmamak,

3) Toplam hizmetinin en az iki yılını Kurumda geçirmiş olmak,

4) 10/6/2004 tarihli ve 5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanunda belirtilen şartları taşımak,

e) Memur, Ambar Memuru, Ayniyat Memuru, Emanet Memuru, Santral Memuru, Silah Muayene Memuru, Sekreter kadrosuna atanabilmek için;

1) En az lise veya dengi okul mezunu olmak,

2) Son sicil notu olumlu olmak kaydıyla son üç yıllık sicil notu ortalaması 70 puandan aşağı olmamak,

3) Toplam hizmetinin en az iki yılını Kurumda geçirmiş olmak,

f) Daktilograf kadrosuna atanabilmek için;

1) En az lise veya dengi okul mezunu olmak,

2) Daktilograf sertifikası bulunmak,

3) Son sicil notu olumlu olmak kaydıyla son üç yıllık sicil notu ortalaması 70 puandan aşağı olmamak,

4) Toplam hizmetinin en az iki yılını Kurumda geçirmiş olmak,

g) Şoför kadrosuna atanabilmek için;

1) En az lise veya dengi okul mezunu olmak,

2) E sınıfı sürücü belgesine sahip olmak,

3) Son sicil notu olumlu olmak kaydıyla son üç yıllık sicil notu ortalaması 70 puandan aşağı olmamak,

4) Toplam hizmetinin en az iki yılını Kurumda geçirmiş olmak,

şartları aranır.

Unvan değişikliği suretiyle atanacaklarda aranacak genel şartlar

Madde 8 — Unvan değişikliğine tabi kadrolara atanabilmek için;

a) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 68 inci maddesinde belirtilen atanabilme şartlarını taşımak,

b) Son sicil notu 70 puandan aşağı olmamak,

c) Yapılacak unvan değişikliği sınavında başarılı olmak,

şartları aranır.

Unvan değişikliği suretiyle atanacaklarda aranacak özel şartlar

Madde 9 — Unvan değişikliğine tabi kadrolara atanabilme şartları aşağıda belirtilmiştir.

a) Sosyal Hizmet Uzmanı, Biyolog, Psikolog, Pedagog, Astronom, Antropolog,

Mühendis, Kimyager ve Fizikçi, kadrosuna atanabilmek için,

1) Katılacağı unvan değişikliği sınavına ait kadronun öğrenim niteliğini taşımak,
b) Programcı kadrosuna atanabilmek için;

1) En az iki yıllık yüksekokul mezunu olmak,

2) Programcı sertifikası bulunmak,

3) En az bir programlama dilini bilmek,

c) Hemşire kadrosuna atanabilmek için;

1) Fakültelerin, yüksekokulların veya sağlık meslek liselerinin hemşirelik bölümü mezunu olmak,

d) Laborant kadrosuna atanabilmek için;

1) Fakültelerin, yüksekokulların veya sağlık meslek liselerinin ilgili bölümünden mezunu olmak,

e) Teknisyen kadrosuna atanabilmek için;

1) En az lise dengi mesleki veya teknik eğitim veren okullardan mezun olmak,

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Görevde Yükselme Eğitimine İlişkin Esaslar

Görevde yükselme eğitimi

Madde 10 — Bu Yönetmelik kapsamında bulunan personelin; görevde yükselme mahiyetindeki atamalarının yapılabilmesi amacıyla, bu Yönetmeliğin 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a), (b), (c), (d), (e) ve (f) bentlerindeki ders konularından en az 30 ve (g) bendinde yer alan ders konularından en az 45 saat olmak üzere, toplam en az 75 saat olarak düzenlenecek görevde yükselme eğitimi programına katılmaları gerekir. Ancak zorunlu hallerde en fazla 10 saate kadar mazeret izni verilebilir. Kanunen verilmesi gerekli olan izinlerde bu süre şartı aranmaz.

Bu eğitimi tamamlayanlar eğitim sonunda yapılacak görevde yükselme sınavına katılmaya hak kazanırlar.

Duyuru

Madde 11 — Görevde yükselme suretiyle atama yapılacak kadroların sınıfı, unvanı, derecesi, birimi, adedi ve eğitime katılacaklarda aranacak şartlar ile başvurunun yapılacağı yer ve son başvurunun yapılacağı tarih, eğitim tarihinden en az bir ay önce Personel ve Eğitim Şubesi Müdürlüğüne Kurumdaki tüm birimlere, birimlerce de bütün personele,

Eğitimin yapılacağı yer ve süresi ile başlangıç ve bitiş tarihleri ise Personel ve Eğitim Şubesi Müdürlüğüne Kurumdaki birimlere, birimlerce de en az onbeş gün önce eğitime katılacaklara,

yazılı olarak bildirilir.

Başvuru ve görevde yükselme eğitimine alınma

Madde 12 — Görevde yükselme sınavına ilişkin duyuru üzerine başvuruda bulunanların dilekçeleri birimleri aracılığı ile Personel ve Eğitim Şubesi Müdürlüğüne iletilir. Başvuruda bulunanların gerekli şartları taşıyıp taşımadıkları Personel ve Eğitim Şubesi Müdürlüğü tarafından incelenir.

Görevde yükselme eğitimine katılacakların sayısı atama yapılacak boş kadro sayısının üç katını geçemez. Duyurulan kadro sayısının üç katından az istekli olması halinde durumu uygun olan bütün personelin eğitime alınması sağlanır. Duyurulan kadro sayısının üç katından fazla personelin başvurması halinde, bu Yönetmelik ekinde EK-1 Değerlendirme Formunda belirtildiği şekilde puanlama yapılmak suretiyle, toplam puanı en fazla olandan başlamak üzere kadro sayısının üç katı kadar personel belirlenerek eğitime alınır. Uygun görülmeyenlere ise durum yazılı olarak bildirilir.

Puanların eşitliği halinde ise sırasına göre hizmet süresi fazla ve son sicil notu yüksek olanlar tercih edilir.

Görevde yükselme eğitimini tamamlayanlar görevde yükselme sınavına katılmaya hak kazanırlar.

Daha önce görevde yükselme eğitimine katılmış, ancak görevde yükselme sınavında başarısız olan personel ile bu sınava katılmayan veya başarılı olup da müteakip sınava kadar atanmamış olan personel, aynı veya benzer görev unvanları için

düzenlenecek müteakip görevde yükselme sınavına katılabilmeleri için, bu unvanlarla ilgili düzenlenecek görevde yükselme eğitimine alınmaya ilişkin bütün usul ve esaslara tabidir.

Herhangi bir nedenle eğitime katılmayanların yerine başka adaylar eğitime alınamaz.

Görevde yükselme eğitiminin konuları

Madde 13 — Görevde yükselme eğitimi aşağıdaki konuları kapsar.

a) T.C. Anayasası;

1) Genel esaslar,

2) Temel hak ve ödevler,

3) Devletin temel organları,

b) Atatürk ilkeleri ve inkılap tarihi, ulusal güvenlik,

c) Devlet teşkilatı ile ilgili mevzuat,

d) 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve ilgili mevzuat,

e) Türkçe dilbilgisi ve yazışma ile ilgili kurallar,

f) Halkla ilişkiler ve davranış kuralları,

g) Atanılacak kadroya ilişkin olarak;

1) 2659 sayılı Adli Tıp Kurumu Kanunu ve hangi kadro için görevde yükselme sınavına katılma başvurusu yapılmışsa, Kurumun o birim ve görevle ilgili mesleki konuları,

2) Mesleki etik ilkeleri,

Düzenlenecek eğitim programlarında eğitimin yüzde kırkı (a) ve (f) bentleri dahil bu bentler arasında belirtilen konulardan, yüzde altmışı ise (g) bendinde belirtilen konulardan oluşur.

Görevde yükselme eğitimi ile ilgili işlerin tüm sekreteryaya hizmetleri Personel ve Eğitim Şubesi Müdürlüğüne yürütülür.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Sınavına İlişkin Esaslar

Görevde yükselme sınavı

Madde 14 — Görevde yükselme sınavı yazılı olarak yapılır. Başkanlık bu sınavı, Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı veya yükseköğretim kurumlarından birine yaptırır.

Görevde yükselme eğitim programının tamamlanmasından itibaren bir ay içerisinde sınavın yapılması için Başkanlık tarafından Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı veya yükseköğretim kurumlarından birisine başvurulur.

Sınavda (100) üzerinden en az (70) puan alanlar başarılı sayılırlar.

Unvan değişikliği sınavı

Madde 15 — Bu Yönetmelik kapsamında belirtilen unvan değişikliğine tabi kadrolara, bu unvanları en az ortaöğretim düzeyinde mesleki veya teknik eğitim sonucu ihraz etmiş bulunan personelin atanması, bu bölümde belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde eğitime tabi tutulmaksızın yapılacak unvan değişikliği sınavı sonucundaki başarısına göre gerçekleştirilir.

Unvan değişikliği sınavları Başkanlıkça belirlenecek görev alanları ve atama yapılacak görevin niteliğine ilişkin konularda yazılı olarak yapılır.

Sınav Kurulu

Madde 16 — Görevde Yükselme veya Unvan Değişikliği Sınav Kurulu, Başkanın veya görevlendireceği bir Başkan Yardımcısının başkanlığında, Başkan tarafından beş asil ve beş yedek üyenin belirlenmesi sonucu, Başkanın teklifi ve Bakanın onayı ile oluşturulur. Kurul; Başkan ve üyelerin tamamının katılımı ile toplanır ve kararlar oy çokluğu ile alınır. Asil üyenin bulunmadığı toplantıya yedek üye katılır.

Sınav Kurulunu oluşturan üyeler; görevde yükselme veya unvan değişikliği sınavına alınacak personelden, öğrenim ve ihraz ettikleri unvanlar itibariyle daha düşük seviyede olamazlar.

Sınav Kurulunun başkan ve üyeleri; eşlerinin, üçüncü dereceye kadar (bu derece

dahil) kan ve ikinci dereceye kadar (bu derece dahil) kayın hısımlarının katıldıkları görevde yükselme sınavlarında görev alamazlar. Bu durumda olan üyelerin yerine yedek üye görevlendirilir.

Sınav Kurulunun tüm sekreteryâ hizmetleri Personel ve Eğitim Şubesi Müdürlüğünce yürütülür.

Sınav kurulunun görev ve yetkileri

Madde 17 — Sınav kurulunun görev ve yetkileri şunlardır:

- a) Atanılacak görevin niteliğine göre görevde yükselme eğitiminin konularını, süresini, bu Yönetmelikte belirtilen asgari eğitim sürelerini dikkate alarak tespit etmek,
- b) Görevde yükselme eğitiminin takvimini belirlemek,
- c) Sınavı yapacak kurumlara bildirilmek üzere görevde yükselme veya unvan değişikliği yazılı sınav konularının kapsamına giren ve yazılı sınavlarda sorulacak soruların konularını belirlemek,
- d) Sınav sonuçlarını ilan etmek,
- e) Sınav sonuçlarına yapılacak itirazları inceleyerek karara bağlamak,
- f) Sınavla ilişkin diğer işlemleri yürütmek.

Sınavın ertelenmesi ve geçersiz sayılması

Madde 18 — Yazılı sınav deprem, sel ve benzeri doğal afetler veya soruların sınav öncesi çalındığının tespiti halinde Sınav Kurulunca ertelenebilir.

Aşağıda belirtilen durumlarda adayların sınavları geçersiz sayılır.

a) Sınavlarda kopya çekenler, kopya verenler veya bunlara teşebbüs edenler, sınav kağıtlarına belirtici işaret koyanlar sınav salonundan çıkarılır ve düzenlenecek bir tutanakla sınav kağıtları geçersiz sayılır. Ayrıca bu kişiler hakkında disiplin işlemi uygulanır.

b) Sınavla girecek adayın yerine başka bir kişinin sınavla girdiğinin anlaşılması halinde, bu durum bir tutanakla saptanarak ilgilinin sınavı geçersiz sayılır. Ayrıca ilgililer hakkında kanuni işlem yapılır.

Yazılı sınavla her ne sebeple olursa olsun giremeyenler haklarını kaybetmiş sayılırlar.

Sınav salonuna Sınav Kurulu üyeleri ile gözlemci olarak görevlendirilenlerden başkası giremez.

Sınav sonuçlarının açıklanması

Madde 19 — Sınav sonuçları Sınav Kurulu tarafından, sınavın sonuçlandığı tarihten itibaren en geç onbeş gün içerisinde ilan edilir ve ilgililere yazılı olarak bildirilir.

Sınav sonuçları aynı görev için yapılacak müteakip sınavla kadar geçerlidir.

Sınav sonuçlarına itiraz

Madde 20 — Sınavlara katılanlar sınav sonuçlarına itiraz edebilir.

İtirazlar sınav sonuçlarının ilgililere tebliğinden itibaren on gün içinde bir dilekçe ile Sınav Kuruluna yapılır.

Sınav Kurulu, sınav sonuçlarına ilişkin itirazları sınavı yapan kurumla da görüşerek en geç on gün içinde sonuçlandırır ve ilgililere yazılı olarak bildirir.

İtiraz üzerine Sınav Kurulunca verilecek kararlar kesindir.

Sınav belgelerinin saklanması

Madde 21 — Görevde yükselme sınavında başarılı olarak ataması yapılanların, sınavla ilgili belgeleri özlük dosyalarında, diğer belgeler ise bir sonraki sınav tarihine kadar Personel ve Eğitim Şubesi Müdürlüğünce saklanır.

Atanma

Madde 22 — Yapılan sınav sonucunda, başarılı bulunanlar arasından başarı sırasına göre boş kadrolara üç ay içinde atama yapılır. Başarı notlarının aynı olması durumunda atanacak personel bu yönetmeliğin eki EK-1 Değerlendirme Formuna göre puanlandırma yapılarak belirlenir. Puanların eşitliği halinde ise sırasına göre hizmet süresi fazla ve son sicil notu yüksek olanlar tercih edilir.

Ancak, bu maddenin birinci fıkrasına göre yapılan atamalar tamamlandıktan sonra kadroların doldurulamaması veya emeklilik, nakil ve benzeri nedenlerle sonradan ilan

edilen kadrolarda boşalmaların olması halinde, ilgililerin istekleri ve atamaya yetkili merciin uygun görmesi şartıyla boş bulunan kadro unvanına görevde yükselme sınavını kazanarak atamayı bekleyen adaylar arasından, puan sıralamasına göre atama yapılabilir.

Sınavda başarılı olanlardan, atama şartlarını taşımadıkları sonradan anlaşılabilir ile atama yapılınca kadar olan dönemde atama şartlarını kaybedenlerin sınavları geçersiz sayılır. Atamaları yapılanların ise atamaları iptal edilir.

Görevde yükselme sınavında başarılı olan adaylar, sınava girdikleri unvana atanarak göreve başlamadıkça, bu unvana denk sayılan diğer unvanlı görevlere atanamazlar.

BEŞİNCİ BÖLÜM Çeşitli ve Son Hükümler

Görev grupları arasında geçişler

Madde 23 — Bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinde yer alan görev grupları arasındaki geçişler aşağıdaki esaslar çerçevesinde yapılır;

a) Aynı ana görev grubunun alt görev grubu içinde kalmak kaydı ile, sınav yapılmaksızın ilgili personelin isteği ve atanılacak kadronun gerektirdiği özellikleri taşımak şartı ile diğer görevlere atanmak mümkündür.

b) Gruplar arası görevde yükselme niteliğindeki geçişler ve alt gruptan üst gruplara geçişler görevde yükselme eğitimi ve sınavına tabidir. Ancak Başkanlıkta veya diğer kamu kurum ve kuruluşlarında daha önce bulunulan görevler ile bu görevlerle aynı düzey görevlere veya alt görevlere, görevde yükselme eğitimi ve sınavına tabi tutulmadan atama yapılabilir.

c) Unvan değişikliğine tabi kadrolar ile bu kadrolar arasındaki geçişler, ilgili kadro için düzenlenen unvan değişikliği sınavı sonucuna göre yapılır.

Özürülülerin eğitim ve sınavları

Madde 24 — Başkanlık, gerekli şartları taşıyan ve atama yapılacak görevi yapabilecek durumda bulunan özürülülerin eğitimlerinin ve sınavlarının özür durumlarına uygun olarak yapılabilmesi için gerekli tedbirleri alır.

Özelleştirilen kuruluşlardan atama

Madde 25 — 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanununun 22 nci maddesi hükümlerine göre Kuruma yapılacak ilk atamalarda bu Yönetmelik hükümleri uygulanmaz

Kazanılmış haklar

Madde 26 — Bu Yönetmelik kapsamına giren unvanları ilgili mevzuatları uyarınca kazananların hakları saklıdır.

Naklen atamalar

Madde 27 — Diğer kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapanlar, Kurumdaki aynı unvana veya bu unvanın bulunduğu aynı gruptaki diğer unvanlara veya daha alt gruptaki unvanlara genel hükümlere göre naklen atanabilirler. Ancak, bu şekilde atanacaklarda bu Yönetmelikte o kadro veya unvan için öngörülen şartlardan Kurumda belli bir süre çalışmış olma koşulu dışındaki diğer tüm şartlar aranır.

Hüküm bulunmayan haller

Madde 28 — Bu Yönetmelikte hüküm bulunmayan hallerde, 15/3/1999 tarihli ve 99/12647 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Esaslarına Dair Genel Yönetmelik hükümleri uygulanır.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

Madde 29 — 15/8/2000 tarihli ve 24141 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Adli Tıp Kurumu Görevde Yükselme Yönetmeliği yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçici Madde 1 — 15/3/1999 tarihli ve 99/12647 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Esaslarına Dair Genel Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği 18/4/1999 tarihinde Kurumda görevli personel hakkında unvanlar itibarı ile belirlenmiş bulunan öğrenim düzeylerinin bir alt öğrenim düzeyi uygulanabilir.

18/4/1999 tarihinde Kurumda görevde bulunanlardan iki yıllık yüksek öğrenim

görmüş olanlar, diğer özel şartlara sahip oldukları takdirde dört yıllık yüksek öğrenim görmüş kabul edilirler.

Yürürlük

Madde 30 — Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 31 — Bu Yönetmelik hükümlerini Adalet Bakanı yürütür.

EK- 1 DEĞERLENDİRME FORMU

Adı ve Soyadı	:	
Sicil No	:	
Görev Yeri ve Unvanı	:	

DEĞERLENDİRME KISTASLARI	Puan Değeri	Adayın Puanı
1. Başvuru tarihi itibariyle öğrenim durumu (En son öğrenim durumu esas alınacaktır.) a) Önlisans b) 3 Yıllık Yüksek Okul c) Lisans d) Yüksek Lisans e) Doktora	4 6 8 10 12	
2. Müracaat bitim tarihi itibariyle 217 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesi kapsamındaki kamu kurum ve kuruluşlarında geçen fiili hizmet süresinin (İşçi statüsü ile geçici personel statüsünde geçirilen hizmetler hariç.) a) 10 yıla kadar (10 yıl dahil) her bir yıl için b) 10 yıldan sonraki her bir yıl için	1 0,15	
3. Son üç yıllık sicil notu ortalaması 76 ve daha fazla olanların bu sicil notunun aritmetik ortalamasının 1/10'u (Üç yıllık ortalama sonucu kesirli olması halinde tam sayıya tamamlandıktan sonra 1/10'u hesaplanacaktır.)		
4. İlgili mevzuat hükümlerine göre atamaya yetkili amirlerce verilmiş olan (Aynı yılda verilmiş birden fazla belge varsa, sadece birer tanesi değerlendirmeye alınacaktır.) a) Her takdirname için b) Her ödül için	2 4	
5. “Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Esaslarına Dair Genel Yönetmelik” in yürürlüğe girdiği 18/04/1999 tarihinden sonra katıldığı her bir hizmet içi eğitim programından (Her yıl için adayın katıldığı en çok süreli olan bir eğitim programı değerlendirilecektir.) a) 5 –15 gün süreli b) 16-31 gün süreli c) 2-3 ay süreli d) 4-6 ay süreli e) 7-12 ay süreli f) 12 aydan fazla süreli	0,5 1 1,5 2 2,5 3	
6. Kamu Personeli Yabancı Dil Bilgisi ve Seviye		

Tespit Sınavından (375 sayılı KHK'ya göre belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde değerlendirme sadece bir dil için yapılacaktır.)		
a) (D) alanlara	2	
b) (C) alanlara	4	
c) (B) alanlara	6	
d) (A) alanlara	8	
7. Aldığı her disiplin cezasından (Af kapsamına girenler hariç.)	-2	
a) Her uyarı, kınama için	-4	
b) Her aylıktan kesme için	-6	
c) Kademe ilerlemesinin durdurulması için		
8. Görevde yükselme eğitimine katılan ve sınavlarda başarısız olanlarla, sınavlara mazeretsiz olarak katılmayanların (Aynı veya benzer unvanlar için uygulanır.)	-2	
a) Başarısız olduğu her bir sınav için	-3	
b) Mazeretsiz katılmadığı her bir sınav için		
Toplam puan (eksi puanlar düşüldükten sonra)		

[R.G. 14 Ocak 2006 - 26049]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Sağlık Bakanlığından:

**Eczaneler ve Eczane Hizmetleri Hakkında Yönetmelikte
Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik**

MADDE 1 — 13/10/1992 tarihli ve 21374 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Eczaneler ve Eczane Hizmetleri Hakkında Yönetmeliğin değişik 9 uncu maddesinin beşinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir;

"Havaalanları, otogarlar ve tren garları hariç olmak üzere, birinci, ikinci ve üçüncü basamak sağlık kurum ve kuruluşu bulunan, mülkiyeti kamuya veya gerçek/tüzel kişilere ait bina ve müştemilatı ile bu yapıların bulunduğu bahçe sınırları içerisinde serbest eczane açılmaz."

Yürürlük

MADDE 2 — Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 3 — Bu Yönetmelik hükümlerini Sağlık Bakanı yürütür.

[R.G. 20 Ocak 2006 - 26055]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2005/9913

Ekli "Ön Ödeme Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" in yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığı'nın 29/12/2005 tarihli ve 24414 sayılı yazısı üzerine, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 35 inci maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 30/12/2005 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Ön Ödeme Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

Madde 1 — Bu Yönetmeliğin amacı, ön ödeme şekillerini, devir ve mahsup işlemlerini, yapılacak ön ödemelerin idareler ve gider türleri itibarıyla miktar ve oranlarının tespitini, mutemetlerin görevlendirilmesini ve diğer işlemlere ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

Madde 2 — Bu Yönetmelik, düzenleyici ve denetleyici kurumlar hariç olmak üzere, merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerince yapılacak ön ödemelere ilişkin usul ve esasları kapsar.

2/7/1992 tarihli ve 3833 sayılı Kanuna göre çıkarılan Türk Silahlı Kuvvetleri Stratejik Hedef Planının Gerçekleştirilmesi Maksudıyla Yapılacak Harcamalar İçin Verilen Avans ve Kredi İşlemlerine İlişkin Yönetmelik hükümleri saklıdır.

Dayanak

Madde 3 — Bu Yönetmelik, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 35 inci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

Madde 4 — Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;

Bakanlık: Maliye Bakanlığını,

Kanun: 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununu,

Üst yönetici: Bakanlıklarda müsteşarı, Milli Savunma Bakanlığında Bakanı, diğer kamu idarelerinde en üst yöneticiyi, il özel idarelerinde valiyi, belediyelerde belediye başkanını,

Harcama yetkilisi: Bütçeyle ödenek tahsis edilen her bir harcama biriminin en üst yöneticisini, bütçelerinde harcama birimleri sınıflandırılmayan idareler ile harcama yetkililerin belirlenmesinde güçlük bulunan idarelerde üst yöneticiyi ya da üst yöneticinin belirleyeceği kişilerden Bakanlıkça uygun görülenleri veya ödenek gönderme belgesiyle harcama yetkisi verilen birim yöneticilerini,

Muhasebe hizmeti: Gelir ve alacakların tahsili, giderlerin ve borçların hak sahiplerine ödenmesi, para ve parayla ifade edilebilen değerler ile emanetlerin alınması, saklanması, ilgililere verilmesi, gönderilmesi ve diğer tüm mali işlemlerin kayıtlarının yapılması ve raporlanması işlemlerini,

Muhasebe birimi: Muhasebe hizmetlerinin yapıldığı birimi,

Ön ödeme: İlgili mevzuatında öngörülen hallerde kesin ödeme öncesi avans veya kredi şeklinde yapılan ödemeyi,

Mutemet: Harcama yetkilisi tarafından yazılı olarak görevlendirilen ve kendisine verilen avans veya adına açılan kredilerle sınırlı olarak yapacağı harcamalar konusunda harcama yetkilisine karşı sorumlu, bunların mahsubuna ilişkin belgeleri muhasebe yetkilisine vermek ve artan tutarı iade etmekle yükümlü olan harcama yetkilisi mutemedini; Dışişleri Bakanlığı yurtdışı teşkilatında misyon şeflerini; diğer bakanlık ve kamu idarelerinin yurtdışı teşkilatlarında müşavir ve ataşeleri, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Ön Ödeme Şekilleri ve Ön Ödeme Yapılabilecek Gider Türleri

Ön ödeme şekilleri ve uygulaması

Madde 5 — Ön ödeme, harcama yetkilisinin uygun görmesi ve karşılığı ödeneğin saklı tutulması kaydıyla; ilgili kanunlarında öngörülen haller ile gerçekleştirme işlemlerinin tamamlanması beklenilemeyecek ivedi veya zorunlu giderler için avans verilmek veya kredi açılmak suretiyle yapılabilir. Verilecek avansın üst sınırları yılları merkezi yönetim bütçe kanununda gösterilir.

Avans, işi yapacak, mal veya hizmeti sağlayacak olan kişi veya kuruluşa ödenmek üzere, doğrudan mutemede verilir. Yurtdışı teşkilatının ihtiyaçları için verilen avanslar mutemetler adına mahallindeki banka hesaplarına transfer edilir. Bir mutemede verilecek avans, toplamı bu Yönetmeliğin 6 ncı maddesine göre belirlenen tutarı aşmamak koşuluyla bütçenin çeşitli tertiplerinden olabilir.

İlgili kanunlarına göre, görevlilere yolluk ve diğer giderleri karşılığı ödenecek avanslar kendilerine veya şahsi mutemetlerine verilebilir.

Sözleşmesinde belirtmek ve yüklenme tutarının yüzde otuzunu geçmemek üzere, yüklenicilere teminat karşılığında bütçe dışı avans verilebilir. İlgili kanunların bütçe dışı avans ödenmesine ilişkin hükümleri saklıdır.

Kredi, mutemetler adına banka veya aynı idareye hizmet veren muhasebe birimi nezdinde açtırılabilir. Mutemetlerin imza örneği, nezdinde kredi açılan banka veya muhasebe birimine gönderilir.

Ön ödemeler hangi iş için verilmiş ise yalnızca o işte kullanılır.

Mutemetler avans almadan harcama yapamaz ve kamu idaresi adına harcama yapmak üzere muhasebe biriminin veznesi veya banka hesabından başka hiçbir yerden, hiçbir nam ile para alamazlar.

Ön ödeme yapılabilecek gider türleri

Madde 6 — Avans verilmek veya kredi açılmak suretiyle yapılabilecek ön ödemeler aşağıda belirtilmiştir.

a) Avans verilmek suretiyle yapılacak ön ödemeler:

1) Yılları merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenen tutara kadar olan yapım işleri, mal ve hizmet alımları, yabancı konuk ve heyetlerin ağırılanmasına ilişkin giderler ile benzeri giderler için avans verilebilir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliği ve Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği mutemetlerine, askeri birlik ve kurum mutemetlerine, Milli İstihbarat Teşkilatı mutemetlerine ve mahallinde karşılanacak ihtiyaçları için dış temsilcilik mutemetleri ile Kanuna ekli II sayılı cetvelde sayılan kuruluşlardan özelliği bulunan idarelerin mutemetlerine söz konusu giderler için verilecek avansın üst sınırları, yılları merkezi yönetim bütçe kanununda ayrıca gösterilebilir.

Merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenen üst sınırlar aşılmamak koşuluyla verilecek avans tutarını kuruluşlar ve/veya harcama türleri itibarıyla belirlemeye Bakanlık yetkilidir.

2) İlgili kanunlarında hüküm bulunması halinde, görevlilere yolluk ve diğer giderleri karşılığı avans verilebilir. Bu avansların tutarı ve mahsup süreleri özel kanunlarındaki hükümlere tabidir.

3) Yetkili mercilerce ödeme gününden önce ödenmesine karar verilen maaş ve ücretler avans olarak verilebilir.

4) Görevlerinin niteliği gereği birliklerince toplu olarak beslenemeyen jandarma erbaş ve erlerine, harçlıkları ve bu harçlıklarla birlikte ödenen diğer hakediş bedelleri ve tayin bedelinin bir aylık tutarı avans olarak ödenebilir. Jandarma İç Güvenlik Birimleri ile gerekli görülen illerin jandarma birliklerine verilecek avans tutarları ve mahsup süresi, görev yapılan bölgedeki doğa koşulları ve diğer zorlayıcı sebepler göz önünde bulundurularak İçişleri Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlıkça tespit edilir.

5) Deniz Kuvvetleri Komutanlığı bağılısı Ana Ast Komutanları ve bağılı bulunan Deniz Filoları Muhasebe Yetkilisi ya da ilgili diğer muhasebe birimi muhasebe yetkilisi tarafından her harp gemisi için ayrı ayrı belirlenerek gemi mutemedi kredi cüzdanında gösterilen bir aylık harcama tutarı ve bu gemilerde görevli personelin aylıkları ile diğer giderleri karşılığı tutar, avans olarak ödenir.

Gemi harcama yetkilisinin yazılı talebi halinde, gemi mutemedi kredi cüzdanında gösterilen tutar yüzde 15 oranında artırılabilir. Bu tutarın üzerindeki artırımlar Deniz Kuvvetleri bağılısı ilgili Ana Ast Komutanlarının yazılı emri ile olur.

b) Kredi açılmak suretiyle yapılacak ön ödemeler:

1) Dairesinin göstereceği lüzum ve harcama yetkilisinin onayı ile mutemetler adına banka veya muhasebe birimi nezdinde kredi açtırılabilir.

2) Kamu kurum ve kuruluşlarının yurtdışı teşkilatlarınca yabancı ülkelerde yapılacak satınalmalar için, mutemetler adına gerektiğinde yerel bankalardan birinde kredi açtırılabilir.

3) Yabancı ülkelerden yapılacak satınalmalar için, dairesinin göstereceği lüzum üzerine, ilgili mevzuatı gereğince Türkiye'de bankacılık faaliyetine izin verilen banka veya özel finans kuruluşları nezdinde akreditif karşılığı kredi açtırılır. Genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinde akreditif karşılığı krediler merkez birimlerince açılır.

Açılmış akreditiflere ilişkin kredi artıkları ertesi yıla devredilmekle birlikte ödenekleri iptal olunur. Devredilen akreditif karşılığı kredi artıklarının karşılığı, genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinde Maliye Bakanı, bu Yönetmelik kapsamındaki diğer kamu idarelerinde ise üst yönetici tarafından idare bütçesinin ilgili tertibine ödenek kaydolunur.

Genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerince açılacak kredilerden tutarı merkezi yönetim bütçe kanununda gösterilen limiti aşanlar için ayrıca Bakanlık izni aranır. Buna ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.

Bütçe dışı ön ödemeler

Madde 7 — İlgili kanunların bütçe dışı avans ödenmesine ilişkin hükümleri saklı kalmak üzere aşağıda belirtilen hallerde bütçe dışı avans verilmek veya kredi açılmak suretiyle ön ödeme yapılabilir.

a) Sözleşmelerinde belirtilmek ve karşılığında aynı tutarda teminat alınmak koşuluyla yüklenicilere;

1) Mal ve hizmet alımlarında yüklenme tutarının yüzde 10'una, yapım işlerinde ise yüklenme tutarının yüzde 15'ine kadar bütçe dışı avans verilebilir.

2) Yukarıda belirtilen oranların üzerinde avans verilmesini zorunlu kılan durumlarda; genel bütçeli idareler için Bakanlığın uygun görüşü, kapsamındaki diğer idareler için ise üst yöneticinin kararı ile ve aşan kısım için T.C. Merkez Bankasının kısa vadeli avanslara uyguladığı oranda faiz alınmak kaydıyla, yüklenme tutarının yüzde 30'unu aşmamak üzere belirlenecek oranda bütçe dışı avans verilebilir.

3) Verilen avanslar karşılığında alınan teminatlar, yüklenicinin talebi halinde mahsup edilen tutarda serbest bırakılır veya iade edilir.

b) Özel kanunlarında hüküm bulunması durumunda bütçe dışı avans veya kredi şeklinde ön ödeme yapılabilir.

c) Özel kanunlarında öngörülen hükme göre peşin ödenmesi gereken maaş, ücret ve benzeri giderler ile bu Yönetmeliğin 6 ncı maddesi birinci fıkrasının (a) bendinin 4 üncü ve 5 inci alt bentlerinde öngörülen giderlerin ertesi yıl bütçesini ilgilendiren kısmı için bütçe dışı avans verilebilir.

Açılan kredilerin ilgililere ödenmesi

Madde 8 — Nezdinde mutemet adına kredi açılan banka veya muhasebe birimi, mutemedin vereceği kredi ödeme talimatında gösterilen yere veya alacaklıya doğrudan ödeme yapar.

Mutemet tarafından, nezdinde kredi açılan banka veya muhasebe birimine hitaben;

a) Kredi banka nezdinde açılmış ise hesap numarası, muhasebe birimi nezdinde açılmış ise muhasebe biriminin adı,

b) Ödemenin yapılacağı kişinin adı (tüzel kişilerde unvanı), vergi kimlik numarası ve varsa banka hesap numarası,

c) Ödenecek tutar,

d) Mutemedin adı, soyadı, unvanı, dairesi ve düzenlenme tarihi,

bilgilerini içeren bir kredi ödeme talimatı düzenlenir ve imzalanarak hak sahibine verilir.

İhale mevzuatı çerçevesinde mal ve hizmet alımı gerçekleştirilecek kamu idarelerinden Bakanlıkça belirlenenlere yapılacak ön ödemelerde kredi tutarı, doğrudan ilgili kamu idaresinin banka hesabına aktarılabilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Mutemet Görevlendirilmesi ve Ön Ödemelerin

Başka Mutemede Devri

Mutemet görevlendirilmesi

Madde 9 — Kamu idarelerinin bütçesinde kendisine ödenek tahsis edilen her bir merkez harcama birimi için yalnızca bir mutemet görevlendirilir. Ödenek gönderme belgesiyle ödenek verilen harcama yetkilileri ise kendilerine bağlı her bir birim için birer mutemet görevlendirebilir. Bir bütün oluşturan, ancak ayrı ayrı yerlerde bulunan askeri birimler ile kurumların her biri için ayrı mutemet görevlendirilebilir.

Ayrıca, zorunluluk bulunması ve harcama yetkilisi onayında belirtilmesi koşuluyla;

a) Taşıtların akaryakıt, yağ, bakım, onarım ve işletme giderleri,

b) Bir bütün oluşturmakla birlikte, alınacak mal veya yapılacak işle ilgili olarak ayrı yerlerde sonuçlandırılması gereken vergi, resim, harç ödeme yükümlülükleri ile yükleme, boşaltma ve gümrük işlemleri gibi özellik arz eden işlere ilişkin giderler,

için birden fazla mutemet görevlendirilebilir.

Mutemetlerin ilk görevlendirilmelerinde ve değiştirilmeleri halinde adı, soyadı, görev unvanı, T.C. kimlik veya vergi kimlik numarası ve imza örneği harcama yetkilisi tarafından bir yazı ile muhasebe birimine bildirilir.

Ön ödemenin başka mutemede devri

Madde 10 — Harcama yetkilisinin yazılı izniyle mutemet, üzerindeki avans veya adına açılan kredi tutarını başka bir mutemede devredebilir.

Avans şeklindeki ön ödemelerin başka bir mutemede devrinde para ve harcama belgelerinin mutemede teslim edildiğine ilişkin tutanak düzenlenir. Devreden mutemetçe tutanak ve harcama yetkilisinin yazılı izni muhasebe yetkilisine ibraz edilerek, avans kaydının yeni mutemet adına yapılması sağlanır. Tutanağın birer nüshası devreden ve devralan mutemede verilir.

Kredi şeklindeki ön ödemelerin başka bir mutemede devrinde ise, harcama yetkilisinin yazılı izni ile birlikte yeni mutemedin imza örneği de muhasebe birimine verilerek, kredi kaydının yeni mutemet adına yapılması sağlanır. Banka nezdinde açılan kredilerin devrinde yeni mutemedin imza örneği ayrıca bankaya da gönderilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ön Ödemelerin Mahsubu ve Sorumluluk

Ön ödemelerde mahsup süresi ve sorumluluk

Madde 11- Her mutemet ön ödemelerden harcadığı tutara ilişkin kanıtlayıcı belgeleri, ilgili kanunlarında ayrıca belirtilmemiş olması halinde avanslarda bir ay, kredilerde ise üç ay içinde muhasebe yetkilisine vermek ve artan tutarı iade ederek hesabını kapatmakla yükümlüdür. Bakanlık, zorunlu hallerde mahsup süresini ayrıca belirlemeye yetkilidir. Mahsup süresi, avansın verildiği veya kredinin açıldığı güne, son ayda tekabül eden günün mesai saati bitiminde; sürenin bittiği ayda avansın verildiği veya kredinin açıldığı güne tekabül eden bir gün yok ise, süre o ayın son gününün mesai saati bitiminde sona erer. Harcama yetkilisinin talimatıyla, bu süreler içinde getirilecek harcama belgeleri tutarında yeniden ön ödeme yapılabilir. Bu şekilde mahsup işlemi yapılmadıkça aynı iş için ön ödeme yapılamaz. Ancak, bakanlıkların yurtdışı teşkilatının ihtiyaçları için verilen avans ve açılan kredilerin mahsubu ve artıklarının iadesinde nakit iadesi yapılmaz, verilecek yeni avans veya açılacak krediden mahsup edilir.

Avansın verildiği tarihten önceki bir tarihi taşıyan harcama belgeleri avansın mahsubunda kabul edilemez. Mahsup döneminde verilen harcama belgelerinin de, ön ödemenin yapıldığı tarih ile en geç ait olduğu bütçe yılının son günü arasındaki tarihi taşıması gerekir.

Mutemet, işin tamamlanmasından sonra, yukarıdaki bir ve üç aylık sürelerin bitimini beklemeden, son harcama tarihini takip eden üç iş günü içinde ön ödeme artığını iade etmek ve süresinde mahsubunu yaparak hesabını kapatmak zorundadır.

Ön ödemenin bu Yönetmeliğin 10 uncu maddesi gereğince başka mutemede devredilmesi halinde, devralan mutemedin de, hesabını ön ödemenin ilk mutemede yapıldığı tarihten itibaren, yukarıda belirtilen sürelerde muhasebe yetkilisine vermesi zorunludur.

Denetim elemanları, yollukları ve diğer giderleri karşılığı aldıkları avanslara ilişkin harcama belgelerini, takip eden ayın onuncu gününe kadar idarelerine vermek ve varsa avans artığını iade etmekle, idareler de bunu aramakla yükümlüdür. Hakediş tutarının avanstaki fazla olması halinde, farkın, ilgili denetim elemanının banka hesabına aktarılması zorunludur.

Mutemetlerce süresi içinde mahsup edilmeyen avanslar hakkında 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır. Kanunen geçerli bir mazereti olmaksızın avanslarını süresinde mahsup etmeyen mutemetler hakkında, ayrıca tabi oldukları personel mevzuatının disiplin hükümlerine göre de işlem yapılır. Kurum içi veya kurum dışından görevlendirilenlere yolluk ve diğer giderleri karşılığı verilen avanslardan süresinde mahsup edilmeyenler hakkında özel kanunlarındaki hükümler uygulanır.

Bütçe dışı avansların mahsubu

Madde 12 — Bütçe dışı avans ve kredilerin mahsubu aşağıdaki esaslara göre yapılır.

a) Yılı içinde sonuçlanacak işler ile ertesi yıla geçen veya gelecek yıllara yaygın yüklenmeler nedeniyle yüklenicilere sözleşmelerine dayanılarak verilen bütçe dışı avansların mahsubunda şartname ve sözleşmelerinde belirtilen esaslara uyulur.

b) Özel kanunlarındaki hükümlere göre verilen bütçe dışı avans veya kredi şeklinde ön ödemeler, özel kanunlarında ayrıca belirtilmemiş olması halinde avanslarda bir ay, kredilerde ise üç ay içinde belgeleri muhasebe yetkilisine verilmek ve artan tutar iade edilmek suretiyle mahsup edilir.

c) Ertesi yıl bütçesinden karşılanmak üzere aylık, ücret ve benzeri hakedişler karşılığı verilen bütçe dışı avansların mahsup edilmesi gereken tarih, bu giderlerin ilgili mevzuatına göre ödenmesi gerektiği tarihtir.

Ön ödemelerin yıl sonunda mahsubu

Madde 13 — Mutemetler, mali yılın sonunda avanslarda bir aylık, kredilerde üç aylık sürenin dolmasını beklemez, mahsubunu yapmadıkları harcamalara ait belgeleri muhasebe yetkilisine verip, artan tutarı iade ederek hesabını kapatmakla yükümlüdürler.

Mali yıl sonuna kadar kapatılmayan veya mahsup döneminde mahsup edileceği idaresince bildirilmeyen ön ödeme tutarı, yıl sonunda mutemet adına ilgili hesaba borç kaydedilerek ön ödeme hesabı kapatılır. Mutemet adına borç kaydedilen tutarlar hakkında muhasebe yönetmeliğinde belirtildiği şekilde işlem yapılır.

Ön ödemelerin mahsup dönemine aktarılması

Madde 14 — Muhasebe birimine verilen mahsup belgelerinden incelenmesi yıl sonuna kadar tamamlanamayan ön ödeme artıkları mahsup dönemine ödeneği ile birlikte devredilir. Malın teslim alındığı, hizmetin gördürüldüğü veya işin yaptırıldığı, ancak belgelerin mahsup döneminde verileceği, ilgili idare tarafından mali yılın sonuna kadar muhasebe birimine yazılı olarak bildirilen ön ödemeler için de aynı şekilde işlem yapılır. Mahsup döneminde verilen harcama belgelerinin, ön ödemenin yapıldığı tarih ile en geç ait olduğu bütçe yılının son günü arasındaki tarihi taşıması gerekir. Mahsup döneminde de kapatılmayan ön ödeme tutarı, dönem sonunda mutemet adına borç kaydedilerek ön ödeme hesabı kapatılır. Karşılığı ödenekler iptal edilir.

Yılı bütçesine gider kaydedilmek üzere geçici ve sürekli görev yolluğu ile buna ilişkin diğer giderler karşılığı verilen avanslardan mali yılın sonuna kadar mahsubu yapılamamış olanlar hakkında da yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Son Hükümler

Yetki

Madde 15 — Bu Yönetmeliğin uygulanması sırasında ortaya çıkan tereddütleri gidermeye Bakanlık yetkilidir.

Yürürlükten kaldırılan mevzuat

Madde 16 — 24/10/2001 tarihli ve 2001/3215 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçici Madde 1 — Bu Yönetmelik hükümleri yürürlüğe girmeden önce, yürürlükteki diğer mevzuata göre başlatılmış olan avans ve kredi işlemleri, tabi oldukları mevzuat hükümlerine göre mahsup süresi içerisinde sonuçlandırılır.

Geçici Madde 2 — Kanuna ekli (II) sayılı cetvelde sayılan idarelerce 2006 yılında yapılacak giderler için yılları merkezi yönetim bütçe kanununda belirtilen avans tutarının yeterli olmaması halinde, idarelerin gerekçeli talepleri değerlendirilerek belirlenen avans tutarı üzerinde mutemetlere avans vermeye ve zorunluluk hallerinde mahsup sürelerini ayrıca belirlemeye Bakanlık yetkilidir.

Yürürlük

Madde 17 — Bu Yönetmelik 1/1/2006 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 18 — Bu Yönetmelik hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Karar Sayısı : 2006/9923

Ekli “Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Esaslarına Dair Genel Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik”in yürürlüğe konulması; Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcılığı’nın 30/12/2005 tarihli ve 21854 sayılı yazısı üzerine, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Kanun ile 8/6/1984 tarihli ve 217 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre, Bakanlar Kurulu’nca 4/1/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Ahmet Necdet SEZER
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN

Başbakan

M. V. GÖNÜL

A. ŞENER

M. A. ŞAHİN B.

ATALAY

Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd. V.Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bakanı

A. BABACAN

M. AYDIN

N. ÇUBUKÇU K.

TÜZMEN

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

Devlet Bakanı

C. ÇİÇEK

M. V.GÖNÜL

A.AKSU K.

UNAKITAN

Adalet Bakanı

Milli Savunma Bakanı

İçişleri Bakanı

Maliye Bakanı

H. ÇELİK

F. N.ÖZAK

R.AKDAĞ B.

YILDIRIM

Milli Eğitim Bakanı Bayındırlık ve İskan Bakanı Sağlık Bakanı
Ulaştırma Bakanı

M. M. EKER

M. BAŞESGİOĞLU

A. COŞKUN

Tarım ve Köy İşleri Bakanı Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı Sanayi ve Ticaret Bakanı

M.H.GÜLER

A. KOÇ

O. PEPE

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Kültür ve Turizm Bakanı Çevre ve Orman Bakanı

Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Esaslarına Dair Genel Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

Madde 1 — 15/3/1999 tarihli ve 99/12647 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Esaslarına Dair Genel Yönetmeliğin 2 nci maddesinin ikinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“e) Anayasa Mahkemesi Başkanlığına ait 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi kadrolar, Adalet Bakanlığı icra müdür ve yardımcısı kadroları ile Diyanet İşleri Bakanlığında protokol işlerini yürütmekle görevli şube müdürü kadrosuna,”

Madde 2 — Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 3 — Bu Yönetmelik hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

 [İçindekilere dön](#)

İçişleri Bakanlığında:

Karayolları Trafik Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik

MADDE 1 — 18/7/1997 tarihli ve 23053 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Karayolları Trafik Yönetmeliğinin 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"2) Araç sahiplerinin araçlarını iş veya ikametlerinin bulunduğu yerdeki tescil kuruluşunda tescil ettirmeleri esastır. Ancak, büyükşehir belediye sınırları içerisinde işyeri veya ikameti bulunanlar, ilk tescile tabi araçlarını büyükşehir sınırları içerisinde herhangi bir tescil kuruluşunda tescil ettirebilirler. İkamet veya işyerinin bulunduğu büyükşehir sınırları içerisindeki bir tescil kuruluşunda kayıtlı araçları satın alanlar ise aracın kayıtlı olduğu tescil kuruluşunda devir işlemi yaptırabilirler. Kamu kurum ve kuruluşlarınca finansal kiralama yoluyla kiralanan araçlar, kiracının bulunduğu yerin tescil kuruluşunda da tescil ettirilebilir."

Yürürlük

MADDE 2 — Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 3 — Bu Yönetmelik hükümlerini İçişleri, Bayındırlık ve İskan ve Ulaştırma Bakanları yürütür.

[R.G. 21 Ocak 2006 - 26056]

 [İçindekilere dön](#)

Genelgeler

Başbakanlıkları:

Konu: Atatürk'ün Doğumunun 125. Yılı

Genelg

e

2006/0

1

Cumhuriyetimizin kurucusu Büyük Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün 125'inci doğum yıldönümü 2006 yılında idrak edilecektir.

İlkeleri ve eserleri ebediyete kadar yaşayacak olan Büyük Önder Atatürk'ün 125'inci doğum yıldönümünün, kamu kurum ve kuruluşlarının da aktif olarak katılacağı tören ve etkinliklerle kutlanması uygun görülmektedir. Kutlamaların coşkulu bir şekilde gerçekleştirilmesi, Atatürk'e olan minnet ve şükran duygularımızın İfadesi olacaktır.

Kamu kurum ve kuruluşları ile sivil toplum örgütleri tarafından, yurt içinde veya yurt dışında yapılacak etkinliklerin amacına uygun şekilde gerçekleştirilmesini sağlamak üzere Devlet Bakanı Beşir Atalay'ın görevlendirilmesi uygun görülmüştür.

Bu kutlamalar ve etkinlikler ilgili bakanlığın koordinasyonunda gerçekleştirilecektir.

Kamu kurum ve kuruluşlarınca, koordinatör bakanlık tarafından gerçekleştirilecek organizasyonlar için ihtiyaç duyulacak her türlü yardım ve desteğin sağlanmasını önemle rica

ederim.

*Recep
Tayyip
ERDO
ĞAN*

B

aşbakan

[R.G. 4 Ocak 2006 - 26043]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Başbakanlıktan:

Konu: Bilgi Edinme Hakkı ile İlgili Yıllık Rapor

Genelge
2006/2

4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanununun 30'uncu maddesi ile 27/4/2004 tarihli ve 25445 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Bilgi Edinme Hakkı Kanununun Uygulamasına İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin 44'üncü maddesi uyarınca kamu kurum ve kuruluşlarının bir önceki yıla ait bilgi edinme başvuruları ile ilgili rapor düzenlemeleri gerekmektedir.

Söz konusu raporların düzenlenmesi ve Bilgi Edinme Değerlendirme Kurulu Başkanlığına gönderilmesinde uyulacak usul ve esaslar 15/2/2005 tarih ve 25728 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2005/3 sayılı genelge ile düzenlenmişti. Ancak, uygulamada görülen aksaklıkların giderilmesi amacıyla söz konusu usul ve esaslar aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş ve 2005/3 sayılı Genelge yürürlükten kaldırılmıştır.

1. Bütün kurum ve kuruluşlar raporlarını Genelge ekinde bulunan forma uygun olarak düzenleyeceklerdir.

2. Kurum veya kuruluşların 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu kapsamındaki taşra teşkilatlarının raporları ile belediyelerin raporları ilçelerde kaymakamlıklara, il merkezinde ise valiliklere gönderilecek, valilikler bu raporları her bir ilçe için toplam sayıları içerecek şekilde düzenleyecekler, merkez ilçeden kendilerine yapılan başvurularla ilgili bilgileri de ekleyerek il bazında hazırlayacakları raporları İçişleri Bakanlığı'na göndereceklerdir. Ancak; belediyelere yapılan müracaatların ayrıca değerlendirilebilmesi amacıyla valiliklerce il bazında hazırlanacak raporlarda, belediyelerle ilgili bilgiler toplu halde ayrıca belirtilecektir. İçişleri Bakanlığınca, illerden gelen tüm raporlar birleştirilerek iller bazında tek bir rapor halinde düzenlenecek ve Bilgi Edinme Değerlendirme Kurulu Başkanlığına gönderilecektir.

3. Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının il ve ilçe teşkilatları ile 5442 sayılı Kanun kapsamına girmeyen kurum ve kuruluşların taşra teşkilatlarına ait raporlar, bağlı, ilgili veya ilişkili oldukları kurum ve kuruluşlarda toplanacak ve bu kuruluşlar aracılığıyla bağlı, ilgili veya ilişkili oldukları bakanlığa gönderilecek, bakanlıklarda toplanacak raporlar, merkezde yapılan başvurulara ilişkin bilgiler de eklenmek suretiyle tek bir rapor halinde düzenlenerek Bilgi Edinme Değerlendirme Kurulu Başkanlığına gönderilecektir.

4. Üniversitelere ait raporlar Yükseköğretim Kurulu Başkanlığında toplanacak, anılan Başkanlığa yapılan başvurulara ilişkin bilgiler de eklendikten sonra tek bir rapor halinde düzenlenerek Bilgi Edinme Değerlendirme Kurulu Başkanlığına gönderilecektir.

Yukarıdaki esaslar çerçevesinde hazırlanacak raporların en geç 28/2/2006 tarihine kadar "Bilgi Edinme Değerlendirme Kurulu Başkanlığı, Başbakanlık/ANKARA" adresine yazılı ve disket ortamında gönderilmesini önemle rica ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Bilgi Edinme Hakkının Kullanımıyla İlgili Yıllık Rapor

Raporun Ait Olduğu Yıl :

Kurum veya Kuruluş :

VERİLER	SAYISI
Bilgi edinme başvurusu toplamı	
Olumlu Cevaplanarak bilgi veya belgelere erişim sağlanan başvurular	
Kısmen olumlu cevaplanarak kısmen de reddedilerek bilgi ve belgelere erişim sağlanan başvurular	
Reddedilen* başvurular toplamı	
Gizli ya da sır niteliğindeki bilgiler çıkarılarak veya ayrılarak bilgi ve belgelere erişim sağlanan başvurular	
Diğer Kurum ve Kuruluşlara yönlendirilen başvurular	
Başvurusu reddedilenlerden yargıya itiraz edenlerin toplam sayısı	

Kurum veya Kuruluş adına bilgileri düzenleyen:

Adı ve Soyadı:

Görevi :

İmzası :

- Bu kısımda 4982 sayılı Kanunun ve ilgili Yönetmeliğin istisnalarına girdiği için “olumsuz cevaplanan başvurular” ile Yönetmeliğin 9, 10, 11 ve 14 üncü maddelerinde belirtilen şekil

şartlarını taşımadığı için işleme konulamayan ve ilgisine bildirilen başvurular yer alacaktır.

[R.G. 17 Ocak 2006 - 26052]

 [İçindekilere dön](#)

Başbakanlıktan:

Konu: Başbakanlık İletişim Merkezi
(BİMER)-Doğrudan Başbakanlık.

Genelge
2006/3

Günümüzde kamu yönetimi literatüründe "Yönetişim" ve "Yönetime katılma" kavramları ön plana çıkmıştır. Yönetim tekniği olduğu kadar bir değeri de ifade eden bu kavramların hayata geçirilebilmesi için yurttaşların yönetime ilişkin şikayet, talep, görüş ve önerilerini kolayca iletebilmelerine yönelik iyi işleyen, hızlı ve etkin bir sistemin kurulması, yönetimin başarısı için olduğu kadar, demokrasinin sağlıklı bir biçimde işlemesi açısından da vazgeçilmez bir gerekliliktir. Bu şikayet, talep, görüş ve önerilerin derhal işleme alınıp değerlendirilmesi, sonuçlandırılması ve ilgisine süratle cevap verilmesi de aynı derecede önem taşımaktadır. Bu düşünceler ışığında, kamu kurum ve kuruluşlarının halkla ilişkiler uygulamalarına ilişkin yeni bazı düzenlemelerin yapılması uygun görülmüştür.

Başbakanlığa yapılacak başvuruların tüm yurt sathında kabulünü ve Bakanlıklar ile valiliklere yapılan müracaatların Başbakanlıktan izlenebilmesini amaçlayan ve Başbakanlık İletişim Merkezi (BİMER)- Doğrudan Başbakanlık olarak isimlendirilen düzenleme, Türkiye genelinden aranabilir bir telefon numarası tahsisi ile bir bilgi işlem programı kullanılmasını öngörmektedir. Böylece, vatandaşlar tarafından yapılan yazılı veya sözlü başvuruların gereğinin yapılması amacıyla süratle ilgili kamu kuruluşu veya birimine ulaştırılması, mümkün olan en kısa sürede cevap verilmesi, gecikme halinde ilgili birimlerin uyarılması, bütün bu işlemlerin bir otomasyon sistemi içinde yürütülmesi, istatistiksel raporlarının alınması ve merkezden denetlenebilmesi sağlanmış olacaktır.

Sistemin kuruluş ve işleyişine ilişkin hususlar aşağıda belirtilmiştir.

1. Bakanlıklarda, fiziki olarak erişimi kolay bir noktada halkla ilişkiler müracaat bürosu kurulacak, bu bürolarda halkla ilişkiler konusunda hizmet verebilecek nitelikte ve yeterli sayıda personel görevlendirilecektir. Valilik ve kaymakamlıklar da kendi düzenlemelerini bu mantık içinde gerçekleştireceklerdir.

2. Başbakanlık İletişim Merkezi (BİMER)- Doğrudan Başbakanlık için Türkiye genelinde kullanılmak üzere "150" numaralı kısa telefon hattı tahsis edilmiştir. Bu numara illerden arandığında valilik halkla ilişkiler müracaat bürosunda bulunan telefon hattı devreye girecek ve buradaki halkla ilişkiler görevlileri tarafından alınacak müracaat, Başbakanlık İletişim Merkezi (BİMER)- Doğrudan Başbakanlık web arayüz programı kullanılarak sisteme girilecektir.

3. Bakanlıklar ve valilikler Başbakanlık Halkla İlişkiler Daire Başkanlığı ile; kaymakamlıklar ise valiliklerle koordinasyon içerisinde bu sistem ile uyumlu çalışacak iletişim ve bilişim sistemlerini oluşturacaklardır.

4. 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu, 3071 sayılı Dilekçe Hakkı Kanunu, 5176 sayılı Kamu Görevlileri Etik Kurulu Kurulması ve

Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun ile insan hakları ihlallerine ilişkin müracaatlar da bu bürolara bizzat ya da Başbakanlık İletişim Merkezi (BİMER)– Doğrudan Başbakanlık numarası veya Başbakanlık web sayfası aracılığı ile yapılabilecektir.

5. Diğer kamu kurum ve kuruluşlarının benzer amaçla kullandıkları telefon numaraları da uygun bir zamanda bu sisteme dahil edilecektir. Bu sayede vatandaşların müracaatlarını her zaman hatırlanabilir tek bir numaradan yapması ve müracaat sürecinin basitleştirilmesi sağlanmış olacaktır. Sistemin tam olarak hayata geçirilmesi ile önemli ölçüde tasarruf sağlanması da beklenmektedir.

6. Başbakanlık İletişim Merkezi (BİMER)– Doğrudan Başbakanlık uygulamasına 24/02/2006 tarihinde geçilmiş olacaktır. Bakanlık, valilik ve kaymakamlıklar gerekli olan fiziki mekan, personel, iletişim ve bilişim altyapısını bu tarihe kadar oluşturacaktır.

Bilgilerini ve gereğini önemle rica ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

[R.G. 20 Ocak 2006 - 26055]

 [İçindekilere dön](#)

Başbakanlıktan:

Konu: Emekli Sandığı İştirakçilerinin İşlemleri.

Genelge **2006/4**

T.C. Emekli Sandığı tarafından; internet ulaşımı olan web tabanlı bir sistem kurularak iştirakçilerin nüfus, hizmet, emeklilik keseneği ve kurum karşılığı bilgilerinin saklanması, Sandık alacaklarının elektronik ortamda izlenerek gereksiz yazışmaların ve zaman kaybının önlenmesi için yeni bir uygulama başlatılmıştır.

Bu uygulama sonucunda, kamu kurum ve kuruluşları ile iştirakçiler tarafından talep edilen çeşitli bilgiler en kısa sürede sağlanacak, emeklilik işlemleri ile Sandık tarafından yürütülen diğer işlemler de hız kazanacaktır.

Uygulamanın kısa sürede hayata geçirilebilmesi ve beklenen sonuçlara ulaşılabilmesi için kamu kurum ve kuruluşları T.C. Kimlik numarası esas alınarak yürütülecek uygulama ile internet tabanlı web servisleri yöntemini kullanarak doğrudan Sandık sistemine bilgi aktaracaklardır. Aktarılacak bilgilerin oluşturulmasında esas alınacak kayıt deseni, www.emekli.gov.tr internet adresinde uygulamalar bölümündeki kurum ve iştirakçi bilgi sistemi içinde yayımlanmıştır.

Buna göre, Emekli Sandığına tabi kamu kurum ve kuruluşları, Genelgenin yayım tarihinden itibaren iki ay içerisinde T.C. Emekli Sandığı Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığına müracaat ederek kullanıcı ad ve şifresi almak suretiyle yukarıda belirtilen internet adresinden bilgilerini gireceklerdir.

Kamu kurum ve kuruluşları öncelikle iştirakçilerin nüfus ve hizmet bilgileri ile öğrenim durumunu Sandık sistemine girecekler ve zaman içerisinde olabilecek değişiklikleri de en kısa sürede aktaracaklardır. Tüm bilgiler Sandık sistemine girildikten sonra emeklilik keseneği ve kurum karşılığı miktarları aylık olarak işlenerek güncelleştirilecektir.

Diğer taraftan, Emekli Sandığı iştirakçisi olup, maaş ödemeleri Muhasebat Genel Müdürlüğüne bağlı saymanlıklar tarafından yapılan kurumların (Türk Silahlı Kuvvetleri hariç) personeline ait kesenek ve kurum karşılıkları, aylık olarak say2000i sisteminden alınacaktır. Bu amaçla say2000i sistemi kapsamındaki tahakkuk dairelerinin maaş tahakkuk sisteminde değişiklik yapılmıştır. Buna göre, tahakkuk daireleri say2000i sistemindeki maaş bilgilerini güncelledikten sonra, takip eden aylarda sadece değişiklik bilgilerini Merkezi Yönetim Harcama Belgeleri Yönetmeliğinde sayılan belgelerle birlikte en geç ödeme tarihinden 6 iş günü önce saymanlıklara bildireceklerdir. Saymanlıklar, bu bilgilere göre say2000i sisteminde maaş hesaplamalarını yapacaklar ve Ödeme Emri Belgesinin dökümünü alarak tahakkuk dairelerine göndereceklerdir. Ödeme Emri Belgesi ilgili tahakkuk dairesinin harcama yetkilisi tarafından imzalandıktan sonra saymanlık tarafından devlet hesaplarına kaydedilecektir. Tahakkuk daireleri tarafından Merkezi Yönetim Harcama Belgeleri Yönetmeliğine göre maaş ödemelerine ait Ödeme Emri Belgesinin ekine bağlanması gereken bordrolar kağıt ortamında dökülmeyecek, bordroların tahakkuk evrakı ile ilişkisi say2000i sisteminde elektronik ortamda kurulacak ve denetime yetkili olan mercilere Muhasebat Genel Müdürlüğü tarafından elektronik ortamda aktarılacaktır. Bu şekilde hesaplanan maaşlar üzerinden tahakkuk eden ve devlet hesaplarına alınan şahıs emekli kesenekleri ve kurum karşılıkları yasal süresi içinde Muhasebat Genel Müdürlüğü tarafından T.C. Emekli Sandığına elektronik ortamda aktarılacaktır.

Maaş ödemelerine ait muhasebe kayıtları say2000i sistemindeki maaş programı üzerinden otomatik olarak oluşturulacak, bunun dışında yapılan muhasebeleştirme işlemleri engellenecektir. Maaş ödemelerinde herhangi bir karışıklık yaşanmaması ve uygulamanın hızlı bir şekilde yürütülmesi için 15 Mayıs 2006 maaşları say2000i sistemindeki güncel maaş bilgileri üzerinden hesaplanacak, 15 Haziran 2006 maaşından başlamak üzere, tahakkuk daireleri bordro hazırlamayacak ve Ödeme Emri Belgesini say2000i sisteminden alacaklardır.

Sistemin sağlıklı bir şekilde kurulması ve en kısa sürede kullanılmaya başlanması açısından T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü ve Muhasebat Genel Müdürlüğü ile temasa geçilerek işbirliği içerisinde hareket edilmesini önemle rica ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

[R.G. 20 Ocak 2006 - 26055]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
İdarî ve Mali İşler Dairesi
Başkanlığı

Sayı :B.03.0.İMİ.0.00.08-010.06.02-2

01/01/2006

Konu : Ödenekler

GENEL
GE
No: 97

Kamu kaynaklarının kullanımında verimliliğin artırılması ve mali disiplinin sağlanması amacıyla, 2004 yılından itibaren analitik bütçe sınıflandırmalar geçilmiştir.

Analitik bütçe, kod yapısı itibariyle öncekilerden farklı olarak kurumsal, fonksiyonel, finans tipi ve ekonomik sınıflandırmalar olmak üzere dört ana gruptan oluşmaktadır. Adli ve idari yargı hizmetleri için tahsis edilen ödenekler fonksiyonel sınıflandırmanın üçüncü düzeyinde farklılaştırılmış; 03-3-2-00 fonksiyonel kodunda adli mahkeme hizmetleri, 03-3-3-00 fonksiyonel kodunda ise idari mahkeme hizmetleri için ödenek tahsis edilmiştir.

Bütçe ödeneklerinin analitik bütçe uygulamasına uygun olarak tahsisi ve harcanmasına ilişkin esas ve usullere azami düzeyde riayet edilmesi için Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü ile Muhasebat Genel Müdürlüğü web sayfalarındaki düzenlemeler dikkate alınarak Ödenek durum cetveli düzenlenmeli ve tahsis edilen ödeneklerin harcanması sırasında ilgili yer defterdarlık ve mal müdürlükleri (BYES programı) ile koordineli bir çalışma içinde bulunulmalı, son ödenek durumları bu programdan takip edilmelidir.

Bütçe Kanunu'na göre, ödeme emirleri ekonomik sınıflandırmanın ilk iki düzeyi esas alınarak düzenlenmektedir. 2. düzeydeki toplam ödenekten 3. ve 4. düzeyde yapılacak harcamalar ise ita amiri tarafından ihtiyaca göre serbestçe belirlenebilmektedir. Bu sebeple tahsis edilen ödeneğin dağıtımını Cumhuriyet başsavcıları, bölge idare mahkemesi başkanları, ita amiri yetkisini kullanan Cumhuriyet savcıları, idare ve vergi mahkemesi başkanları tarafından bizzat yapılmalıdır.

İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığı tarafından BYES aracılığı ile saymanlık hesaplarının günlük olarak takip edildiği ve ödeneklerin tahsisinde bir önceki yılın harcamalarının esas alındığı dikkate alınarak ilgili saymanlığın o günkü ödenek veri tablosu alınarak gerçek ihtiyaca göre ödenek cetveli doldurulmalıdır.

Gönderilecek toplam ödeneğin 2.düzye de tespit edilebilmesi için 3. ve 4. düzeydeki ihtiyaçlar ayrı ayrı gösterilmelidir.

Ana hatları ile ifade edilen bu yapılanma nedeniyle ödenek talepleri aşağıda belirlenen esas ve usullere uygun olarak ödenek durum cetveli doldurulmak suretiyle yapılmalıdır.

I- 03.2 "Tüketime Yönelik Mal ve Malzeme Alımları" ekonomik kodunda toplam ödeneğin kendi alt düzeyleri içinde öncelikli ihtiyaçlara göre dağılımının sağlanması, ödemelerde elektrik, su, doğalgaz faturalarına öncelik verilmesi, tahakkuk eden borçların ödemelerinin geciktirilmemesi,

Lojman yakıtı genel bütçeden karşılanan il ve ilçelerde bayındırlık ve iskan müdürlüğünce tespit edilen yakıt miktarının aşılmaması, aşan miktarın lojmanda oturanlardan tahsil edilmesi,

Elektrik, su, doğalgaz, akaryakıt, lojman yakıtı ve adliye yakıtı giderlerine ilişkin Ödenek taleplerinde faturaların aslı ya da fotokopilerinin gönderilmesi uygulamasından vazgeçilerek sadece talep edilen miktarın ayrı ayrı gösterilmesi ve mevcut fatura ve belgelerin denetime elverecek şekilde mahallinde saklanması,

03-3 "Yolluklar" ekonomik koduna ilişkin taleplerde tahakkuk evrakı veya fotokopisi eklenmeksizin gerçekleşen ihtiyaca göre sadece miktarın belirtilmesi,

03-5 "Mal ve Hizmet Alımları" ekonomik kodundan gönderilen ödeneklerin harcanması sırasında temerrüt sebebiyle Bakanlığımıza karşı dava açılmasına sebebiyet verilmemesi için öncelikle kira, temizlik, haberleşme ve İlan giderlerinin ödenmesi, kalan

miktardan kovuşturma giderlerinin ve adli tıp kurumu resmi bilirkişi ve rapor ücretlerinin karşılanması,

Adli tıp kurumu başkanlığı ile adli tıp kurumu grup başkanlıkları ve adli tıp şube müdürlüklerine kamu adına re'sen soruşturma ve kovuşturması yapılan konularla ilgili resmi muayene ve bilirkişi ücretlerinin fatura karşılığında ilgili Cumhuriyet başsavcılıklarınca kendi kovuşturma giderleri ödeneğinden ödenmesi,

Temizlik, her türlü kiralama ve bakım sözleşmeleri Bakanlık onayına tabi olduğundan bu işler için önceden izin alınmadan İhale ve sözleşme yapılmaması, izin verilen işlerde ise ihale şartnamelerinin ve ihale onay belgelerinin ivedilikle Bakanlığımıza gönderilmesi,

Fotokopi, faks, klima, santral, kalorifer ve diğer makine teçhizatın bakım ve onarımı için yıllık sözleşme yapılmaması, gerekli ihtiyacın daha ekonomik olan servis hizmeti alınmak suretiyle giderilmesi,

03-7 "Menkul Mal, Gayri Maddi Hak Alım Bakım ve Onarım Giderleri" ekonomik kodunda büro ve iş yeri mal ve malzeme alımlarına ilişkin taleplerin fiyatlandırılmış liste ile, onarımlara ilişkin taleplerin ise tespit raporu eklenmek suretiyle yapılması, bu ekonomik koddan menkul mal alım ve onarımına ilişkin belli bir iş için gönderilen ödenekten artan miktar olması halinde gerektiğinde bu ekonomik koda yer alan başka bir ihtiyaç için kullanılması,

06-1 "Mamul Ma! Alımları" ekonomik kodunda yer alan makine-teçhizat alımına ilişkin taleplerin ihtiyaca uygun ve en ekonomik şekilde karşılanabilmesi için alınacak malzemenin cins, miktar ve fiyatının belirtilmesi suretiyle talepte bulunulması,

Yukarıda yazılı ekonomik kodlardan gerçek ihtiyacın dışında fazla Ödenek talep edilmemesi, kullanılamayacak durumda olan ödeneklerin atıl kalmaması ve başka bir yerin ihtiyacına aktarılmasının sağlanması için tenkisinin zamanında talep edilmesi,

2-4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 5. maddesi uyarınca Ödeneği olmayan mal ve hizmetin ihalesi yapılamayacağından, bu Kanun uyarınca ödeneği olmayan mal ve hizmet ihalesinin yapılmaması, herhangi bir mal ve hizmet alımı için ihale yapılmadan fatura alınmaması,

Açık cezaevi ve infaz kurumu işyurtları müdürlüklerine yaptırılacak iş, keşif ve tesbitler için İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığı'ndan önceden izin alınması,

4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun 3'üncü maddesinin (e) bendi gereğince adli ve idari yargı birimlerinin Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'ne bağlı açık cezaevi ve infaz kurumu işyurtları müdürlüklerinden yapacaktan mal ve hizmet alımlarının Kamu İhale Kurumu'nun 19/06/2003 tarihli 2003/DK.D-192 sayılı kararına uygun olarak yapılması,

3- Bakanlığımıza tahsis edilen ödenekler serbest bırakılmaya kadar Maliye Bakanlığının tel emirlerinde gösterilen tertiplerde ödeme emri beklenmeksizin harcama yapılması ve bu harcamaların daha sonra ödeme emrine bağlanabilmesi açısından gönderilecek ödenek durum cetvellerinde gösterilmesi,

4- Kamu adına takibi gereken ceza davaları ile bazı kadastro dosyalarında re'sen yapılması gereken adli tebligat masrafları PTT Genel Müdürlüğü'nün merkez hesabına Bakanlığımız merkezinden doğrudan para aktarma suretiyle karşılanmaktadır. Posta adedi ve harcama miktarını gösteren ödemelere ilişkin aylık cetvelin Bakanlığımıza gönderilmesi uygulamasından vazgeçilerek bu cetvelin denetime elverecek şekilde

mahallinde muhafaza edilmesi,

5-Bakanlığımıza ait resmi araçların hukuk mahkemelerince yapılan keşiflerde ve icra işlerinde kullanılmaması, resmi araçların savcılık işlemlerinde ve ceza mahkemelerinde yapılacak keşiflerde kullanılması durumunda ise sarf kararında araca tahakkuk ettirilen yakıt ve amortisman giderinin İleride yargılama gideri olarak değerlendirilmek üzere sarf kararında gösterilmesi, ancak bu paranın maliyeden çekilmemesi,

6-Mühür taleplerinin mutlaka berat belgesi aslı ile, berat belgesinin bulunamaması ve mührün okunamaması durumunda ise düzenlenecek tutanaklar ile talep edilmesi,

7-Adli ve idari yargı hizmet binalarında özel veya resmi birimlerce yapılacak sanatsal faaliyetlere ve film çekimlerine Bakanlığımıza mali yük getirmemek şartıyla ilgili İta amirlerince izin verilmesi,

8-03-8 "Gayri Menkul Mal Bakım ve Onarım giderleri" ekonomik kodunda düzenlenen ödeneklere ilişkin talepler keşif özeti eklenmek suretiyle yapılması, yaklaşık maliyetin belirlenebilmesi amacıyla keşif Özetlerinin mahalli piyasadan en az üç teklif alınmak suretiyle düzenlenmesi,

Gayri menkul mal bakım ve onarım giderlerine ilişkin belli bir iş için gönderilen ödenekten artan olması halinde Bakanlığımızdan İzin alınmak suretiyle gerektiğinde aynı tertipten başka bir ihtiyaç için kullanılması,

9- Adalet hizmetlerinin yürütülmesi sırasında ihtiyaç duyulan mal ve hizmetlerin zamanında karşılanabilmesi amacıyla elektronik iletişim araçları kullanılarak yazışmaların asgari düzeye indirilmesi,

Levazım Taşra Şube Müdürlüğünün web sayfasındaki ödenek cetvelleri örnekleri elektronik ortamda doldurularak 1 no'lu cetvelde yer alan ödenek taleplerinin *İNisan, 1 Temmuz, 1 Kasım* tarihlerinden itibaren 5 gün İçinde Bakanlığımızda olacak şekilde e-posta İle [levazim.imid\(q\).adalet.gov.tr](mailto:levazim.imid(q).adalet.gov.tr) adresine gönderilmesi, "internet" bağlantısı bulunmayan mahallerde ise bu bağlantı kuruluncaya kadar 0312 418 56 01 numaraya fax çekilmesi, faks çekildiği takdirde evrak asıllarının tekrar "faks teyidi" olarak gönderilmemesi, (ek-1) cetveline herhangi bir ekleme yapılmaması, posta ile (ek-1) cetveli gönderilmemesi, bilgi, görüş ve Önerilerin 0312 4194661 numaralı telefondan iletilmesi,

Ek-2 cetvelinde yer alan 03-7, 06-1 ekonomik kodlarındaki ödeneklere ilişkin taleplerin süre sınırlaması olmadan ihtiyaç duyulduğunda, 03.8 ekonomik koduna ilişkin taleplerin İse en geç nisan ayı sonuna kadar posta ile gönderilmesi,

İlgili döneme ait Ödenek cetvelleri İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığı tarafından değerlendirilip bütçe imkanları ölçüsünde tahsisler yapıldıktan sonra mahalli saymanlık hesaplarına hemen aktarma yapılacağından son gönderilen ödeneklerin saymanlıkların BYES hesaplarından takip edilmesi, ödenek cetvellerini e-posta ile gönderen mahallere ayrıca e-posta İle bilgi verileceğinden elektronik talebe öncelik verilmesi, "adalet.gov.tr" adresinden duyuruların günlük olarak takip edilmesi,

Adil ve hızlı yargılama sürecinde ihtiyaç duyulan mal ve hizmetlerin zamanında yerine getirilebilmesi amacıyla yukarıda belirtilen hususlarda, Gereken dikkat ve özenin gösterilmesini rica ederim.

Ce
m
i
l

Ç
İ
Ç
E
K

Ba
k
a
n

Eki: 1-1 Nolu Cetvel
2- 2 Nolu Cetvel

İDARİ VE MALİ İŞLER DAİRESİ BAŞKANLIĞI
I.NOLU ÖDENEK TALEP CETVELİ

.....Dönem Tarihi

(YTL

EKONOMİK SINIFLANDIRMA		GÖNDERİLEN TOPLAM ÖDENEK	KULLANILAN ÖDENEK	KALAN ÖDENEK	TALEP EDİLEN ÖDENEK
01- 1	MEMURLAR				
1	Temel Maaşlar				
01	Temel Maaşlar				
2	Zamlar ve Tazminatlar				
01	Zamlar ve Tazminatlar				
3	Ödenekler				
3	Ödenekler				
4	Sosyal Haklar				
4	Sosyal Haklar				
01- 4	Geçici Personel (Maaşlar)				
	HARCAMALAR TOPLAMI / KALAN				
02- 1	MEMURLAR				
1	Emekli Sandığına				
01	Emekli Sandığına				
02- 4	Geçici Personel (SSK.Prim Kesintisi)				
	HARCAMALAR TOPLAMI / KALAN				
03- 2	TÜKETİME YÖNELİK MAL VE MALZEME ALIMLARI				
1	Kırtasiye ve Büro Malzemesi Alımları				
01	Kırtasiye alımları				

02	Büro malzemesi alımları				
03	Periyodik yayın alımları				
04	Diğer yayın alımları				
05	Baskı ve cilt giderleri				
2	Su ve Temizlik Malzemesi Alımları				
01	Su alımları				
02	Temizlik malzemesi alımları				
3	Enerji Alımları				
	Adliye Yakıtı				
01	Lojman Yakıtı				
02	Akaryakıt ve yağ alımları				
03	Elektrik alımları				
5	Giyim Kuşam Alımları				
01	Giyecek alımları (Kişisel kuşam ve donanım dahil)				
6	Özel Malzeme Alımları				
02	Tıbbi malzeme ve ilaç alımları				
90	Diğer özel malzeme alımları				
	HARCAMALAR TOPLAMI / KALAN				

EKONOMİK SINIFLANDIRMA		GÖNDERİLEN TOPLAM ÖDENEK	KULLANILAN ÖDENEK	KALAN ÖDENEK	TALEP EDİLEN ÖDENEK
03-3	YOLLUKLAR				
1	Yurtiçi Geçici Görev Yollukları				
01	Yurtiçi geçici görev yollukları				
02	Yurtiçi tedavi yollukları				
2	Yurtiçi Sürekli Görev Yollukları				
01	Yurtiçi sürekli görev yollukları				
3	Yurtdışı Geçici Görev Yollukları				
01	Yurtdışı geçici görev yollukları				
	HARCAMALAR TOPLAMI / KALAN				
03-4	GÖREV GİDERLERİ				
3	Ödenecek Vergi, Resim, Harçlar ve Benzeri Giderler				
90	Diğer vergi, resim ve harçlar ve benzeri giderler				
	HARCAMALAR TOPLAMI / KALAN				
03-5	HİZMET ALIMLARI				
1	Müşavir Firma ve Kişilere Ödemeler				
01	Etüd-Proje bilirkişi ekspertiz giderleri				
03	Bilgisayar hizmet alımları (yazılım ve donanım hariç)				
04	Müteahhithlik hizmetleri (temizlik hizmet ihaleleri dahil)				
2	Haberleşme Giderleri				
02	Telefon abonelik ve kullanım ücretleri				
03	Bilgiye abonelik giderleri (internet abonelik ücretleri dahil)				
3	Taşıma Giderleri				
03	Yük taşıma giderleri				

04	Geçiş ücretleri				
90	Diğer taşıma giderleri				
4	Tarifeye Bağlı Ödemeler				
01	İlan giderleri				
02	Sigorta giderleri				
04	Kovuşturma giderleri				
5	Kiralar				
02	Taşıtlı kiralama giderleri				
05	Hizmet binası kiralama giderleri				
06	Lojman kiralama giderleri				
	HARCAMALAR TOPLAMI / KALAN				
03-6	TEMSİL VE TANITMA GİDERLERİ				
1	Temsil Giderleri				
01	Temsil, ağırlama, tören, fuar, organizasyon giderleri				
2	Tanıtma Giderleri				
01	Tanıtma, ağırlama, tören, fuar ve organizasyon giderleri				
	HARCAMALAR TOPLAMI / KALAN				

EKONOMİK SINIFLANDIRMA		GÖNDERİLEN TOPLAM ÖDENEK	KULLANILAN ÖDENEK	KALAN ÖDENEK	TALEP EDİLEN ÖDENEK
03-9	TEDAVİ VE CENAZE GİDERLERİ				
1	Kamu Personeli Tedavi ve Sağlık Malzemesi Giderleri				
01	Kamu personeli tedavi ve sağlık malzemesi giderleri				
2	Kamu Personeli İlaç Giderleri				
01	Kamu personeli ilaç giderleri				
3	Cenaze Giderleri				
01	Cenaze giderleri				
	HARCAMALAR TOPLAMI / KALAN				
05-3	KATMA BÜTÇELİ İDARELERE HAZİNE YARDIMLARI				
1	Kar Amacı Gütmeyen Kuruluşlara				
5	Memurların öğle yemeğine yardım				
	HARCAMALAR TOPLAMI / KALAN				

.../...../2006 Tarihi İtibariyle
Kayıtlara Uygundur
(Resmi Mühür / İmza)

İSTENİLEN ÖDENEĞİN GEREKÇESİ :

İDARİ VE MALİ İŞLER DAİRESİ BAŞKANLIĞI
2 NOLU ÖDENEK TALEP CETVELİ

.....DÖNEM TARİHİ
(YTL)

EKONOMİK SINIFLANDIRMA		GÖNDERİLEN TOPLAM ÖDENEK	KULLANILAN ÖDENEK	KALAN ÖDENEK	TARİHİ EDİ ÖDE
03-7	MENKUL MAL GAYRİMADDİ HAK ALIM BAK. VE ON. GİDERLERİ				
1	Menkul Mal Alım Giderleri				
01	Büro ve işyeri mal ve malzeme alımları				
02	Büro ve işyeri makine ve teçhizat alımları				
04	Yangından korunma malzemeleri alımları				
90	Diğer dayanaklı mal ve malzeme alımları				
3	Bakım ve Onarım Giderleri				
01	Tefrişat bakım ve onarım giderleri				
02	Makine teçhizat bakım ve onarım giderleri				
03	Taşıtların bakım ve onarım giderleri				
	HARCAMALAR TOPLAMI / KALAN				
03-8	GAYRİMENKUL MAL BAKIM VE ONARIM GİDERLERİ				
1	Hizmet Binası Bakım ve Onarım Giderleri				
01	Büro bakım ve onarım giderleri				
2	Lojman Bakım ve Onarım Giderleri				
01	Lojman bakım ve onarım giderleri				
	HARCAMALAR TOPLAMI / KALAN				
06-1	MAMUL MAL ALIMLARI				
2	Büro ve İşyeri Makine Teçhizat Alımları				
01	Büro makineleri alımları (asgari düzeyin üzerinde)				
4	Taşıtların Alımları				
01	Kara taşıtları alımları (zırhlı taşıtların alımı dahil)				
	HARCAMALAR TOPLAMI / KALAN				

.../.../200 Tarihi İtibariyle
Kayıtlara Uygundur
(Resmi Mühür / İmza)

İSTENİLEN ÖDENEĞİN GEREKÇESİ :

— • —

Çevre ve Orman Bakanlığından:

**2872 Sayılı Çevre Kanunu Uyarınca Verilecek İdari Para
Cezalarına İlişkin Genelge
(2006/2)**

2872 sayılı Çevre Kanununda düzenlenen para cezaları 5252 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun ile 1430 katına çıkarılmıştır.

5326 sayılı Kabahatler Kanununun 17 nci maddesinin (7) numaralı fıkrasına göre idari para cezaları her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında arttırılarak uygulanacaktır.

18/11/2005 tarihli ve 25997 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 353 sıra nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği uyarınca 2005 yılı için yeniden değerlendirme oranı % 9,8 olarak tespit edilmiştir.

Buna göre 1 Ocak 2006 tarihinden itibaren uygulanacak idari para cezası miktarı ilişikteki cetvelde gösterilmektedir.

İdari para cezalarına karşı 5326 sayılı Kanunun 27 nci maddesi uyarınca cezanın tebliğ tarihinden itibaren en geç 15 gün içinde yetkili Sulh Ceza Mahkemesine başvuruda bulunulabilecektir.

Tebliğ olunur.

**2872 SAYILI ÇEVRE KANUNU’NA GÖRE TATBİKİ GEREKEN
İDARİ PARA CEZASI MİKTARLARINI GÖSTERİR CETVEL**

Hakkında para cezası tatbik edilecek suçların Çevre Kanunu’ndaki tarifleri	Hakkında para cezası tatbik edilecek failler	İhlal edilen Kanun	Tatbik ceza maddesi	Kanundaki para cezası miktarı TL	01/01/2006
					Tarihinden İtibaren Uygulanacak Ceza miktarı (YTL)
1-a) 8 inci maddenin birinci fıkrasındaki yasağa uymayanlar; (Her türlü atık ve artığın, çevreye zarar verecek şekilde, ilgili yönetmeliklerde belirlenen standartlara ve yöntemlere aykırı olarak doğrudan ve dolaylı biçimde alıcı ortama vermek, depolamak, taşımak, uzaklaştırmak ve benzeri faaliyetlerde bulunmak yasaktır.)	-Gerçek Kişiler	8/1	20/a	100.000	157, 00
	-Kuruluş ve İşletmeler	8/1	20/a-20/son	300.000	471, 00
	-213 sayılı VUK’nun 182 nci maddesi gereğince bilanço esasına göre defter tutması gereken kuruluş ve işletmeler	8/1	20/a-20/son	500.000	785, 00
1-b) 8 inci maddenin ikinci fıkrasındaki yükümlülüğü, yetkili mercilerce usulüne göre yapılan bildirimle rağmen yerine getirmeyenler; (Kirlenme ihtimalinin bulunduğu durumlarda ilgililer kirlenmeyi önlemekle; kirlenmenin meydana geldiği hallerde kirlenmeyi durdurmak, kirlenmenin etkilerini gidermek veya azaltmak için gerekli tedbirleri almakla	- Gerçek Kişiler	8/2	20/a	500.000	785, 00
	- Kuruluş ve İşletmeler	8/2	20/a-20/son	1.500.000	2.355, 00
	-213 sayılı VUK’nun 182 nci maddesi gereğince bilanço esasına göre defter tutması gereken kuruluş ve işletmeler	8/2	20/a-20/son	2.500.000	3.925, 00

Yükümlüdürler.)					
2- Yönetmelikte gösterilen koruma ve kullanım esaslarına aykırı davranmak suretiyle 9 uncu maddenin ikinci fıkrasındaki yasaklara uymayanlar; (Kırsal ve kentsel alanda arazi kullanım kararına uygun olarak tesbit edilen koruma alanları ve kullanım esaslarını belirleyen yönetmeliklere aykırı olarak aşırı ve yanlış kullanım, her türlü çöp ve atıkların yurt dışından getirilmesi nedeniyle ülkenin temel ekolojik sistemlerinin dengesinin bozulması, hayvan ve bitki türlerinin nesillerinin tehlikeye düşürülmesi, doğal zenginliklerin bütünlüklerinin tahribi yasaktır.)	-Gerçek Kişiler	9/2	20/b	100.000	157, 00
	-Kuruluş ve İşletmeler	9/2	20/b-20/son	300.000	471, 00
	-213 sayılı VUK'nun 182 nci maddesi gereğince bilanço esasına göre defter tutması gereken kuruluş ve işletmeler	9/2	20/b-20/son	500.000	785, 00
3- Yönetmelikle belirlenen sınırlamalara uymamak suretiyle 13 üncü madde aykırı davranışta bulunanlar; (Havada, suda veya toprakta kalıcı özellik gösteren ve ekolojik dengeyi bozan kimyasal maddelerin üretim, ithal, taşıma, depolama ve kullanımında çevre korunması esasları dikkate alınır. Bu tür maddelerin üretim, ithal, taşıma, depolama ve kullanımına ilişkin sınırlamalar yönetmelikle belirlenir.)	-Gerçek Kişiler	13	20/c	1.000.000	1.570, 00
	-Kuruluş ve İşletmeler	13	20/c-20/son	3.000.000	4.710, 00
	-213 sayılı VUK'nun 182 nci maddesi gereğince bilanço esasına göre defter tutması gereken kuruluş ve işletmeler	13	20/c-20/son	5.000.000	7.850, 00
4- 14 üncü maddeye aykırı davranışta bulunan ve önlemleri almayanlar; (Kişilerin huzur ve sükununu, beden ve ruh sağlığını bozacak şekilde yönetmelikle belirlenen standartlar üzerinde gürültü çıkarılması	-Gerçek Kişiler	14	20/d	50.000	78, 00
	-Kuruluş ve İşletmeler	14	20/d-20/son	150.000	235, 00
	-213 sayılı VUK'nun 182 nci maddesi gereğince bilanço esasına göre defter tutması	14	20/d-20/son	250.000	392, 00

	gereken kuruluş ve işletmeler				
yasaktır. Fabrika, atölye, işyeri, eğlence yeri, hizmet binaları, konutlar ve ulaşım araçlarında					
5-a) 11 inci maddenin birinci fıkrasındaki yükümlülüğü yerine getirmeyenler; (Gerçekleştirilmesi planlanan kurum, kuruluş ve işletmeler mevzuatta öngörülen arıtma tesis veya sistemlerini müstakil veya ortak olarak kurmakla yükümlüdürler. Arıtma tesis veya sistemleri kurulup işletmeye hazır hali getirilmedikçe, kurum, kuruluş ve işletmelere işletme ve kullanım izni verilmez.)	-Kuruluş ve İşletmeler	11/1	21/a	1.000.000	1.570, 00
	-213 sayılı VUK'nun 182 nci maddesi gereğince bilanço esasına göre defter tutması gereken kuruluş ve işletmeler	11/1	21/a-21/son	3.000.000	4.710, 00
5-b) 11 inci maddenin üçüncü fıkrasındaki önlemleri almayanlar; (Her türlü atık ve artıkların arıtılması, uzaklaştırılması veya zararsız hale getirilmesi ile yükümlü kuruluşlar da bu işlemlerin yerine getirilmesinde çevreye zarar vermeyecek önlemleri alırlar.)	-Kuruluş ve İşletmeler	11/3	21/a	500.000	785, 00
	-213 sayılı VUK'nun 182 nci maddesi gereğince bilanço esasına göre defter tutması gereken kuruluş ve işletmeler	11/3	21/a-21/son	1.500.000	2.355, 00
6- 11 inci maddenin ikinci fıkrasında belirtilen haber verme yükümlülüğünü yerine getirmeyenler; (İşletme izni alarak faaliyete geçen herhangi bir kurum, kuruluş ve işletme, faaliyetlerinde değişiklikler yapmayı ve tesisini büyütmeyi planladığında girişimlerini önceden mahallin en büyük mülki amirine haber vermekle yükümlüdür.)	-Kuruluş ve İşletmeler	11/2	21/b	300.000	471, 00
	-213 sayılı VUK'nun 182 nci maddesi gereğince bilanço esasına göre defter tutması gereken kuruluş ve işletmeler	11/2	21/b-21/son	900.000	1.413, 00
7- 12 nci maddenin	-Kuruluş ve İşletmeler	12/2	21/c	500.000	785, 00

ikinci fıkrasında belirtilen yükümlülüklerle uymayanlar; (Kuruluş ve işletmeler faaliyetlerinin denetlenmesi için kullandıkları yakıtın ve çıkardıkları atık ve artıkların özellik ve miktarlarına ilişkin bilgileri sürekli ve düzenli olarak belirlemek, bu hususu belgelemek ve bunları Çevre Bakanlığına bildirmekle yükümlüdürler.)	İşletmeler				
	-213 sayılı VUK'nun 182 nci maddesi gereğince bilanço esasına göre defter tutması gereken kuruluş ve işletmeler	12/2	21/c-21/son	1.500.000	2.355, 00
8- Bütün sahillerimizde, karasularımız ve içsularımız olan Marmara Denizi, İstanbul ve Çanakkale Boğazlarında, liman ve körfezlerimiz, tabii ve suni göllerimiz ile akarsularımızda 8 inci maddenin birinci fıkrasındaki kirletme yasağına uymayanlardan; a) Balast tahliyesi yapan tankerler	1000 (dahil) gros tona kadar olanlar	22/a	22/a	5.000.000	7.850, 00
	1000 ila 5000 (dahil) gros ton arasındakiler	22/a	22/a	10.000.000	15.701, 00
	5000 gros tondan fazla olanlara:	22/a	22/a	50.000.000	78.507, 00
b) Tankerler dahil diğer gemilerden, her türlü atık ve artık döken, sintine tahliyesi yapanlar	18 (dahil) ila 1000 (dahil) gros ton arasındakiler	22/b	22/b	5.000.000	7.850, 00
	1000 gros tondan fazla olanlar	22/b	22/b	10.000.000	15.701, 00
c) Denizi kirleten veya sintine basan (iki zamanlı kıçtan takmalı ve benzine yağ karıştırarak çalışan motorlu teknelerin eksoz kirlenmeleri hariç) deniz vasıtaları	18 (hariç) gros tona kadar olan gemilere ve gemi tarifine uymayan deniz vasıtaları	22/c	22/c	300.000	471, 00

9 — Çevre Kanunu'nun 23 üncü maddesine göre; anılan Kanun'un 20, 21 ve 22 nci maddelerinde belirtilen fiillerin tekrarı halinde para cezaları "bir" katı artırılarak uygulanır.

10 — Çevre Kanunu'nun 24 üncü maddesine göre; "Cezalar doğrudan doğruya mahallin en büyük mülki amiri tarafından verilir."

Ancak, 22 nci maddede gösterilen cezalar:

a) Büyükşehir belediye hudutları içinde kalan sahillerimiz, boğazlarımız ile liman ve körfezlerimizde; göl ve akarsularımızda cezalar büyükşehir belediye başkanlıkları tarafından verilir. Cezayı derhal ve def'aten ödemeyen ve bu hususta teminat ve kefalet göstermeyen gemiler, diğer deniz vasıtaları seyrüsefer ve faaliyetten men olunur.

b) Büyükşehir belediyelerinin hudutları dışında kalan denizlerimizde cezalar doğrudan doğruya sahil Güvenlik Bot Komutanlıklarınca verilir. Cezayı derhal ve def'aten ödemeyen gemiler ve götürülebilen diğer deniz vasıtaları en yakın ve uygun limana götürülerek savcılığa teslim edilir ve bu gemiler hakkında (a) fıkrasında belirtilen hususlar uygulanır. Kendi makineleri ile tahrik edilemeyen deniz vasıtaları hakkında gerekli zabıt tutularak, durum en yakın sahil il veya ilçe merkezindeki savcılığa intikal ettirilir.

c) Büyükşehir belediye hudutları dışında kalan yerlerde yapılan kirletmeler ile deniz, liman, bütün göl ve akarsulara yapılan kirletmeler için mülki amirlerin ceza verme yetkileri saklıdır. Gerekli denetimi yukarıdaki esaslara uygun olarak yaparlar.

11 — Bu cezalar, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu ve bu Kanun uyarınca 16.12.2005 tarih ve 26025 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 437 No’lu Tahsilat Genel Tebliği ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edilir.

[R.G. 24 Ocak 2006 - 26059]

 [İçindekilere dön](#)

İlke Kararı

Kültür ve Turizm Bakanlığından:

Toplantı No. ve Tarihi : 70 20/12/2005
Karar No. ve Tarihi : 710 20/12/2005

Toplantı Yeri
ANKARA

2863 SAYILI KANUNA MUHALEFETTEN AÇILAN DAVALAR

5226 sayılı Kanun ile değişik 2863 sayılı Kanunun 9 uncu maddesine aykırı hareket edenler hakkında aynı Kanunun 65 inci maddesi gereğince ceza mahkemelerinde açılan yasal soruşturmanın sonucu ne olursa olsun, mahkemelerce verilen kararlar kişisel ceza davası ile ilgili olup, yasal soruşturmanın esasını oluşturan korunması gerekli kültür ve tabiat varlıkları ile ilgili alınmış koruma bölge kurulu kararlarını etkilemeyeceğine,
Kurulumuzun 19/4/1996 gün ve 438 sayılı ilke kararının iptaline,
karar verildi.

[R.G. 31 Aralık 2005 - 26040]

 [İçindekilere dön](#)

Anayasa Mahkemesi Kararı

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2005/8
Karar Sayısı : 2006/1 (Yürürlüğü Durdurma)
Karar Günü : 5.1.2006

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNDE
BULUNAN :Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyeleri Ali TOPUZ, Kemal KILIÇDAROĞLU ve 122 milletvekili

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN KONUSU :
4.11.2004 günlü, 5253 sayılı “Dernekler Kanunu”nun 27. maddesinin

üçüncü fıkrasının son tümcesinin, Anayasa'nın 2., 11., 13. ve 33. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptali ve bu kuralın uygulanması sonucu doğabilecek sakıncaların önlenmesi için yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesi istenilmiştir.

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN İNCELENMESİ

Yürürlüğün durdurulması istemini de içeren dava dilekçesi ve ekleri, bu konudaki esas inceleme raporu, iptali istenilen kural ile dayanılan Anayasa kuralları, bunların gerekçeleri ve öteki yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

4.11.2004 günlü, 5253 sayılı "Dernekler Kanunu"nun 27. maddesinin üçüncü fıkrasının son tümcesi, 5.1.2006 günlü, E. 2005/8, K. 2006/2 sayılı kararla iptal edildiğinden, bu tümcenin, uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmî Gazete'de yayımlanacağı güne kadar YÜRÜRLÜĞÜNÜN DURDURULMASINA, 5.1.2006 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

[R.G. 7 Ocak 2005 - 26046]

 [İçindekilere dön](#)

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2005/98

Karar Sayısı : 2006/2 (Yürürlüğü Durdurma)

Karar Günü : 5.1.2006

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNDE
BULUNAN :Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyeleri Haluk KOÇ, Kemal ANADOL ve 112 milletvekili

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN KONUSU :
3.7.2005 günlü, 5398 sayılı "Özelleştirme Uygulamalarının Düzenlenmesine ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun"un;

1- 5. maddesinin birinci fıkrasıyla 24.11.1994 günlü, 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun'un 18. maddesinin,

a) (B) bendinin (c) alt bendinin değiştirilen ibaresinin "...devir sözleşmesinde yer alan yükümlülüklerin yerine getirilmesinden sonra..." bölümünü,

b) (C) bendinin (c) alt bendinde yer alan "Pazarlık usulü" ibaresi ile başlayan paragrafin birinci cümlesinin sonuna eklenen "Sermayesindeki kamu payı yüzde onbeşin altında olan iştirak hisselerinin özelleştirilmesinde birden fazla teklif alınması şartı aranmaz" ibaresinin,

2 - 10. maddesiyle 4046 sayılı Yasa'ya eklenen ek madde 3'ün,

3 - 12. maddesiyle 3.5.1985 günlü, 3194 sayılı İmar Kanunu'na eklenen ek madde 3'ün,

4 - 13. maddesiyle 4.4.1990 günlü, 3621 sayılı Kıyı Kanunu'nun 6. maddesinin dördüncü fıkrasının (b) bendinden sonra gelmek üzere eklenen (c) bendi ile bu fıkradan sonra gelmek üzere eklenen fıkranın,

5 - 19. maddesiyle 3194 sayılı Yasa'nın 9. maddesinin sonuna eklenen fıkroda yer alan "... imar mevzuatındaki kısıtlamalara tabi olmaksızın..." ibaresinin,

Anayasa'nın 2., 10., 11., 43. ve 127. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptallerine ve bu kuralların uygulanması sonucu doğabilecek sakıncaların önlenmesi için yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesi istenilmiştir.

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN İNCELENMESİ

Yürürlüğün durdurulması istemini de içeren dava dilekçesi ve ekleri, bu konudaki esas inceleme raporu, iptali istenilen kurallar ile dayanılan Anayasa kuralları, bunların gerekçeleri ve öteki yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

3.7.2005 günlü, 5398 sayılı "Özelleştirme Uygulamalarının Düzenlenmesine ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunda ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun"un:

A - 10. maddesiyle 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanun'a eklenen Ek Madde 3, 5.1.2006 günlü, E. 2005/98, K. 2006/3 sayılı kararla iptal edildiğinden, bu maddenin, uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmi Gazete'de yayımlanacağı güne kadar YÜRÜRLÜĞÜNÜN DURDURULMASINA, Sacit ADALI, Serdar ÖZGÜLDÜR ile Serruh KALELİ'nin karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

B - 19. maddesiyle 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 9. maddesinin sonuna eklenen fıkroda yer alan "... imar mevzuatındaki kısıtlamalara tâbi olmaksızın ..." ibaresi, 5.1.2006 günlü, E. 2005/98, K. 2006/3 sayılı kararla iptal edildiğinden, bu ibarenin, uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmi Gazete'de yayımlanacağı güne kadar YÜRÜRLÜĞÜNÜN DURDURULMASINA, OYBİRLİĞİYLE,

C - 1 - 5. maddesinin birinci fıkrasıyla değiştirilen 24.11.1994 günlü, 4046 sayılı Yasa'nın 18. maddesinin (B) bendinin (c) alt bendinin "... devir sözleşmesinde yer alan yükümlülüklerin yerine getirilmesinden sonra ..." bölümü ile aynı maddenin (C) bendinin (c) alt bendinde yer alan "Pazarlık usulü" ibaresi ile başlayan paragrafın birinci cümlesinin sonuna eklenen "Sermayesindeki kamu payı yüzde onbeşin altında olan iştirak hisselerinin özelleştirilmesinde birden fazla teklif alınması şartı aranmaz" ibaresine,

2 - 12. maddesiyle 3.5.1985 günlü, 3194 sayılı Yasa'ya eklenen Ek Madde 3'e,

3 - 13. maddesiyle 4.4.1990 günlü, 3621 sayılı Kıyı Kanunu'nun 6. maddesinin dördüncü fıkrasının, (b) bendinden sonra gelmek üzere eklenen (c) bendi ile bu fıkradan sonra gelmek üzere eklenen fıkraya,

yönelik iptal istemleri, 5.1.2006 günlü, E. 2005/98, K. 2006/3 sayılı kararla reddedildiğinden, bu kurallara ilişkin YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN REDDİNE, OYBİRLİĞİYLE,

5.1.2006 gününde karar verildi.

[R.G. 7 Ocak 2005 - 26046]

 [İçindekilere dön](#)

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2005/55

Karar Sayısı : 2006/3 (Yürürlüğü Durdurma)

Karar Günü : 5.1.2006

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNDE
BULUNAN :Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyeleri Kemal ANADOL,
Haluk KOÇ ve 117 milletvekili

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN KONUSU :
28.4.2005 günlü, 5340 sayılı “Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun”un;

1 - 3. maddesiyle 21.5.1986 günlü, 3289 sayılı Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun’a eklenen Ek 10. maddesinin “...bu Kanunda öngörülen veya özerk federasyonlar bünyesinde bulunan kurullarda...” bölümünün,

2 - 18. maddesiyle 17.6.1992 günlü, 3813 sayılı Türkiye Futbol Federasyonu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun’un değiştirilen ek 1. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin,

3 - 22. maddesiyle 28.4.2004 günlü, 5149 sayılı Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun’un 18. maddesinin değiştirilen üçüncü fıkrasının,

Anayasa’nın 2., 8., 10., 11., 13., 59., 123., 138. ve 140. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptallerine ve bu kuralların uygulanması sonucu doğabilecek sakıncaların önlenmesi için yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesi istenilmiştir.

YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN
İNCELENMESİ

Yürürlüğün durdurulması istemini de içeren dava dilekçesi ve ekleri, bu konudaki esas inceleme raporu, iptali istenilen kurallar ile dayanılan Anayasa kuralları, bunların gerekçeleri ve öteki yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

28.4.2005 günlü, 5340 sayılı “Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun”un;

A - 3. maddesiyle 21.5.1986 günlü, 3289 sayılı Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanun’a eklenen Ek Madde 10’un “... bu Kanunda öngörülen veya özerk federasyonlar bünyesinde bulunan kurullarda ...” bölümü,

B - 18. maddesiyle değiştirilen 17.6.1992 günlü, 3813 sayılı Türkiye Futbol Federasyonu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun’un ek 1. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi,

C - 22. maddesiyle değiştirilen 28.4.2004 günlü, 5149 sayılı Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun’un 18. maddesinin üçüncü fıkrası,

5.1.2006 günlü, E. 2005/55, K, 2006/4 sayılı kararla iptal edildiğinden, bu kuralların uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmî Gazete’de yayımlanacağı güne kadar YÜRÜRLÜKLERİNİN DURDURULMASINA,

5.1.2006 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

[R.G. 7 Ocak 2005 - 26046]

 [İçindekilere dön](#)

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2001/383
Karar Sayısı : 2003/92
Karar Günü : 16.10.2003

İPTAL DAVASINI AÇAN : Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet SEZER

İPTAL DAVASININ KONUSU : 26.6.2001 günlü, 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu’nun 4. maddesinin üçüncü fıkrasının üçüncü tümcesi ile 5. maddesinin beşinci fıkrasının birinci tümcesinin Anayasa’nın 128. ve 46. maddelerine aykırılığı savıyla iptalleri ve yürürlüklerinin durdurulması istemidir.

I - İPTAL VE YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN GEREKÇESİ

İptal ve yürürlüğün durdurulması istemlerini içeren 30.07.2001 günlü dava dilekçesinin gerekçesi şöyledir:

“I- 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Yasası’nın 4. maddesinin üçüncü fıkrasının üçüncü tümcesinde, “Arazi kullanımı, yapı ve tesislerin projelendirilmesi, inşası ve kullanımıyla ilgili ruhsat ve izinler yönetici şirket tarafından verilir ve denetlenir” kuralı getirilmiştir.

Anayasa’nın 128. maddesinin birinci fıkrasında, Devlet’in, kamu iktisadi teşebbüsleri ve diğer kamu tüzel kişilerinin genel idare esaslarına göre

yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslî ve sürekli görevlerin, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle yürütüleceği belirtilmiştir.

3194 sayılı İmar Yasası'na ilişkin Anayasa Mahkemesi'nin 11.12.1986 günlü, E.1985/11, K.1986/29 sayılı kararında da belirtildiği gibi, ister "bağlı yetki", ister "takdir yetkisi" biçiminde kullanılsın "yapı ruhsatı ve yapı kullanma izni verme" ve "denetleme" görev ve yetkisi, idarenin kolluk etkinlikleri içinde yer almaktadır. Bu nedenle, yapı ruhsatı ve yapı kullanma izni vermenin ve bu konuda yapılacak denetimin aslî ve sürekli bir kamu görevi olduğunda duraksamaya yer yoktur.

Bu durum karşısında, kolluk etkinlikleri içinde yer alan yapı ruhsatı ve yapı kullanma izni verme ve bu konuda yapılacak denetim hizmetinin, ancak memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle yürütülmesi gerekmektedir.

4691 sayılı Yasa'nın 4. maddesinin üçüncü fıkrasının üçüncü tümcesinde, arazi kullanımı, yapı ve tesislerin projelendirilmesi, yapımı ve kullanımıyla ilgili ruhsat ve izinlerin yönetici şirket tarafından verileceği ve denetleneceği kurala bağlanmıştır.

Aynı Yasa'nın 3. maddesinin (k) bendinde, yönetici şirketin, bu Yasa'ya uygun ve anonim şirket olarak kurulan, bölgenin yönetimi ve işletmesinden sorumlu şirket olduğu belirtilmiş; 5. maddesinin beşinci fıkrasında da, yönetici şirketin bir özel hukuk tüzel kişiliği olduğu vurgulanmıştır.

Yine aynı Yasa'nın 7. maddesinde ise, yönetici şirkette, yürürlükteki iş ve çalışma mevzuatına göre personel çalıştırılacağı kuralı getirilmiştir. "İş ve çalışma mevzuatına" göre çalıştırılan personel, özel hukuk kurallarına göre iş akdine dayalı olarak çalıştırılan personeldir.

Oysa, Anayasa'nın 128. maddesinin birinci fıkrasına göre, Devlet'in, kamu iktisadi teşebbüslerinin ve diğer kamu tüzel kişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslî ve sürekli görevleri yürütecek memur ve diğer kamu görevlileri, statü hukukuna bağlı personeldir.

Nitekim, aynı maddenin ikinci fıkrasında, memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işlerinin yasayla düzenleneceği kurala bağlanarak, memurlarla diğer kamu görevlilerinin statü hukukuna bağlı personel olduğu açıkça belirtilmiştir.

Bu durumda, yönetici şirket personelini "kamu görevlisi" olarak nitelemeye olanak yoktur.

Her ne kadar, 4691 sayılı Yasa'nın 7. maddesinin ikinci fıkrasında, kamu kurum ve kuruluşları ile üniversite personelinden bölgede gerçekleştirilecek etkinliklerde araştırmacı olarak hizmetine gereksinme duyulanların, bağlı oldukları kurum ya da kuruluşların izni ile, yönetici şirketlerde sürekli ya da yarı zamanlı çalışabilecekleri öngörülmüş ise de, bu durumun, şirketin ve asli çalışanların hukuksal statüsü karşısında sonuca etkili olduğu söylenemez.

Buna göre, yapı ruhsatı ve yapı kullanma izni vermenin ve denetlemenin, genel idare esaslarına göre yürütülmesi gereken asli ve sürekli kamu hizmeti olduğu açık bulunduğundan, 4691 sayılı Yasa'nın 4. maddesinin üçüncü fıkrasının, arazi kullanımı, yapı ve tesislerin projelendirilmesi, yapımı ve kullanımıyla ilgili ruhsat ve izinlerin, bir özel hukuk tüzel kişisi olan yönetici şirket tarafından verilip denetleneceğini öngören üçüncü tümcesi, Anayasa'nın 128. maddesine aykırılık oluşturmaktadır.

2 - 4691 sayılı Yasa'nın 5. maddesinin beşinci fıkrasının birinci tümcesinde, "Yönetici şirket, kamu yararı gerekçesi ile adına kamulaştırma yapan veya yaptıran bir özel hukuk tüzel kişiliğidir" kuralına yer verilmiştir.

Kamulaştırma, öz yönünden devlet ve kamu tüzel kişileri yararına tanınmış bir yetkidir. Ancak, genel yararın gerektirdiği durumlarda gerçek kişilerle özel hukuk tüzel kişileri yararına da kamulaştırma yapılabileceği kabul edilmektedir.

Anayasa'nın 46. maddesinin birinci fıkrasında, "Devlet ve kamu tüzel kişileri; kamu yararının gerektirdiği hallerde, karşılıklarını peşin ödemek şartıyla, özel mülkiyette bulunan taşınmaz malların tamamını veya bir kısmını, kanunla gösterilen esas ve usullere göre, kamulaştırmaya ve bunlar üzerinde idari irtifaklar kurmaya yetkilidir" kuralına yer verilerek, kamulaştırma yapma yetkisi yalnızca Devlet'e ve kamu tüzel kişilerine tanınmıştır.

Maddenin diğer fıkralarında gerçek kişiler ya da özel hukuk kişileri yararına kamulaştırmadan sözedilmemiştir. Ne var ki, Anayasakoyucu tarafından bu konuda engelleyici ya da yasaklayıcı bir kural da öngörülmemiştir. Yalnızca, Devlet ve kamu tüzel kişilerinin yasayla gösterilen ilke ve yöntemlere göre kamulaştırma yapmaya yetkili oldukları belirtilip, gerekli öteki düzenlemeler yasaya bırakılmıştır. Nitekim, 2942 sayılı Kamulaştırma Yasası'nda, kamulaştırmaya ilişkin ilke ve yöntemlere ayrıntılı biçimde yer verilmiştir.

Kamu yararının gerektirdiği durumlarda gerçek kişi ya da özel hukuk tüzel kişileri adına kamulaştırma yapabilme olanağı 2942 sayılı Yasa'nın 1. maddesinin ikinci fıkrasından kaynaklanmaktadır. Bu fıkrada, "Özel kanunlarına dayanılarak gerçek ve özel hukuk tüzel kişileri adına yapılacak kamulaştırmalarda da bu Kanun hükümleri uygulanır" kuralı bulunmaktadır. Bu kuralda yer verilen "adına yapılacak" anlatımıyla, kamulaştırmanın, gerçek ya da özel hukuk tüzel kişilerin değil, onların adına Devlet ya da kamu tüzel kişilerin yapılması öngörülmektedir.

Oysa, 4691 sayılı Yasa'nın 5. maddesinin beşinci fıkrasının birinci tümcesindeki kuralla, yönetici şirkete kendi adına kamulaştırma yapma yetkisi verilmektedir.

Aynı Yasa'nın 5. maddesinin beşinci fıkrasında, yönetici şirketin bir özel hukuk tüzel kişisi olduğu belirtilmiştir.

Böylece, 4691 sayılı Yasa'nın 5. maddesinin beşinci fıkrasının birinci tümcesi ile, bir özel hukuk tüzel kişisi olan yönetici şirkete, kendi adına doğrudan kamulaştırma yapma yetkisi verilmiş olmaktadır.

Bu durumda, söz konusu düzenleme, Anayasa'nın 46. maddesine açıkça aykırı düşmektedir."

II - YASA METİNLERİ

A - İptali İstenen Yasa Kuralları

1) 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu'nun 4. maddesinin dava konusu tümceyi de içeren üçüncü fıkrası şöyledir:

"Arazi kullanımı, yapı ve tesislerin projelendirilmesi, inşası ve kullanımıyla ilgili ruhsat ve izinler yönetici şirket tarafından verilir ve denetlenir."

2) Yasa'nın dava konusu tümcesini de içeren 5. maddesinin beşinci fıkrası şöyledir:

"Yönetici şirket, kamu yararı gerekçesi ile adına kamulaştırma yapan veya yaptıran bir özel hukuk tüzel kişiliğidir..." denilmektedir.

B - Dayanılan Anayasa Kuralları

Dava dilekçesinde, Anayasa'nın 128. ve 46. maddelerine dayanılmıştır.

III - İLK İNCELEME

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi gereğince, Mustafa BUMİN, Haşim KILIÇ, Samia AKBULUT, Yalçın ACARGÜN, Sacit

ADALI, Ali HÜNER, Fulya KANTARCIOĞLU, Rüştü SÖNMEZ, Ertuğrul ERSOY, Ahmet AKYALÇIN ve Enis TUNGA'nın katılımlarıyla 12.9.2001 günü yapılan ilk inceleme toplantısında; dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine, yürürlüğü durdurma isteminin bu konudaki raporun hazırlanmasından sonra karara bağlanmasına, oybirliğiyle karar verilmiştir.

IV - ESASIN İNCELENMESİ

Dava dilekçesi, işin esasına ilişkin rapor, iptali istenilen Yasa kuralları, dayanılan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleriyle diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A - 4. Maddenin Üçüncü Fıkrasının Üçüncü Tümcesinin İncelenmesi

4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu'nun 4. maddesinin üçüncü fıkrasının üçüncü tümcesinde, "*Arazi kullanımı, yapı ve tesislerin projelendirilmesi, inşası ve kullanımıyla ilgili ruhsat ve izinler yönetici şirket tarafından verilir ve denetlenir*" denilmektedir.

Dava dilekçesinde, yapı ruhsatı ve kullanma izni vermenin ve denetlemenin genel idare esaslarına göre yürütülmesi gereken asli ve sürekli kamu hizmeti olduğu, dava konusu tümcede ise, arazi kullanımı, yapı ve tesislerin projelendirilmesi, yapımı ve kullanımıyla ilgili ruhsat ve izinlerin bir özel hukuk tüzel kişisi olan yönetici şirket tarafından verilip denetleneceğinin öngörüldüğü, dava konusu kuralın bu nedenle Anayasa'nın 128. maddesine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

İptali istenilen tümceye göre yönetici şirket, arazi kullanımını belirleyecek, yapı ve tesisleri projelendirecek, yapı ve tesislerin inşası ve kullanımıyla ilgili ruhsat ve izinleri verecek ve denetleyecektir.

Arazinin maddi alt yapısını oluşturacak olan tüm etkinlikler ve yatırımları yönlendirecek yöresel ve bölgesel planlamalar, arazi kullanımının belirlenmesi anlamına gelmektedir.

Yapı ve tesislerin projelendirilmesi ise; inşasına karar verilen yapılar için ruhsat alınabilmesinin ön koşulu olarak, yapı ile ilgili projelerin, kanuna, plâna, ilgili yönetmelik hükümlerine ve imar durumuna uygun olarak hazırlanmasıdır. Sözü geçen arazi kullanımı ile yapı ve tesislerin projelendirilmesi, ruhsat öncesi, aşamalar olup, yapı sahipleri tarafından hazırlanıp ilgili birimlere sunulması gereken evrelerdir.

Yapı ve tesislerin inşası, kullanımı ile ilgili ruhsat ve izinlerin verilmesi ve denetlenmesi ise, yapı ve tesislere ruhsat verilmesi ve yapım sırası ve sonrasındaki denetim ve sorumlulukları kapsamaktadır.

Anayasa Mahkemesi'nin 11.12.1986 günlü, E.1985/11, K.1986/29 sayılı kararında da belirtildiği gibi, ister bağlı yetki ister takdir yetkisi biçiminde kullanılsın "yapı ruhsatı ve yapı kullanma izni verme" ve "denetleme" görev ve yetkisi idarenin kolluk etkinlikleri içinde yer almakta olup, bu konuda yapılacak denetim de asli ve sürekli bir kamu hizmetidir. Başka bir anlatımla yapı ruhsatı ve buna bağlı olarak yapı kullanma izni vermek, genel idare esaslarına göre yürütülmesi gereken kamu hizmeti olup, idarenin asli ve sürekli görevlerindedir. Anayasa'nın 128. maddesine göre de, belirtilen nitelikteki görevlerin memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle yürütülmesi zorunludur.

4691 sayılı Kanun'un 4. maddesinin üçüncü fıkrasının üçüncü tümcesinde, belirtilen ruhsat ve izinlerin yönetici şirket tarafından verileceği öngörülmüştür.

Aynı Yasa'nın 3. maddesinin (k) bendinde, yönetici şirketin bir anonim şirket, 5. maddesinin beşinci fıkrasında da bu şirketin özel hukuk

tüzel kişisi olduğu, 7. maddesinde ise, yönetici şirkette, yürürlükteki iş ve çalışma mevzuatına göre personel çalıştırılacağı belirtilmiştir.

Buna göre iş ve çalışma mevzuatı uyarınca çalıştırılan personel özel hukuk kurallarına tabi olarak hizmet sözleşmesi ile çalıştırılacağından, yönetici şirket personelinin kamu görevlisi olarak nitelenmesi hukuken olanaksızdır. Bu bağlamda Yasa'nın 7. maddesinin ikinci fıkrasına göre sözkonusu şirkette, kamu personelinin de çalıştırılabilmesi, bu şirketin özel hukuk tüzelkişisi olma niteliğini etkilemez.

Bu durumda, yapı ruhsatı ve yapı kullanma izni verilmesi ve denetlenmesinin genel idare esaslarına göre yürütülmesi gereken asli ve sürekli bir kamu hizmeti olması nedeniyle memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle gerçekleştirilmesi gerekirken, dava konusu kuralla, ruhsat ve izinlerin bir özel hukuk tüzel kişisi olan yönetici şirket tarafından verilip denetleneceğinin öngörülmesi, Anayasa'nın 128. maddesine aykırıdır.

Açıklanan nedenlerle, 4691 sayılı Yasa'nın 4. maddesinin üçüncü fıkrasının üçüncü tümcesinin iptali gerekir.

Haşim KILIÇ bu görüşe katılmamıştır.

B - 5. Maddenin Beşinci Fıkrasının Birinci Tümcesinin İncelenmesi

4691 sayılı Kanun'un 5. maddesinin beşinci fıkrasının iptali istenen birinci tümcesinde "*Yönetici şirket, kamu yararı gerekçesi ile adına kamulaştırma yapan veya yaptıran bir özel hukuk tüzel kişisidir.*" denilmektedir.

Dava dilekçesinde; kamulaştırmanın öz yönünden devlet ve kamu tüzel kişileri yararına tanınmış bir yetki olduğu, ancak genel yararın gerektirdiği durumlarda gerçek kişilerle özel hukuk tüzel kişileri yararına da kamulaştırma yapılabileceği, Anayasa'nın 46. maddesinde kamulaştırma yetkisinin yalnızca Devlet'e ve kamu tüzel kişilerine tanındığı, maddede gerçek ya da özel hukuk tüzelkişileri yararına kamulaştırmadan söz edilmemekle birlikte bu konuda engelleyici ya da yasaklayıcı bir kural da öngörülmediği, gerekli düzenlemeleri yapma yetkisinin yasaya bırakıldığı, öte yandan, 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun 1. maddesinde gerçek ve özel hukuk tüzel kişileri adına yapılacak kamulaştırmaların da Devlet ya da kamu tüzelkişilerince yapılacağına öngörüldüğü, buna karşılık dava konusu tümceyle yönetici şirkete kendi adına kamulaştırma yapma yetkisinin verildiği öne sürülmektedir.

Anayasa'nın "kamulaştırma"yı düzenleyen 46. maddesinin birinci fıkrasında, "*Devlet ve kamu tüzel kişileri kamu yararının gerektirdiği hallerde gerçek karşılıklarını peşin ödemek şartıyla özel mülkiyette bulunan taşınmaz malların tamamını veya bir kısmını, kanunla gösterilen esas ve usullere göre, kamulaştırmaya ve bunlar üzerinde idari irtifaklar*

kurmaya yetkilidir." denilmektedir. Maddenin gerekçesinde de belirtildiği gibi, kamulaştırma, kamu yararının gerektirdiği hallerde Devletin ve kamu tüzelkişilerinin, malikinin rızası olmaksızın özel mülkiyete son verebilmesi anlamını taşımaktadır.

Buna göre, kamulaştırmanın konusu salt özel mülkiyette bulunan taşınmaz mallardır. Devlet ve kamu tüzelkişileri, kanunla gösterilen esas ve usullere göre özel mülkiyette bulunan taşınmaz malların tamamını veya bir kısmını kamulaştırmaya ya da bunların üzerinde idari irtifaklar kurmaya yetkilidir.

İptali istenilen kuralla, Anayasa'nın 46. maddesine aykırı olarak özel hukuk tüzel kişisine kamulaştırma yetkisi tanınmaktadır. Kamulaştırma bir kamu gücünün kullanılmasını gerektirdiği için özel kişiler tarafından kullanılacak bir yetki olamaz. Ancak, gerçek ya da özel hukuk

tüzelkişilerinin başvuruları üzerine kamu yararı bulunması halinde yürüttükleri hizmet bakımından denetimine bağlı oldukları kamu tüzelkişileri tarafından kamulaştırma yapılabilir. Nitekim 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun 1. maddesinde, özel kanunlarına dayanılarak gerçek ve özel hukuk tüzelkişileri adına kamulaştırma yapılabileceği ve bu kamulaştırmalarda da anılan yasa hükümlerinin uygulanacağı kurala bağlanmaktadır.

Belirtilen hukuksal durum karşısında, Yasa'nın 5. maddesinin beşinci fıkrasında yönetici şirketin bir özel hukuk tüzel kişisi olduğu belirtildiği halde, aynı maddenin beşinci fıkrasının dava konusu edilen birinci tümcesi ile bu şirkete kendi adına doğrudan kamulaştırma yapma yetkisi verilmiş olması Anayasa'nın 46. maddesine aykırıdır.

Açıklanan nedenlerle, 5. maddenin birinci fıkrasının birinci tümcesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve iptaline, Haşim KILIÇ'ın "Tümcenin iptali isteminin reddi", Samia AKBULUT'un ise "Tümcenin ... yapan veya ... sözcükleriyle sınırlı olarak iptali" gerektiği yolundaki karşı oyları ve oy çokluğuyla karar verildi.

V - YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİ

26.6.2001 günlü, 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu'nun 4. maddesinin üçüncü fıkrasının birinci tümcesi, 16.10.2003 günlü, E. 2001/ 383, K. 2003/92 sayılı kararla iptal edildiğinden, bu kuralların uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmî Gazete'de yayımlanacağı güne kadar YÜRÜRLÜKLERİNİN DURDURULMASINA, 16.10.2003 gününde oybirliği ile karar verildi.

VI - SONUÇ

26.6.2001 günlü, 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu'nun;

1- 4. maddesinin üçüncü fıkrasının üçüncü tümcesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, Haşim KILIÇ'ın karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA,

2- 5. maddesinin beşinci fıkrasının birinci tümcesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, Haşim KILIÇ'ın "Tümcenin reddi", Samia AKBULUT'un ise "Tümcenin '... yapan veya ...' sözcükleriyle sınırlı olarak iptali" gerektiği yolundaki karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA,

16.10.2003 gününde karar verildi.

[R.G. 19 Ocak 2005 - 26054]

 [İçindekilere dön](#)

Danıştay Kararı

Danıştay Başkanlar Kurulundan:

Karar No: 2005/36

Başkanlar Kurulu 29/12/2005 günü toplandı.

Danıştay vergi dava dairelerindeki iş dağılımının dengelenmesi ve dosyaların süratle sonuçlandırılmasını sağlamak amacıyla:

1- Katma Değer Vergisi Kanunu'ndan (İthalde alınan katma değer vergileri hariç) ve bu Kanun'a ilişkin 6183 sayılı Amme Alacaklarının

Tahsil Usulü Hakkında Kanun'un uygulanmasından doğan ve Danıştay Yedinci Dairesinde görülmekte olan uyuşmazlıklardan;

- Adana Bölge İdare Mahkemesi yargı çevresindeki vergi mahkemelerince verilen kararlara ilişkin temyiz istemlerinin Üçüncü Dairede,

- Ankara, Denizli, Edirne, Eskişehir, Kırıkkale, Ordu ve Sivas Bölge İdare Mahkemeleri yargı çevresindeki vergi mahkemelerince verilen kararlara ilişkin temyiz istemleri ile Bakanlar Kurulu kararlarına ve düzenleyici işlemlere karşı ilk derecede Danıştaya açılan davaların Dördüncü Dairede görülmesine,

2- Özel Tüketim Vergisi Kanunu'ndan ve bu Kanun ile ilgili olarak 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun'un uygulanmasından doğan ve Yedinci Daire dışındaki vergi dava dairelerinde görülmekte olan ilk derece ve temyiz dosyalarının Yedinci Dairede görülmesine,

3- Devredilmesi öngörülen iş ve konulara ilişkin uyuşmazlık dosyalarının ayrıca bir karar verilmesine gerek olmadan ilgili dairelere devredilmesine,

4- 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 53'üncü maddesi uyarınca yargılamanın yenilenmesi, 54'üncü maddesi uyarınca kararın düzeltilmesi istemlerinin, kararı veren dairece sonuçlandırılmasına,

5- Kararın, Resmî Gazete'de yayımlanmasına ve yayımını izleyen ay başından itibaren uygulanmasına,

2575 sayılı Danıştay Kanunu'nun 37'nci maddesi gereğince oybirliği ile karar verildi.

[R.G. 31 Aralık 2005 - 26040]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Uyuşmazlık Mahkemesi Kararları

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO: 2004/96

KARAR NO: 2005/1

KARAR TR :.7.2.2005

(Hukuk Bölümü)

ÖZET : Kısmen kamulaştırma nedeniyle uğranılan ve yönetimin görevinde olan kamu hizmetini yürüttüğü sıradaki eyleminden doğan zararın giderilmesine yönelik olarak açılan davanın 2942 sayılı Yasanın 12. maddesi kapsamında olmayıp 2577 sayılı İ.Y.U.K.'nun 2/1-b. maddesinde yer alan tam yargı davası kapsamında, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO: 2004/95

KARAR NO: 2005/9

KARAR TR :.7.3.2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET:167 sayılı Yasa'ya göre verilen yeraltı suyu arama belgesinin iptali ve kuyunun kapatılması istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:
ESAS NO: 2004/135
KARAR NO: 2005/13
KARAR TR :.7.3.2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET :Sivil memura sürekli görev yolluğu ödenmemesinden doğan davanın ASKERİ YÜKSEK İDARE MAHKEMESİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:
ESAS NO: 2004/136
KARAR NO: 2005/22
KARAR TR :.4.4.2005
(Hukuk Bölümü)

Özet :Sigortalı aracın uğradığı hasarı ödeyen Sigorta Şirketince, hizmet kusuru esasına dayanılarak ve trafik zabıtasınca saptanan kusur oranına göre zararın giderilmesi istemiyle sorumlulardan idare aleyhine açılan tam yargı davasının İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:
ESAS NO: 2005/12
KARAR NO: 2005/28
KARAR TR :4.4.2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET: 4077 sayılı Yasanın 16. maddesine aykırılık nedeniyle 25/8. maddesi uyarınca verilen durdurma cezasının iptali istemiyle açılan davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —
Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO: 2004/86
KARAR NO: 2005/29
KARAR TR :16.5. 2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET :Arsa Ofisinin görevinde olan kamu hizmetinin yürütüldüğü sırada uğranılan zararın giderilmesi istemiyle açılan ve 2577 Yasa'nın 2/1-b. maddesi kapsamında bulunan tam yargı davasının, **İDARİ YARGI YERİNDE** çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:
ESAS NO: 2004/92
KARAR NO: 2005/31
KARAR TR :16.5.2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET: TOBB personelinin 5953 sayılı Yasa'ya dayanan hak iddialarından doğan zararın giderilmesi için Yasa'nın Ek 4. maddesi uyarınca **ADLİ YERİNDE** çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:
ESAS NO: 2005/16
KARAR NO: 2005/36
KARAR TR : 16.5.2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET :4735 sayılı Yasa'ya göre düzenlenen inşaat yapım sözleşmesi özel hukuk hükümlerine tabi olduğundan, bu sözleşmenin feshinden doğan davanın **ADLİ YARGI YERİNDE** çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:
ESAS NO: 2005/25
KARAR NO: 2005/43
KARAR TR :16.5. 2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET: Kamuda çalışan işçi ile Kurumu arasında toplu iş sözleşmesi hükmünün uygulanmasından doğan davanın, iş hukuku hükümlerine göre **ADLİ YARGI YERİNDE** çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO: 2005/15
KARAR NO: 2005/56
KARAR TR : 11.7.2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET :İhale sonucu düzenlenen kira sözleşmesinin hükmen feshi ile yapılan ödemelerin iadesi, ipoteğin kaldırılması ve yapılan masrafların tazmini istemiyle açılan davanın, özel hukuk hükümlerine göre ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO: 2005/26
KARAR NO: 2005/57
KARAR TR : 11.7.2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET :Eser sözleşmesinin tarafı olan yükleniciye 2001/2862 sayılı Kararnameye göre hesaplanan fiyat farkının ödenmemesinden doğan alacak davasının, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO: 2004/14
KARAR NO: 2005/65
KARAR TR : 10.10.2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET :Davacıya ait parselin 1945 tarih ve 4785 sayılı Yasa'ya göre devletleştirilmeye tabi yerlerden olması nedeniyle içinde bırakıldığı Devlet ormanı sınırlarının yeniden tayin ve tespiti yolundaki KADASTRO TUTANAĞINA İTİRAZ DAVASININ REDDİNE ilişkin ADLİ YARGI kararının KABULÜ ile görevsiz bulunan İDARİ YARGI YERİNCE işin esası hakkında verilen kararın KALDIRILMASI suretiyle hüküm uyuşmazlığının giderilmesi hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO: 2005/18
KARAR NO: 2005/66

KARAR TR :10.10. 2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET :Kamulaştırma Kanunu'nun maddesinin uygulanmasından doğan davalarda anılan maddenin son fıkrası uyarınca ALYARGI YERİNDE çözümlen-mesinin gerekleri hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO: 2005/28
KARAR NO: 2005/67
KARAR TR : 10.10.2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET :Askerlik yükümlülüğünü Milli Eğitim Bakanlığı emrinde yedek subay öğretmen olarak yapmakta iken görevinden çekilmiş sayılan davacının, firar suçundan dolayı askeri mahkemede yapılan yargılama sonunda beraat etmesi nedeniyle görevine iadesi üzerine açıkta geçen sürelerle ilişkin aylık ve özlük haklarının ödenmesi istemiyle açtığı davanın, GENEL İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO : 2005/47
KARAR NO : 2005/70
KARAR TR. : 10.10.2005

ÖZET : Emekli tarafından piyasadan temin edilen tıbbi malzemeye ilişkin fatura bedelinin eksik ödenen kısmının Sandıkça ödenmesi istemiyle açılan ve 2577 sayılı Yasa'nın 2/1-b maddesi kapsamında bulunan tam yargı davasının, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO: 2005/49
KARAR NO: 2005/71
KARAR TR :10.10. 2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET :Belediyenin görevi olan kamu hizmetini yürüttüğü sırada kişilere verdiği zararın tazmini istemiyle

açılan davanın, hizmet kusuru esasına göre İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO: 2005/53
KARAR NO: 2005/73
KARAR TR : 10.10.2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET :2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan başvurunun, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO: 2005/59
KARAR NO: 2005/77
KARAR TR : 10.10.2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET :Rayiç bedele itiraz davası sonucunda verilen ve kesinleşen adli yargı kararı gereğince davacıya ödenen fark bedele ilişkin olarak açılan müstakil faiz davasının da ADLİ YARGI YERİNDE çözüm-lenmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO: 2005/63
KARAR NO: 2005/78
KARAR TR :10.10 2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET :ÖSYM Sınav Giriş Belgesinin sınav tarihinden önce adrese ulaştırılmaması nedeniyle Posta İdaresi aleyhine açılan tazminat davasının, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

— • —

Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığından:

ESAS NO: 2005/55
KARAR NO: 2005/82
KARAR TR :14.10. 2005
(Hukuk Bölümü)

ÖZET: Özelleştirilen Bankada çalışmasını sürdüren personelin iş akdinin feshi üzerine özelleştirme öncesi sözleşmeli personel olarak çalıştığı dönem için talep ettiği kıdem tazminatından doğan davanın, iş hukuku hükümlerine göre ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesinin gerektiği hk.

[R.G. 9 Ocak 2006 - 26048]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yüksek Seçim Kurulu Kararları

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:

Karar No : 12

- K A R A R -

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığının 23/12/2005 tarihli yazısında, aynen; “298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 15., 17. ve 18. maddeleri uyarınca, 2006 yılı Ocak ayının son haftasında iki yıl süre için yeniden kurulacak il ve ilçe seçim kurullarında temsilci bulundurabilecek ve ilçe seçim kurullarının kuruluşunda üye istenilecek,

Yine, sözkonusu Kanunun 4609 sayılı Kanunla değişik 47. maddesine göre seçmen kütüğü verilebilecek,

olan ve seçimlere katılma yeterliliğini taşıyan siyasi partilerin, aynı Kanunun 14. maddesinin 4. ve 11. fıkraları gözetilerek gerektiğinde bir komisyon çalışmasından sonra tespit ve ilanına karar verilmesi hususunu takdirlerinize arz ederim.” denilmiş olmakla, konu ile ilgili belgeler ve 24.12.2005 tarihinde oluşturulan Komisyonca hazırlanan 06.01.2006 tarihli rapor birlikte incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 14 üncü maddesinin 4 üncü bendinde; Yüksek Seçim Kurulu, “Tüzüklerine göre ilk genel kongrelerini yapmış olup illerin en az yarısında ve en az altı ay evvel il ve ilçe teşkilatını kurmuş bulunan siyasi partilerin adlarını, ilçe seçim kurullarının yeniden kurulması için öngörülen ayların ikinci haftasında tespit ve ilan etmek” ile görevlendirilmiştir.

Yine, aynı Kanunun 14 üncü maddesinin 11 inci bendinde de; siyasi partilerin seçimlere katılabilmeleri için illerin en az yarısında, oy verme gününden en az altı ay evvel teşkilat kurmuş ve büyük kongrelerini yapmış olmalarının veya Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde gruplarının bulunması zorunlu olduğu vurgulandıktan sonra, bir ilde teşkilatlanmanın; merkez ilçesi dahil o ilin ilçelerinin en az üçte birinde teşkilat kurmayı gerektirdiği belirtilmiş, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu’nun 20 nci maddesinin 1 inci bendinde, bir ilçede teşkilatlanmanın ilçe sınırları içerisindeki beldelerin en az yarısında teşkilat kurmayı gerektirdiği, belde sayısı üç veya daha az ise

beldenin sadece birinde teşkilat kurulmuş olmasının yeterli olduğu öngörülmüş, 36 ncı maddesinde de buna koşut düzenlemeye yer verilmiştir.

Bu esaslar çerçevesinde;

298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 5435 sayılı Kanunla değişik 15 inci ve 18 inci maddeleri uyarınca, 2006 yılı Ocak ayının son haftasında iki yıl süre için yeniden kurulacak ilçe seçim kurullarının kuruluşunda üye istenilecek ve 17 nci maddesi gereğince de il ve ilçe seçim kurullarında temsilci bulundurabilecek,

Yine, söz konusu Kanunun 4609 sayılı Kanunla değişik 47 nci maddesine göre seçmen kütüğü verilebilecek,

olan ve seçimlere katılma yeterliliğini taşıyan siyasi partileri tespit ve ilan etme görev ve yetkisi 298 ve 2820 sayılı Kanunlara göre Yüksek Seçim Kuruluna ait bulunduğundan, sözü edilen 298 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin 4 üncü bendinde öngörülen koşullara sahip siyasi partilerin ve aynı Kanunun 4609 sayılı Kanunla değişik 47 nci maddesine göre seçmen kütüklerinin verilebileceği siyasi partilerin ayrı ayrı araştırılıp saptanması gerekmiş ve bu tespitlerde 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu gereği, büyükşehir belediyesi sınırları içinde ilçe kurulmaksızın oluşturulan ilk kademe belediyeleri hesaba katılmamıştır.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 30.12.2005 günlü, SP-2005/446 ve 05.01.2006 günlü, SP-2006/4 sayılı yazıları ekinde gönderilen siyasi partilerin teşkilat kurdukları il – ilçe ve beldeleri gösterir teşkilat kütüğüne ilişkin bilgisayar disketlerinin incelenmesi sonucunda;

a) 298 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin 4 üncü bendindeki koşullara uygun olarak kendi tüzüklerine göre ilk genel kongrelerini yapmış ve Ocak/2006 ayının ikinci haftasından altı (6) ay öncesi olan 15.07.2005 tarihi itibarıyla illerin en az yarısında teşkilatını kurmuş siyasi partilerle, yine aynı Kanunun 14 üncü maddesinin 11 inci bendindeki ve 2820 sayılı Kanunun 36. maddesindeki koşullara uygun olarak 01.01.2006 tarihinden altı (6) ay öncesi olan 01.07.2005 tarihi itibarıyla illerin en az yarısında teşkilatını kurmuş ve büyük kongrelerini yapmış olan ve 298 sayılı Kanunun 47 nci maddesine göre seçmen kütüklerinin verileceği siyasi partilerin; Adalet ve Kalkınma Partisi, Anavatan Partisi, Aydınlık Türkiye Partisi, Bağımsız Türkiye Partisi, Büyük Birlik Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Demokratik Sol Parti, Doğru Yol Partisi, Emek Partisi, Genç Parti, Hak ve Özgürlükler Partisi, Hürriyet ve Değişim Partisi, İşçi Partisi, Liberal Demokrat Parti, Millet Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi, Saadet Partisi, Sosyaldemokrat Halk Partisi ve Türkiye Komünist Partisi olduğu belirlenmiştir.

O halde; adları geçen bu On dokuz (19) siyasi partinin, 298 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin 4 üncü bendi uyarınca, Ocak/2006 ayının son haftasında iki yıl süre için yeniden kurulacak olan ilçe seçim kurullarının kuruluşunda üye istenebilecek ve aynı Kanunun 4609 sayılı Kanunla değişik 47 maddesine göre seçmen kütüklerinin verilebileceği siyasi partiler olarak tespit ve ilanı gerekir.

b) Diğer partilerin ise genel kongre veya teşkilatlanma koşulunu yerine getiremedikleri, dolayısıyla 298 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin 4 üncü ve 11 inci bentleri ile 2820 sayılı Kanunun 36 ncı maddesinde öngörülen nitelikleri kazanamadıkları tespit edilmiştir.

c) Öte yandan, il ve ilçe seçim kurullarında birer temsilci bulundurabilecek siyasi partilerin hangileri olduğu 298 sayılı Kanunun 17 nci maddesinde belirtilmiştir. Bu maddeye göre; 14 üncü maddenin 4 üncü bendi gereğince Yüksek Seçim Kurulunca tespit ve ilan edilen siyasi

partiler, maddede öngörülen teşkilatlanma koşuluna uyulması suretiyle, il ve ilçe seçim kurullarında birer temsilci bulundurabilirler.

d) Bundan ayrı olarak, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde grupları bulunan siyasi partilerin de belirlenmesi gerekmiş ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığının 26.12.2005 günlü, 17951/46189 sayılı yazılarında, sözü geçen koşulu taşıyan siyasi partilerin; Adalet ve Kalkınma Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi ve Anavatan Partisi olduğu bildirilmiştir.

Bütün bu işlemlerden sonra, 298 sayılı Kanununun 14 üncü maddesinin 4 üncü ve 11 inci bentleri ile 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanununun 36 ncı maddesinde öngörülen koşullara sahip siyasi partilerin hangileri olduğu yukarıda tespit edilmiş bulunmaktadır. Bu siyasi partilerin aynı zamanda il ve ilçe seçim kurullarında 17 nci madde gereğince temsilci bulundurabileceklerinde de hiç kuşku yoktur.

S O N U Ç :

Yukarıda açıklanan durum karşısında;

1- a) 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun; 14 üncü maddesinin 4 üncü bendinde öngörülen koşulları 2006 yılı Ocak ayının ikinci haftasından altı (6) ay öncesi olan 15.07.2005 tarihi itibarıyla taşıyan,

b) Aynı Kanunun 4609 sayılı Kanunla değişik 47 nci maddesine göre seçmen kütüğü verilebilecek olan ve 14 üncü maddenin 11 inci bendi ile 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanununun 36 ncı maddesinde öngörülen koşulları 01.01.2006 tarihinden altı (6) ay öncesi olan 01.07.2005 tarihi itibarıyla taşıyan,

siyasi partilerin; Adalet ve Kalkınma Partisi, Anavatan Partisi, Aydınlik Türkiye Partisi, Bağımsız Türkiye Partisi, Büyük Birlik Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Demokratik Sol Parti, Doğru Yol Partisi, Emek Partisi, Genç Parti, Hak ve Özgürlükler Partisi, Hürriyet ve Değişim Partisi, İşçi Partisi, Liberal Demokrat Parti, Millet Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi, Saadet Partisi, Sosyaldemokrat Halk Partisi ve Türkiye Komünist Partisi olduğunun tespit ve ilanına,

2- Karar örneğinin Resmi Gazete'de yayımlanmasına,

3- Karar örneğinin siyasi partiler genel başkanlıklarına gönderilmesine,

07.01.2006 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

[R.G. 17 Ocak 2006 - 26052]

— • —

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:

Karar No : 13

- K A R A R -

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığının 23/12/2005 tarihli yazısında, aynen; "2004 yılı Ocak ayında kurulan il ve ilçe seçim kurullarının iki yıllık görev süreleri 2006 yılı Ocak ayında dolacağından, 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 15 ve 18 inci

maddeleri uyarınca bu kurulların Ocak/2006 ayının son haftası içinde iki yıl süre için yeniden kurulması gerekmektedir.

Bu nedenle, il ve ilçe seçim kurullarının yeniden kurulmaları ve kuruluşlarla ilgili esas ve ilkelerinin saptanmasını takdirlerinize arz ederim.” denilmiş olmakla, konu ile ilgili belgeler ve 24.12.2005 tarihinde oluşturulan Komisyonca hazırlanan 06.01.2006 tarihli Rapor birlikte incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

I- 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun değişik 15 ve 18 inci maddelerinde, il ve ilçe seçim kurullarının iki yılda bir Ocak ayının son haftasında kurulması öngörülmüştür.

Kanunun bu hükümlerine göre, Kurulumuzun 03.01.2004 gün ve 2 sayılı kararı ile 2004 yılının Ocak ayında (yeni kurulan ilçelerde ise daha sonra) kurulmuş tüm il ve ilçe seçim kurullarının görev süreleri 2006 yılı Ocak ayının son haftasında sona ereceğinden, bu kurulların, 23 Ocak 2006 gününden itibaren bir hafta içinde ve iki yıllık süre için yeniden kurulmaları gerekmektedir.

İl ve ilçe seçim kurullarının kuruluş biçimleri 298 sayılı Kanunun 5435 sayılı Kanunla değişik 15, 18 inci maddeleri ile 19 uncu maddelerinde gösterilmiştir. O nedenle, bu kurullar oluşturulurken Kanunun sözü edilen maddelerine uyulması zorunluluğu ortadadır.

II- İl ve İlçe Seçim Kurullarında Görev Alacak Hakimler:

Büyükşehir statüsüne bağlı il merkezleri ile diğer il merkezlerinde adli teşkilatlanmadaki farklılıklar il ve merkez ilçe seçim kurullarının oluşumunu da etkilediğinden, konunun iki bölümde incelenerek kurulların ona göre belirlenmesi gereklidir.

A) Büyükşehir Statüsüne Tabi Olmayan İl Merkezlerinde:

298 sayılı Kanunun 5435 sayılı Kanunla değişik 15 inci maddesine göre; il seçim kurulu il merkezinde görev yapan (geçici yetkililer hariç) en kıdemli hakimin başkanlığında merkez ilçe seçim kurulu başkanlarından sonra gelen en kıdemli iki üyeden oluşur. Kurulun, hakimlerden iki de yedek üyesi vardır.

Kurul başkanı ile asıl ve yedek üyeler belirlenirken; 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun, 5435 sayılı Kanunun 6. maddesi ile değişik 15. maddesi dikkate alınır. Aynı Kurulda eşlerin birlikte yer almamasına özen gösterilmelidir.

298 sayılı Kanunun, 5435 sayılı Kanunla değişik 18/2. maddesinde ise; il merkezlerinde kurulacak merkez ilçe seçim kurullarına, il seçim kuruluna başkanlık edecek hakimden sonra gelen en kıdemli hakimin başkanlık edeceği belirtilmiştir.

Kanunun bu iki hükmü birlikte mütalaa edildiğinde, il seçim kurulu başkanından sonra gelen en kıdemli hakimin merkez ilçe seçim kurulu başkanı olacağı sonucuna ulaşılmaktadır.

İl merkezinde 298 sayılı Kanunun 10/3 maddesi gereğince birden fazla ilçe seçim kurulu kurulması durumunda, il seçim kurulu başkanından sonra gelen kıdemli hakimler ilçe seçim kurulu başkanlıkları görevini yürütürler.

Örneğin; Bir ilde üç merkez ilçe seçim kurulu oluşturulması gerekiyorsa, il seçim kurulu başkanından sonra gelen en kıdemli hakim birinci merkez ilçe seçim kuruluna, ondan sonra gelen en kıdemli hakim

ikinci merkez ilçe seçim kuruluna, ondan sonra gelen en kıdemli hakim de üçüncü merkez ilçe seçim kuruluna başkanlık edecektir.

Merkez ilçe seçim kurulları başkanları bu şekilde belirlendikten sonra bu hakimlerden sonra gelen en kıdemli hakimlerden, sıra itibariyle ilk ikisi il seçim kurulu asıl üyeliği, sonra gelen ikisi de il seçim kurulu yedek üyeliğini yürütecektir.

B) Büyükşehir Statüsüne Tabi İl Merkezlerinde:

İl seçim kurulu başkanlığını yürütecek hakim, yukarıda (A) bendindeki esaslara göre belirlenir. Yani İl merkezinde ve o ilin adı ile anılan adli kuruluşda görevli (geçici yetkililer hariç) hakimlerden en kıdemli olan hakim il seçim kurulu başkanlığı görevini yürütür.

a) İl merkezindeki ilçelerin hiç birinde bağımsız, başka bir anlatımla o ilçenin adı ile anılan adli kuruluş yok ise, bu durumda ilçeler alfabetik sıralamaya tabi tutularak alt alta yazılmak suretiyle bir liste düzenlenir. Her ilçenin karşısına o ilçedeki mevcut ilçe seçim kurullarının numarası yazılarak, il merkezinde bulunan merkez ilçe seçim kurullarının sayısı saptanır.

Bununla birlikte il seçim kurulu başkanı hakimden sonra gelen hakimlerden toplam ilçe seçim kurulu sayısı kadar isim belirlenir ve kıdemlerine göre sıralanır.

Bu listede yer alan hakimler, listedeki sıralarına göre alfabetik olarak sıralanmış ilçelerin seçim kurulu başkanlıklarını üstlenirler.

Örneğin; Konya il merkezinde, Karatay ilçesinde (1), Meram ilçesinde (2) ve Selçuklu ilçesinde (2) olmak üzere toplam (5) adet ilçe seçim kurulu bulunmaktadır.

Konya merkez adliyesinde görev yapan hakimlerden, il seçim kurulu başkanı olan hakimden sonra gelen en kıdemli hakim Karatay İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı, ondan sonra gelen en kıdemli hakim Meram Birinci İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı, ondan sonra gelen en kıdemli hakim Meram İkinci İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı, ondan sonra gelen en kıdemli hakim Selçuklu Birinci İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı ondan sonra gelen en kıdemli hakim Selçuklu İkinci İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı görevini yürütecektir.

b) İl merkezindeki ilçelerin bir ya da bir kaçında bağımsız adli kuruluş bulunduğu takdirde bu ilçelerdeki ilçe seçim kurulu başkanlıkları, o ilçenin hakimleri arasından bağımsız adli teşkilatı bulunmayan ilçelerdeki ilçe seçim kurulu başkanları ise yukarıda (a) bendindeki esaslara göre belirlenecektir.

Örneğin; İstanbul'da bağımsız adli teşkilatı bulunan Bakırköy ilçesinde ilçe seçim kurulu başkanları bu ilçede görevli hakimler, bağımsız adli teşkilatı bulunmayan Eminönü ve Beşiktaş ilçeleri seçim kurulu başkanları da İstanbul Adliyesinde görevli hakimler arasından yukarıdaki esaslara göre saptanacaktır.

Ancak, bağımsız adli teşkilatı bulunmayan ilçedeki adli işler, bir başka ilçedeki adli teşkilat tarafından yürütülüyor ise, bu ilçedeki seçim işleri adli yönden bağlı buldukları ilçe hakimleri tarafından yürütülecektir.

Örneğin; Adli teşkilatı bulunmayan Bahçelievler ilçesinde adli işler Bakırköy ilçesi adli teşkilatı tarafından yürütüldüğünden, Bahçelievler ilçesindeki seçim işleri Bakırköy ilçesindeki hakimler tarafından yerine getirilecektir.

c) Türkiye geneli itibariyle Büyükşehir statüsünde olan Adana, Adapazarı, Ankara, Antalya, Bursa, Diyarbakır, Erzurum, Eskişehir, Gaziantep, İstanbul, İzmir, Kayseri, Kocaeli, Konya, Mersin ve Samsun

İl'lerine ait ilçe ve ilk kademe belediyelerinin oluşum biçimleri 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununda düzenlenmiştir.

İlçesi bulunmayan büyükşehir belediyelerinde, ilk kademe belediyelerine ait seçim işlerinin, bu illerdeki merkez ilçe seçim kurulları tarafından yürütüleceği tabiidir.

Bu büyükşehir belediyelerindeki ilk kademe belediyelerine ait seçim işlerinin ilçe seçim kurullarına eşit şekilde dağıtılması gerekecektir.

Ancak bir ilk kademe belediyesine ait seçim işlerinin, birden çok ilçe seçim kuruluna bırakılması mümkün değildir.

Örneğin; Eskişehir ilinde, beş (5) adet ilk kademe belediyesi ve üç adet de merkez ilçe seçim kurulu bulunmaktadır. Bu durumda il merkezine bağlı köyler ile ilk kademe belediyelerinin durumu nazara alınmak suretiyle ilçe seçim kurullarının görev alanları belirlenecek ve bir ilk kademe belediyesinin bütünlüğü bozulmayacak ve seçim işleri birden çok ilçe seçim kuruluna bırakılmayacaktır.

d) İl seçim kurulu üyelerinin belirlenmesine gelince, İstanbul Adliyesinde il ve ilçe seçim kurulu başkanlıklarını yürütecek olanlardan sonra gelen en kıdemli hakimlerden sırasıyla ikisi il seçim kurulu asıl üyeliği, sonra gelen ikisi de il seçim kurulu yedek üyeliğini yürütecektir.

III- İlçe Seçim Kurulu Başkanının Belirlenmesi:

298 sayılı Kanunun, 5435 sayılı Kanunla değişik 18 inci maddesine göre; ilçedeki en kıdemli hakim kurulun başkanıdır.

Anılan Kanunun 10/3. maddesi hükmü uyarınca ilçede birden fazla ilçe seçim kurulu kurulması halinde ise, ilçedeki hakimler, birden fazla merkez ilçe seçim kurulu bulunan illerde olduğu gibi kıdem esasına göre ilçe seçim kurulu başkanlıkları görevini yürütürler.

IV- İl ve İlçe Seçim Kurullarında Görev Alacak Hakimlerin Saptanmasına İlişkin Esaslar:

a) 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun, 5435 sayılı Kanunla değişik 15 ve 18 inci maddelerinde; il ve ilçe seçim kurullarında görev alacak hakimlerin belirlenmesinde "**Kıdem**" esas alınmıştır.

Hakimlerin kıdemi ise, 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun, 5435 sayılı Kanunun 6. maddesiyle değişik 15 inci maddesine göre belirlenir. Ancak bu kıdemin belirlenmesinde, kınama veya daha ağır disiplin cezası almış olanlar diğerlerinden kıdemsiz sayılırlar.

b) 298 sayılı Kanunda; 2234 ve en son 5435 sayılı Kanunlarla yapılan değişiklikle bu kurulların sürekliliği ve iki yılda bir yenilenmesi esası getirilmiştir. Başka bir anlatımla Ocak ayının son haftasında ve kıdem yönünden hakimlerin kuruluş anındaki statüleri esas alınarak kurulmuş olan il ve ilçe seçim kurulları iki yıl süre ile görev yapacaklardır.

Bu nedenle; il ve ilçe seçim kurulları oluştuktan sonra, kurullarda görev almış hakimlerde herhangi bir yer değişikliği yapmayan ancak terfi sebebiyle kıdem değişikliği oluşturan kararnamele sebebiyle ve yeni hakim atama kararnamele ile o yere daha kıdemli hakim atanmasından ötürü hakimler arasındaki kıdem durumunun değişmesi, kurullarda da değişiklik yapılmasını gerektirmez.

Naklen atama, istifa ve emeklilik gibi nedenlerle il ve ilçe seçim kurullarında meydana gelen boşalmalarda ise, kurullarda görev almamış en kıdemli hakim boşalmış görevi üstlenir. Kesin kural budur.

Bu temel kuralın tek istisnası il seçim kurulu başkanlığıdır. Çünkü, il seçim kurulu başkanlığının il merkezinde görevli hakimlerden en kıdemli olanı tarafından yürütülmesi hem yasal yönden zorunludur, hem de hizmet

gereğidir. O bakımdan herhangi bir nedenle il seçim kurulu başkanlığının sürekli olarak boşalması halinde, başka kurullarda görevli olup olmadığına bakılmaksızın il merkezindeki en kıdemli hakim bu görevi yürütür.

Kuruldaki her değişiklik tutanağa bağlanır ve Yüksek Seçim Kurulu'na bildirilir.

Eğer bu hakim başka kurullardan gelmiş ise, onun ayrılmasıyla boşalmış olan yer yukarıda belirtilen esas kural uyarınca kurullarda görev almamış hakimlerden en kıdemlisi tarafından doldurulur.

Konuya açıklık getiren örnekler aşağıdadır.

Örnek (1)

(A) ilinde, il seçim kurulu ile il merkezinde mevcut (3) merkez ilçe seçim kurulu Ocak 2006 tarihinde oluşturulmuş ve kuruluşları kesinleşmiştir. Sonradan çıkan ve bu kurullarda görevli hakimlerin yer almadığı bir atama kararnamesi ile o il merkezine, kurullarda görevli hakimlerden daha kıdemli iki hakim atanmıştır.

Bu durum, kurulların bünyesinde herhangi bir değişikliği gerektirmeyecektir.

Örnek (2)

(B) İlinde, il ve merkez ilçe seçim kurulları kurulduktan bir süre sonra il seçim kurulu başkanı başka bir yere atanmıştır (ya da emekli olmuştur).

İl merkezinde, ondan sonra gelen en kıdemli hakim (2) nolu merkez ilçe seçim kurulu başkanı olsun.

Bu halde, (B) ili seçim kurulu başkanlığını aynı yer 2 nci merkez ilçe seçim kurulu başkanı üstlenecek, bu suretle boşalan 2 nci merkez ilçe seçim kurulu başkanlığını ise o anda kurullarda görev almamış en kıdemli hakim yürütecektir.

Örnek (3)

(6) adet ilçe seçim kurulu bulunan (a) ilçesinde, 1 inci ilçe seçim kurulu başkanı naklen başka bir yere atandığından bu görev boşalmıştır.

Boşalan bu görevi, ilçenin başka kurullarda görev almamış en kıdemli hakimi üstlenecektir.

Öte yandan; bir hakimin, belli bir yer hakimi sıfatını kazanabilmesi için o yere atanması yeterli olmayıp görev yerine gelerek işe başlamış olması mevzuatımız gereğidir. Bu nedendir ki 2006 yılı Ocak ayının son haftası içinde yahut daha önce o il veya ilçeye atandığı halde henüz görevine başlamamış olan hakimlerin, kurullar yeniden oluşturulduktan sonra gelip göreve başlamaları kurullarda değişikliği gerektirmez.

c) İzinli, raporlu ya da geçici yetki ile başka yerde bulunan hakimlerin görevleri ile bağlılıkları devam ettiğinden, il ya da ilçe seçim kurulu başkanlığı yapacak veya il seçim kurulunda görev alacak hakimler, kurulların oluşumu sırasında belirtilen sebeplerle geçici olarak görevlerinden ayrı olsalar bile, kuruluşlara dahil edilecektir.

Geçici olarak görevi başında bulunamayacak bu hakim il seçim kurulu başkanı ise, il seçim kurulu başkanlığı görevi kurulun en kıdemli üyesi, ilçe seçim kurulu başkanı ise ilçe seçim kurulu başkanlığı görevi, kurullarda görev almamış hakimlerin en kıdemlisi tarafından yürütülecektir.

Asıl görevli hakimlerin izin, rapor ya da geçici yetki sürelerinin bitmesiyle görevlerine dönmeleri durumunda, kurullarda geçici olarak görev almış olanlar yerlerini bu hakimlere bırakırlar.

d) Kurulların oluşumu sırasında o yerde geçici yetkili olarak görevli olan hakimin il ve ilçe seçim kurullarında görev almaması asıldır. Ancak ilçede yetkili hakimden başka hakim yoksa ya da il seçim kurulu yetkili hakim katılmadan oluşamıyorsa yetkili hakim bu geçici durum sona

erinceye kadar ilçe seçim kurulu başkanlığını üstlenir veya il seçim kuruluna katılır.

V- Adli Teşkilatı Kapatılan veya İlçe Statüsüne Getirilmiş Oldukları Halde Bugüne Kadar Adli Teşkilatı Hiç Kurulmamış Olan İlçelerde İlçe Seçim Kurulu Başkanının Belirlenmesi:

a) Adli teşkilatı kapatılan yerlerdeki (İlçelerdeki) İlçe Seçim Kurulu Başkanlıklarına; adli yönden bağlanılan ilçedeki mevcut seçim kurulu başkanı dışındaki en kıdemli hakimin görevlendirilmesi,

b) İlçe statüsüne getirilmiş olduğu halde bugüne kadar adli teşkilatı hiç kurulmamış ve bu nedenle de hakim ataması hiç gerçekleştirilmemiş olan ilçelerde ise; adli teşkilatı kapatılan ilçelerde uygulanan usul çerçevesinde, ilçe seçim kurullarının kendi adları ile müstakil olarak oluşturulması ve bu ilçe seçim kurulu başkanlıklarına da; adli yönden bağlı olup bakmakla görevli olan ilçedeki mevcut seçim kurulu başkanları dışındaki en kıdemli hakimin görevlendirilmesi, gerekmektedir.

Ancak, (a) ve (b) fıkraları kapsamında bulunan ilçeler birden fazla olduğu takdirde, bu ilçeler alfabetik olarak sıralamaya tabi tutularak alt alta yazılmak suretiyle bir liste düzenlenir. Her ilçenin karşısına numara yazılarak seçim kurullarının sayısı saptanır. Bununla birlikte mevcut ilçe seçim kurulu başkanından veya il seçim kurulu başkan ve üyeleri ile merkez ilçe seçim kurulu başkanından sonra gelen hakimlerden, toplam ilçe seçim kurulu sayısı kadar isim belirlenir ve kıdemlerine göre sıralanır. Bu listede yer alan hakimler, listedeki sıralarına göre alfabetik olarak sıralanmış ilçelerin seçim kurulu başkanlıklarını üstlenir.

298 sayılı Kanunun değişik 15. maddesinin birinci fıkrasında, İl Seçim Kurulunun il merkezinde görev yapan en kıdemli hakimin başkanlığında merkez ilçe seçim kurulu başkanlarından sonra gelen en kıdemli iki üyeden oluşacağı, kurulun hakimlerinden iki (2)'de yedek üyesi olacağı; aynı Kanunun 18. maddesinin ikinci fıkrasında da, il merkezlerinde kurulacak Merkez İlçe Seçim Kurullarına, İl Seçim Kurullarına Başkanlık edecek hakimlerden sonra gelen kıdemli hakimin başkanlık edeceği hüküm altına alınmıştır. Bu nedenle, adli teşkilatı kapatılan veya ilçe statüsüne getirilmiş oldukları halde bugüne kadar adli teşkilatı hiç kurulmamış olan ilçelerde ilçe seçim kurulu başkanları bu yasal düzenleme gözönünde bulundurularak belirlenmelidir. Ayrıca bu uygulama yukarıda da yinelenmiştir.

Konuya açıklık getirirsek;

Örnek (1)

Çankırı İl Seçim Kuruluna, başkan dahil iki (2) asıl ve iki (2) yedek hakimin, Merkez İlçe Seçim Kuruluna başkanlık etmesi için bir (1) hakimin ve adli teşkilatı kapanan Eldivan, Kızılırmak ve Yapraklı İlçe Seçim Kurullarına başkanlık etmesi için üç (3) hakimin görev alması gerekir. Ancak, Çankırı İl Merkezinde hakim sayısının sekiz (8) olması ve kurullarının tamamının oluşması için Dokuz (9) hakime ihtiyaç duyulması durumunda, hakim sayısının ihtiyaca cevap vermeyeceği aşikardır.

Bu nedenle, adli teşkilatı kapatılan Eldivan, Kızılırmak ve Yapraklı İlçe Seçim Kurulu Başkanlıklarından Merkez İlçeye en yakın olanının Çankırı Merkez İlçe Seçim Kurulu Başkanınca, diğer iki İlçe Seçim Kurulu Başkanlığının ise seçim görevi almamış iki kıdemli hakimler tarafından ayrı ayrı yürütülmesi icabetmektedir.

Örnek (2)

Adli teşkilatların kapatılarak yargı alanı itibariyle başka ilçelere bağlanması sonucu, adli yönden bağlanılan ilçede sadece bir hakim bulunuyor olması halinde de, adli teşkilatı kapatılan ve başka ilçeye bağlanılan ilçenin seçim kurulu başkanlığı görevinin de, yine bağlanılan ilçenin ilçe seçim kurulu başkanı tarafından yürütülmesi gerekir. İlçe statüsüne getirilmiş olduğu halde adli teşkilatı hiç kurulmamış ve bu nedenle de hakim ataması hiç gerçekleştirilmemiş olan ilçelerde de aynı usul uygulanır.

Örnek (3)

İlçe statüsüne getirilmiş olduğu halde adli teşkilatı hiç kurulmamış ve bu nedenle de hakim ataması hiç gerçekleştirilmemiş olan Çankırı İline bağlı Korgun İlçesine ait seçim iş ve işlemleri bugüne kadar Korgun İlçesi adına yeni bir ilçe seçim kurulu oluşturulmaksızın Çankırı Merkez İlçe Seçim Kurulu Başkanlığınca yerine getirildiğinden, yukarıda **V/b.** maddede belirtildiği üzere Korgun İlçe Seçim Kurulunun kendi adı ile oluşturulması ve bu yer İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı görevinin ise, adli yönden bağlı olan Çankırı Merkez İlçede mevcut seçim kurulu başkanı dışındaki en kıdemli hakim tarafından yürütülmesi, yine bu görevlendirmede yukarıdaki **V.** maddenin son fıkrasında öngörülen yasal kuralın gözönünde bulundurulması gerekir.

VI- İlçe Seçim Kurulu Üyelerinin Belirlenmesi:

298 sayılı Kanununun 19/1. maddesinde (İlçe seçim kurulunun dört asıl ve dört yedek üyesi siyasi partilerden alınır... İlçe seçim kurulu başkanı bu kurulun yeniden kurulması için 18 inci maddede öngörülen sürenin başında ilçede teşkilatı bulunan ve son Milletvekili Genel Seçiminde o ilçede en çok oy almış olan dört siyasi partiye birer asıl ve birer yedek üye adını iki gün içinde bildirmelerini tebliğ eder) hükmü yer almıştır. Bilindiği gibi, 03 Kasım 2002 tarihinde yapılan son Milletvekili Genel Seçimine katılan siyasi partiler; Adalet ve Kalkınma Partisi, Anavatan Partisi, Bağımsız Türkiye Partisi, Büyük Birlik Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Demokratik Halk Partisi, Demokratik Sol Parti, Doğru Yol Partisi, Genç Parti, İşçi Partisi, Liberal Demokrat Parti, Millet Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi, Özgürlük ve Dayanışma Partisi, Saadet Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Yeni Türkiye Partisi ve Yurt Partisi'dir. Şu halde, ilçede teşkilatı bulunması koşulu ile, bu siyasi partilerden o ilçede en çok oyu almış olan dört siyasi partiye, iki gün içinde birer asıl ve birer yedek üye adının bildirilmesi için ilçe seçim kurulu başkanı tarafından tebligat yapılacak ve böylece ilçe seçim kurulunun siyasi partili dört asıl ve dört yedek üyesi belirlenmiş olacaktır.

Süresi içinde ad bildiren siyasi parti sayısı dörtten az olduğu takdirde, eksik kalan üyelikler aynı şartları taşıyan diğer siyasi partilerden ve o ilçede aldıkları oyların büyüklük sırasına göre aynı usulde tamamlanır.

Oylarda eşitlik halinde ad çekilir.

Mahalli İdareler seçimleri olan il genel meclisi üyeliği, belediye başkanlığı ve belediye meclisi üyeliği seçimlerinde alınan oylar ilçe seçim kurulu üyeliklerinin belirlenmesinde göz önüne alınmaz.

Bu hükümlerin uygulanmasına rağmen, dört asıl ve dört yedek üyenin tümü belirlenemediği takdirde; 298 sayılı Kanununun 14. maddesinin 4. bendi gereğince Yüksek Seçim Kurulunun 07.01.2006 günlü, 12 sayılı kararı ile tespit ettiği siyasi partilerden (Adalet ve Kalkınma Partisi, Anavatan Partisi, Aydınlık Türkiye Partisi, Bağımsız Türkiye Partisi, Büyük Birlik Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Demokratik Sol Parti, Doğru Yol Partisi, Emek Partisi, Genç Parti, Hak ve Özgürlükler Partisi, Hürriyet ve Değişim Partisi, İşçi Partisi, Liberal Demokrat Parti, Millet

Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi, Saadet Partisi, Sosyaldemokrat Halk Partisi ve Türkiye Komünist Partisi) o ilçede teşkilatı bulunanlar saptandıktan sonra ilgili partilere ad çekmenin yapılacağı gün ve saat tebliğ edilir ve bunlar arasında ad çekilir. Ad çekmedeki sıraya göre adı çıkan eksik üyelik sayısı kadar siyasi partinin, yukarıda belirtilen usulle bildireceği kimseler ilçe seçim kurulu üyesi olur. Kuşkusuz yukarıdaki fıkralarda yazılı usullerle kendilerinden ad istenmiş ve üye adı bildirmiş olan siyasi partiler bu ad çekmeye dahil edilmeyecektir. Çünkü ilçe seçim kurulunda bir siyasi partinin iki üye ile temsili mümkün değildir.

Konunun bir örnekle açıklanmasında yarar vardır.

Bir ilçede Yüksek Seçim Kurulunun yukarıda sözü edilen kararı ile tespit edilen ve ilçede kuruluşu bulunan A, B, C, D, E adlarında beş siyasi partiden sadece A ve B siyasi partileri 03 Kasım 2002 günü yapılan son Milletvekili Genel Seçimine katılmış ve bu iki siyasi parti yapılan tebligat üzerine ilçe seçim kuruluna katılacak birer asıl ve birer yedek üyenin adını bildirmişlerdir. Bu durumda, öncelikle kurulun eksik kalan diğer iki üyeliğinin hangi siyasi partilere ait olacağını saptanması gerekir. Bunun için de C, D, E adlı siyasi partilere tebligat yapılarak, saptanan gün ve saatte bu üç siyasi parti arasında ad çekme işlemi yapılır. Ad çekmede C ve E adlı siyasi partilerin

adlarının çıktığını varsayalım. Bu durumda, bu iki siyasi partiye tebligat yapıp ilçe seçim kurulu asıl ve yedek üyeliği için birer isim bildirmeleri istenerek kurulun eksik kalan iki üyeliği tamamlanır. Ad çekmede adı çıkmayan (D) adlı siyasi partiden isim istenmesi söz konusu değildir. Bu bentte gösterilen bütün usullerin uygulanmasına karşın ilçe seçim kurulunun siyasi partili üyelerinden eksik kalanlar olursa, bu eksiklik aşağıdaki şekilde tamamlanır.

298 sayılı Kanunun 19/2. maddesi uyarınca ilçe seçim kurulunun iki asıl ve iki yedek üyesinin ve siyasi partilerden eksik kalan asıl ve yedek üyelerinin, ilçe merkezinde görev yapan ve maddede nitelikleri yazılı devlet memurları arasından aynı maddede gösterilen usulle saptanması gerekmektedir. Söz konusu maddede öngörülen on yıllık görev süresinin başlangıcı, memuriyete ilk giriş tarihidir. O ilçedeki hizmet süresi sadece ad çekmeye esas olacak listenin düzenlenmesinde dikkate alınır.

Bundan ayrı olarak; adli teşkilatı kapanan ilçelerin seçim iş ve işlemleri yargı alanı itibarıyla bağlandıkları ilçelerde kapanan ilçe seçmen kütük büroları tarafından yürütüldüğünden, adli teşkilatı kapatılan bu yerlerde ve ayrıca ilçe statüsüne getirilmiş olduğu halde bugüne kadar adli teşkilatı hiç kurulmamış olan ve bu nedenle de hakim ataması hiç gerçekleştirilmemiş bulunan ilçelerde ilçe seçim kurullarının kendi adlarıyla oluşturulması ve buralarda ilçe seçim kurullarına alınacak siyasi parti üyeleri ve temsilcileri ile memur üyelerinin, kapatılan veya bakmakla görevli olunan ilçeden istenerek oluşumunun tamamlanması gerekir.

VII- İki yıl süre ile kurulacak il ve ilçe seçim kurulları, bu süre içinde yapılacak tüm seçimleri, halkoylamasını, seçmen kütüklerinin yazımı, denetlenmesi ve güncelleştirme işlemlerini yönetirler.

Ancak, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu ve ilgili diğer seçim Kanunları gereğince yapılacak önseçimleri yönetecek önseçim ilçe seçim kurulları, bu kararda yer alan ilçe seçim kurulları dışında olup, 2820 sayılı Kanunun 41. maddesi uyarınca gerektiğinde ayrıca kurulacaktır.

Gümrük kapılarında yurtdışında bulunan seçmenler için seçim zamanı kurulan seçim kurulları ile geçici ilçe seçim kurulları bu karar kapsamında değildir.

SONUÇ:

Açıklanan sebeplerle;

1- İl ve ilçe seçim kurullarının; 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun, 5435 sayılı Kanunla değişik 15 ve 18 inci maddeleri ile 19 uncu maddesinde yazılı usullere göre yukarıda açıklanan esaslar da gözetilerek, 23 Ocak 2006 gününden itibaren bir hafta içinde ve iki yıl süre için yeniden kurulmalarına,

2- İl ve İlçe seçim kurullarının kuruluşlarından itibaren iki yıllık görev süreleri içinde yasalarda belirlenen görevlerle birlikte yapılacak tüm seçimleri, halkoylaması, seçmen kütükleri yazımı, denetimi ve güncelleştirilmesi işlemlerini yöneteceklerine,

3- Kurulların oluşumu ile yapılabilecek her değişikliğin tutanağa bağlanarak yemin tutanağı ile birlikte Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığına gönderilmesine,

4- Kararın bir örneğinin gereği için tüm il ve ilçe seçim kurulu başkanlıkları ile bilgi için siyasi partiler genel başkanlıklarına gönderilmesine,

5- Karar örneğinin Resmi Gazete’de yayımlanmasına,

07.01.2006 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

[R.G. 17 Ocak 2006 - 26052]

— • —

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığından:

Karar No : 14

- K A R A R -

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığınca Kurulumuza sunulan 23/12/2005 tarihli yazıda, aynen; “298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 4609 sayılı Kanunla değişik 47 nci maddesinin sondan bir önceki olan dördüncü fıkrasında; seçmen kütüklerinin seçimlere katılma yeterliliğini taşıyan siyasi partilerin genel merkezlerince veya yetkilendirilmiş il veya ilçe başkanlarınca istenildiğinde; Yüksek Seçim Kurulunca belirlenen giderin maliye veznesine yatırılmak ve makbuzu ibraz edilmek koşuluyla, bir seçim döneminde iki defadan fazla olmamak üzere ilçe seçim kurulu başkanınca bilgisayar ortamında veya liste düzeyinde imza karşılığı yetkili kişiye verileceği öngörülmüştür.

Bu nedenle, 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun’un 4609 sayılı Kanunla değişik 47 nci maddesine göre, siyasi partilerce istenen seçmen kütüklerinin verilmesinde yapılacak uygulamanın ana kurallarının belirlenmesine ilişkin Kurulumuzun 20.01.2001 gün ve 20, 26.01.2002 gün ve 46, 19.04.2003 gün ve 310, 26.02.2005 gün ve 63 sayılı kararlarının 2006 yılı için yeniden gözden geçirilerek gerektiğinde bir komisyon çalışmasından sonra karar verilmesini takdirlerinize arz ederim” denilmiş olmakla, konu ile ilgili belgeler ve 24.12.2005 tarihinde oluşturulan Komisyonca hazırlanan 06.01.2006 tarihli Rapor birlikte incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Başkanlık teklifinde belirtildiği üzere; 298 sayılı Kanunun 47 nci Maddesinde Değişiklik Yapılması Hakkında 4609 sayılı Kanunun birinci maddesi ile anılan 47 nci maddenin kenar başlığı “seçmen kütüğünün saklanması ve ilgililere verilmesi” şeklinde değiştirilmiş ve bu maddeye son fıkrasından önce gelmek üzere “seçmen kütüklerinin seçimlere katılma yeterliliğini taşıyan siyasi partilerin genel merkezlerince veya yetkilendirilmiş il veya ilçe başkanlarınca istenildiğinde; Yüksek Seçim Kurulunca belirlenen giderin maliye veznesine yatırılmak ve makbuzu ibraz edilmek koşuluyla, bir seçim döneminde iki defadan fazla olmamak üzere ilçe seçim kurulu

başkanınca” bilgisayar ortamında veya liste düzeyinde imza karşılığı yetkili kişiye verileceği belirtilmiştir.

Bu yasa maddesinde belirlenen kuralların açıklığa kavuşturulması ve Kanun hükümlerinin Yurt düzeyinde aynı biçimde uygulanması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Bilindiği üzere, en son olarak Yüksek Seçim Kurulunun 26.02.2005 gün ve 63 sayılı kararıyla, 298 sayılı Kanunun 4609 sayılı Kanunla değişik 47 nci maddesine istinaden seçmen kütüğü örneklerinin siyasi partilere verilmesine ilişkin usul ve esaslar belirlenmiştir.

Seçmen kütüğü veya seçmen listesi verilebilecek olan siyasi partilerin, seçimlere katılabilme yeterliliğine sahip olmaları ön koşul olup, bu yeterliliğin ne zaman sağlanmış olması gerektiği konusu Yüksek Seçim Kurulunun 07/01/2006 günlü, 12 sayılı kararı ile; 298 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin 11 inci bendindeki ve 2820 sayılı Kanunun 36 ncı maddesindeki koşullara uygun olarak 01.01.2006 tarihinden altı (6) ay öncesi olan 01.07.2005 tarihi itibarıyla illerin en az yarısında teşkilatını kurmuş ve büyük kongrelerini yapmış olan partilerdir. Bu durumda, 298 sayılı Kanunun 47 nci maddesine göre seçmen kütüklerinin verileceği siyasi partilerin; Adalet ve Kalkınma Partisi, Anavatan Partisi, Aydınlık Türkiye Partisi, Bağımsız Türkiye Partisi, Büyük Birlik Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Demokratik Sol Parti, Doğru Yol Partisi, Emek Partisi, Genç Parti, Hak ve Özgürlükler Partisi, Hürriyet ve Değişim Partisi, İşçi Partisi, Liberal Demokrat Parti, Millet Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi, Saadet Partisi, Sosyaldemokrat Halk Partisi ve Türkiye Komünist Partisi olduğu saptanmış bulunmaktadır.

Yukarıda belirtilen 298 sayılı Kanunun 4609 sayılı Kanunla değişik 47 nci maddesinde nitelendirilen seçim dönemi kavramının ise; 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun seçim dönemine ilişkin 6 ncı maddesi ve 2972 sayılı Mahalli İdareler ile Mahalle Muhtarlıkları ve İhtiyar Heyetleri Seçimi Hakkında Kanunun aynı konuya ilişkin 8 inci maddesinde yer alan beş yıllık süreler olarak anlaşılması gerekmektedir.

Yüksek Seçim Kurulu veya ilçe seçim kurullarından seçmen kütüğü isteyebilecek siyasi parti temsilcilerinin ise, asıl olarak genel merkez yetkilileri olduğuna, ancak siyasi parti il başkanları ile ilçe başkanlarının genel merkezce yetkilendirilmeleri halinde istemde bulunabilecekleri ve bu istemlerin bir seçim döneminde ikiden fazla olamayacağı anlaşılmaktadır.

Yasada yer alan diğer bir husus ise, verilecek olan seçmen kütüğü örneğine ilişkin bedelin saptanması ve ödeme şekli ile ödeme yerinin belirlenmesidir.

Seçmen kütüğü örnekleri için yapılacak gideri karşılamak üzere ödenecek bedelin Maliye veznesi çeşitli gelirler hesabına ödenmesi ve alındı makbuzunun istem dilekçesine eklenmesi ve bu giderin her seçmen için saptanması gerektiği sonucuna varılmıştır.

S O N U Ç :

Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1- 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 4609 sayılı Kanunla değişik 47 nci maddesi ve aynı Kanunun 14 üncü maddesinin 11 inci bendi ile 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanununun 36 ncı maddesine göre, seçmen kütüklerinin verileceği siyasi partilerin, Yüksek Seçim Kurulunun 07/01/2006 günlü, 12 sayılı kararı ile tespit ettiği; Adalet ve Kalkınma Partisi, Anavatan Partisi, Aydınlık Türkiye Partisi, Bağımsız Türkiye Partisi, Büyük Birlik Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Demokratik Sol Parti, Doğru Yol Partisi, Emek Partisi, Genç Parti, Hak ve Özgürlükler Partisi, Hürriyet ve Değişim Partisi, İşçi Partisi, Liberal Demokrat Parti, Millet Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi, Saadet Partisi, Sosyaldemokrat Halk Partisi ve Türkiye Komünist Partisi olduğuna,

2- Her yıl Ocak ayında siyasi partilerin seçime katılabilme yeterliliklerinin Yüksek Seçim Kurulunca yeniden saptanarak ilanına,

3- Seçim dönemi kavramının 2839 ve 2972 sayılı Yasalarda belirtilen beş yıllık dönem olarak anlaşılması gerektiğine,

4- Seçmen kütüğü örneği istemeye asıl olarak siyasi partilerin genel merkezlerinin yetkili olduğu, ancak yetki verilmesi koşuluyla il ve ilçe başkanlarının da istemde bulunabileceklerine,

5- Seçmen kütüğü örneği istemlerinin bir seçim döneminde ikiden fazla olamayacağına,

6- Seçmen kütüğü örneği verilmesi istemlerinin bilgisayar ortamında bulunan iller için Seçmen Kütüğü Genel Müdürlüğünce bilgisayar ortamında karşılanması gerektiğine, bilgisayar ortamında bulunmayan diğer illerde ilçe seçim kurulu başkanlıklarınca liste düzeyinde

karşılanmasına,

7- Verilecek seçmen kütüğü örneklerinin gideri karşılığı ödenecek bedelin 2006 yılı için her seçmen başına 5 YKr, olarak tespitine ve bu bedelin Maliye veznesine yatırılmasına ve verilecek seçmen kütüğü örneklerine ait fotokopi masrafının seçim ödeneğinden karşılanmasına,

8- Seçmen kütüğü örnekleri giderinin ödendiğine ilişkin belge, ilgili kurulca alındıktan sonra, imza karşılığında bu örneklerin siyasi parti yetkililerine verilmesine,

9- Siyasi partilerin seçmen kütüklerine ilişkin istemlerinin karşılandığında gider makbuzu fotokopilerinin de eklenmek suretiyle Kurulumuz Başkanlığına bildirilmesi gerektiğine,

10- Karar örneğinin Resmi Gazetede yayımlanmasına,

11- Karar örneğinin tüm il ve ilçe seçim kurulu başkanlıkları ile siyasi parti genel başkanlıklarına gönderilmesine,

07.01.2006 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan
Cengiz ERDOĞAN
DERME

Başkanvekili
Ahmet Hamdi ÜNLÜ

Üye

Üye
Kenan ATASOY

Yılmaz

Üye
Hasan ERBİL

Üye
Ramazan Yaman TAŞAN

Üye
Ahmet BAŞPINAR

[R.G. 17 Ocak 2006 - 26052]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İnsan Hakları Mahkemesi Kararı

KEÇECİ/Türkiye Davası*

Başvuru no:52701/99 ve 53486/99

Strazburg

15 Temmuz 2005

OLAYLAR

Davanın Koşulları

Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı, 1959 doğumlu başvuran, halen Gebze (Kocaeli) Cezaevi'nde bulunmaktadır.

26 Ocak 1993 tarihinde, başvuran tutuklanmış ve Ankara Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nde gözaltına alınmıştır. Başvuranın, yasadışı THKP-C/HDÖ (Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi/ Halkın Devrimci Öncüleri) örgütüne üye olduğundan şüphe edilmiştir.

8 Şubat 1993 tarihinde, başvuran önce Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Savcısı tarafından dinlenmiş ve daha sonra hakim önüne çıkarılmıştır. Hakim başvuranın tutuklu yargılanmasına karar vermiştir. Başvuran, hakim karşısında, tarafına yöneltilen suçlamaları kabul etmemiştir.

Belirtilmeyen bir tarihte, Cumhuriyet Savcısı başvuranı ve 21 sanığı, aralarında askeri hakim de bulunduğu Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne çıkarmıştır. DGM Cumhuriyet Savcısı başvuranı THKP-C/HDÖ'nün

yöneticilerinden biri olmak, şiddet içerikli eylemlere katılmak ve patlayıcı madde kullanmakla itham ederek, silahlı çete üyesi olmak ve bombalı saldırıda bulunmak suçlarından mahkum edilmesini talep etmiştir (Türk Ceza Kanunu'nun 168 § 1 ve 264§§6 ve 8 maddeleri ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 5.maddesi).

30 Kasım 1994 tarihli bir kararla Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) başvurana Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) 168 §1 maddesi uyarınca 18 yıl 9 ay ve 264§§6 ve 8 maddesi uyarınca 6 yıl 5 ay hapis cezası vermiştir.

Aralarında başvuranın da bulunduğu sanıkların, DGM tarafından verilen kararı temyiz etmeleri üzerine, 26 şubat 1996 tarihli bir karar ile, Yargıtay usul hatası nedeni ile ilk derece mahkemesi kararını bozmuş ve davayı esastan incelemek üzere geri göndermiştir.

16 Nisan 1998 tarihli bir karar ile, DGM, usul hatasını düzelttikten sonra, bazı sanıkların durumlarında değişiklikler olduğunu gözlemlemiştir. Böylece sanıkların bir kısmı hakkında daha önceki kararlarının aynısını vermiştir.

Başvuranın ve diğer sanıkların kararı tekrar temyiz etmeleri üzerine, dava dosyası, ilk derece mahkemesi verdiği kararda ısrar ettiğinde hüküm vermekle yetkili olan Yargıtay Genel Kurulu'na gönderilmiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

27 Ekim 1998 tarihinde, Yargıtay Genel Kurulu, yetkisizlik kararı vererek dava dosyasını Yargıtay 9.Ceza Dairesine göndermiştir. Genel Kurul, usul hatasından temyize gidilmesinin, davanın esasını ilgilendirmedığı ve esastan temyiz konusu olmadığı, verilmiş olan ikinci kararın sadece birinci kararın usul açısından düzeltilmiş hali olduğu gerekçesi ile, dava dosyasının Genel Kurul tarafından incelenmesine gerek olmadığına kanaat getirmiştir.

22 Mart 1999 tarihli kararla, Yargıtay, ilk derece mahkemesinin (9. Ceza Dairesi) kararını onamıştır.

7 Nisan 1999 tarihinde, karar, başvuranın ve avukatının yokluğunda açıklanmıştır.

3 Mayıs 1999 tarihinde, Yargıtay'ın karar metni, DGM kaleminde bulunan dava dosyasına konulmuş, böylece dosya kapanmıştır.

HUKUK AÇISINDAN

I. AİHS'İNİN 6Ş1. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran, kendisini yargılayan ve mahkum eden Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bünyesinde bir askeri hakimin bulunmasından dolayı, adil bir yargılama sağlayabilecek "bağımsız ve tarafsız bir mahkeme" olmadığı iddiasında bulunmaktadır.

Başvuran aynı zamanda dava süresinin “makul süre” prensibiyle örtüşmediğini, dolayısıyla Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin (AİHS) 6§1. maddesinin ihlal edildiğini iddia etmektedir.

A. Kabul edilebilirlik hakkında

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), Avrupa İnsan hakları Sözleşmesi’nin (AİHS) 35§3. maddesi uyarınca, başvuruların açıkça dayanaktan yoksun olmadığını saptamıştır. Bunun dışında başvuruda hiçbir kabul edilemezlik gerekçesi ile karşılaşılmadığını belirtmiştir. Bu nedenle başvuruların kabul edilebilir olduğuna karar vermiştir.

B. Esas hakkında

1.Devlet Güvenlik Mahkemesi’nin tarafsızlığı ve bağımsızlığı hakkında

AİHM daha önce buna benzer şikayetlerin dile getirildiği birçok dava incelendiğini ve bunların AİHS’nin 6§1 maddesinin ihlali yönünde sonuçlandığını ortaya koymaktadır.(Bkz. adigeçen Özel ,§§33-34)

AİHM, mevcut kararı incelemiş ve Hükümet’in davayı farklı şekilde sonuçlandırarak hiçbir olgu ve delil sunmadığı kanaatine varmıştır. AİHM, Türk Ceza Kanunu’nda öngörülen ve cezalandırılan suçlardan ötürü Devlet Güvenlik Mahkemesi’nde yargılanan başvuranın, aralarında asker kökenli bir hakimin yer aldığı mahkeme önüne çıkma konusunda endişe duymasının anlaşılabilir olduğu kanısındadır. Dolayısıyla başvuran, Devlet Güvenlik Mahkemesi’nin davanın gerekçesine yabancı mülahazalar ışığında sebepsiz bir yargı kararı almasından haklı olarak kaygı duymaktadır. Bu nedenle başvuranın, bu yargı merciinin tarafsız ve bağımsız olmadığı yönündeki şüphelerinin, nesnel bir biçimde haklı gerekçelere dayandığı kabul edilebilir. (Incal- Türkiye, 9 Haziran 1998 tarihli karar, Derleme 1998-IV, s.1573,§ 72)

AİHM, başvuruları yargılayıp mahkum eden Devlet Güvenlik Mahkemesi’nin AİHS ‘nin 6§1 maddesinde öngörülen bağımsız ve tarafsız bir mahkeme niteliğini taşımadığını sonucuna varmıştır.

2. Cezai yargılama süresinin uzunluğu hakkında

Hükümet davanın mevcut koşulları gözönüne alındığında, AİHS ve AİHM ‘nin yerleşik içtihatları ışığında, yargılama süresinin uzunluğunun makul olmadığı değerlendirilmesine karşı çıkmaktadır.

Hükümet, davanın karmaşıklığını ve davacıya yüklenen yükümlülüklerin altını çizmektedir. Özellikle bu dava çerçevesinde, 22 kişinin çeşitli suçlardan itham edildiğini ve bunlar için öngörülen cezaların ağırlığının özellikle önem gerektirdiğine dikkat çekmektedir.

Ayrıca hükümet temyiz prosedürünün, özellikle de Yargıtay Genel Kurulu’ndaki sürecin söz konusu süreyi haklı kıldığı kanaatindedir.

Davacı hükümetin iddialarına karşı çıkmaktadır.

AİHM, değerlendirilecek olan sürenin, 26 ocak 1993 tarihinde, başvuranın yakalanması ile başlayıp, Yargıtay’ın başvuranın mahkumiyetini

onayladığı tarih olan 22 mart 1999'da son bulduğunu belirtmektedir. Böylece dava yaklaşık 6 yıl 2 ay sürmüştür.

AİHM, bir davanın süresinin makul olup olmadığının, içtihatlarında benimsenen kriterler, özellikle davanın karmaşıklığı ve başvuran ile yetkili makamların tutumları dikkate alınarak değerlendirildiğini hatırlatır. (Bkz. diğerleri arasında, *Pélissier ve Sassi- Fransa, no:25444/94,§67*).

AİHM, ilk bakışta, sanık sayısının çokluğu ve suçlamaların niteliğinden ötürü, davanın karmaşıklık arz ettiğini gözlemlemektedir. Bu durum ve suçların niteliği, olay tatbikatı, kanıtların toplanması ve her sanığın aleyhindeki delil unsurlarının belirlenmesi için uzun bir çalışma gerektirmiştir.

Dosyadaki unsurlar gözönünde bulundurulduğunda, AİHM, iç makamlardan kaynaklanan herhangi önemli bir gecikme dönemi saptamamıştır. Esasen, DGM tarafından iki kere, (önce bir yıl ve on ay, ardından yaklaşık iki yıl) ve Yargıtay tarafından üç kere incelenen (onbeş ay, altı ay ve yaklaşık beş ay) davanın süresinin eleştirilemeyeceğini düşünmektedir.

Sonuç olarak, AİHM, makul sürenin aşılmadığına ve dolayısıyla AİHS'nin 6§1 maddesinin ihlal edilmediğine kanaat getirmiştir.

II.AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

AİHS'nin 41.maddesinde belirtilen unsurlar.

A. Maddi ve Manevi Tazminat

Başvuran, miktar belirtmeksizin maddi ve manevi zarara uğradığı iddiasında bulunmaktadır.

Hükümet, adil tazmine gerek olmadığını savunmaktadır.

İddia edilen maddi tazminata ilişkin olarak, AİHM, AİHS'nin ihlal edilmiş olması halinde Devlet Güvenlik Mahkemesi'ndeki davanın sonucuna ne olacağına dair spekülasyon yapılamayacağını belirtmektedir. Dolayısıyla Mahkeme, başvurana bu yönde bir tazminat ödenmesine gerek olmadığı sonucuna varmıştır (Bkz. *Findlay-Birleşik Krallık* kararı 25 şubat 1997, ,Derleme 1997-I,s.284,§85).

Manevi tazminatla ilgili olarak AİHM, davanın koşulları dikkate alındığında, ihlal kararının kendisinin adil tazmin için yeterli olduğuna karar vermiştir (*Çıraklar, Türkiye,28 Ekim 1998, Derleme 1998-VII, s.3074,§49*).

AİHM bir mahkumiyet kararının Sözleşme'nin 6§1. maddesine göre tarafsız ve bağımsız olmayan bir mahkeme tarafından verildiği sonucuna vardığında prensip olarak en uygun tazminin, başvuranın gecikmeksizin tarafsız ve bağımsız bir mahkeme tarafından yeniden yargılanması yada dava dosyasının yeniden açılması olduğu kanaatine varmıştır.(Gençel, adigeçen karar.§27).

B. Masraf ve harcamalar

Başvuran, yerel mahkemeler nezdinde ve AİHM'deki masraf ve harcamalar için talepte bulunmamaktadır.

AİHM masraf ve harcamalar adı altında herhangi bir meblağ ödenmesine gerek olmadığına karar vermiştir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK AİHM OYBİRLİĞİ İLE,

1. Başvurunun geri kalanının *kabuledilebilir olduğuna*;
2. Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin bağımsız ve tarafsız bir mahkeme niteliğinden yoksun olması nedeni ile AİHS'nin 6§1. maddesinin *ihlal edildiğine*;
3. Davanın uzunluğu nedeni ile AİHS'nin 6§1. maddesinin *ihlal edilmediğine*;
4. Manevi tazminat konusunda, ihlal kararı tespitinin, adil tazmin için başlı başına *yeterli olduğuna* ;
5. Adil tazmine ilişkin diğer taleplerin *reddine*;

karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77§§ 2 ve 3. maddesine uygun olarak 15 Temmuz 2005 tarihinde bildirilmiştir.

 [İçindekilere dön](#)

— • —

Tebliğler

Hazine Müsteşarlığından:

Bazı Madeni Paraların Tedavülden Kaldırılması Hakkında Tebliğ

Madde 1 — 1264 sayılı Madeni Ufaklık ve Hatıra Para Bastırılması Hakkında Kanunun 5 inci maddesi uyarınca; tedavülde bulunan madeni paralardan 5083 sayılı "Türkiye Cumhuriyeti Devletinin Para Birimi Hakkında Kanunun geçici 1 inci maddesi gereğince Yeni Türk Lirası ve Yeni Kuruşlar ile birlikte 1 Ocak 2005 ile 31 Aralık 2005 tarihleri arasında tedavül eden 50.000, 100.000 ve 250.000 Türk Lirası 31 Aralık 2005 tarihinden itibaren tedavülden kaldırılmıştır.

Aşağıda özellikleri belirtilen 50.000 TL, 100.000 TL ve 250.000 TL' lik madeni paralar 1/1/2006 tarihinden 31/12/2006 tarihine kadar bir yıl boyunca Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası ve T.C. Ziraat Bankası şubelerinde kabul edilecek ve değiştirilecektir.

Madde 2 — Bu Tebliğ 1/1/2006 tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 3 — Bu Tebliğ hükümlerini Hazine Müsteşarlığı'nın bağlı olduğu Devlet Bakanı yürütür.

Değeri	Metali	Çapı (mm)	Kalınlığı (mm)	Ağırlığı (gr)
50.000 Lira	69,5 Cu 18 Zn 12 Ni 0,5 Mn	28,00	2,50	11,7
50.000 Lira	65 Cu 17 Zn 18 Ni	17,75	1,70	3,2
100.000 Lira	82,5 Cu 10 Ni 7,5 Zn	25,00	2,05	7,5
100.000 Lira	65 Cu 17 Zn 18 Ni	21,00	1,85	4,6
250.000 Lira	65 Cu 17 Zn 18 Ni	23,50	2,00	6,4

[R.G. 31 Aralık 2005 - 26040]

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından :

**Harcama Yetkilileri Hakkında Genel Tebliğ
(Seri No: 1)**

1. Giriş

Bilindiği üzere, 24/12/2003 tarihli ve 25326 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 22/12/2005 tarihli ve 5436 sayılı Kanunla değişik "Üst yöneticiler" başlıklı 11 inci maddesinin birinci fıkrasında;

"Bakanlıklarda müsteşar, diğer kamu idarelerinde en üst yönetici, il özel idarelerinde vali, belediyelerde belediye başkanı üst yöneticidir.

Ancak, Milli Savunma Bakanlığında üst yönetici Bakandır."

hükmüne yer verilmiş, aynı maddenin ikinci fıkrasında üst yöneticilerin 5018 sayılı Kanunda belirtilen görev ve sorumlulukların yerine getirilmesinden Bakana; mahalli idarelerde ise meclislerine karşı sorumlu oldukları ve üçüncü fıkrasında ise bu sorumluluklarının gereklerini harcama yetkilileri, mali hizmetler birimi ve iç denetçiler aracılığıyla yerine getirecekleri belirtilmiştir.

5018 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin (k) bendinde ise "Harcama birimi" kamu idare bütçesinde ödenek tahsis edilen ve harcama yetkisi bulunan birim olarak tanımlanmıştır.

Anılan Kanunun "Kamu İdareleri Bütçeleri" başlıklı ikinci kısmının dördüncü bölümünde "Harcama Yapılması"na ilişkin esaslar düzenlenmiş bulunmaktadır. Bu bölümde yer alan ve 5436 sayılı Kanunla değişik "Harcama yetkisi ve yetkilisi" başlıklı 31 inci maddesinin birinci fıkrasında;

"Bütçeyle ödenek tahsis edilen her bir harcama biriminin en üst yöneticisi harcama yetkilisidir."

hükmü ile aynı maddenin dördüncü fıkrasının ilk cümlesinde;

"Genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinde; idareler, merkez ve merkez dışı birimler ve görev unvanları itibarıyla harcama yetkililerinin

belirlenmesine, harcama yetkisinin bir üst yönetim kademesinde birleştirilmesine ve devredilmesine ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir.”

hükmü yer almaktadır.

Bu çerçevede, 5018 sayılı Kanuna ekli (III) sayılı cetvelde yer alan düzenleyici ve denetleyici kurumlar hariç, genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinde harcama yetkililerinin belirlenmesine, harcama yetkisinin bir üst yönetim kademesinde birleştirilmesine ve devredilmesine ilişkin usul ve esaslar aşağıdaki gibi belirlenmiştir.

2. Harcama Yetkililerinin Belirlenmesi

5018 sayılı Kanunun 5436 sayılı Kanunla değişik 31 inci maddesinin birinci fıkrasında bütçeyle ödenek tahsis edilen her bir harcama biriminin en üst yöneticisi harcama yetkilisi olarak belirlenmiştir. Bu hüküm uyarınca bütçe sınıflandırması harcama yetkilisini belirleyen temel unsur olmaktadır.

Bilindiği üzere kamu idare bütçeleri, Maliye Bakanlığınca uluslararası standartlara uyumlu olarak belirlenen analitik bütçe sınıflandırmasına göre hazırlanmaktadır. Analitik bütçe sınıflandırması; kurumsal sınıflandırma, fonksiyonel sınıflandırma, finansman tipi ve ekonomik sınıflandırma olmak üzere dört gruptan oluşmaktadır.

Kurumsal sınıflandırmada dört düzeyli ve sekiz haneli bir kodlama sistemi benimsenmiş olup, birinci düzeyde Cumhurbaşkanlığı, Türkiye Büyük Millet Meclisi, yüksek yargı organları ile bakanlıklar ve bütçe türleri, ikinci düzeyde birinci düzeyde tanımlanan yöneticilere karşı doğrudan sorumlu birimler ile bütçe türleri kapsamında yer alan kurumlar, üçüncü düzeyde ana hizmet birimleri gibi ikinci düzeye bağlı birimler, dördüncü düzeyde ise destek ve lojistik birimler ile politika uygulayıcı birimler yer almaktadır.

Buna göre, kurumsal sınıflandırmanın üçüncü ve dördüncü düzeyinde yer alan birimler, bütçeyle ödenek tahsis edilen harcama birimlerini, bu birimlerin en üst yöneticileri de harcama yetkililerini ifade etmektedir.

Öte yandan, 5018 sayılı Kanunun 5436 sayılı Kanunla değişik 31 inci maddesinin ikinci fıkrasında, teşkilat yapısı ve personel durumu gibi nedenlerle harcama yetkililerinin belirlenmesinde güçlük bulunan idareler ile bütçelerinde harcama birimleri sınıflandırılmayan idarelerde harcama yetkisinin, üst yönetici veya üst yöneticinin belirleyeceği kişiler tarafından; mahallî idarelerde İçişleri Bakanlığının, diğer idarelerde ise Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine yürütülebileceği ayrıca hüküm altına alınmıştır.

2.1. Merkez Teşkilatı Harcama Yetkilileri

5018 sayılı Kanuna ekli (III) sayılı cetvelde yer alan düzenleyici ve denetleyici kurumlar hariç olmak üzere, merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin, sosyal güvenlik kurumlarının ve mahallî idarelerin merkez teşkilatı harcama yetkilileri görev unvanları, bütçeyle ödenek tahsis edilen harcama birimleri ve hesap verme sorumluluğu açısından bağlı oldukları üst yöneticiler itibarıyla aşağıdaki gibi belirlenmiştir.

2.1.1 Genel Bütçe Kapsamındaki Kamu İdarelerinde Harcama Yetkilileri

Teşkilat Yapısı	Üst Yönetici	Bütçeyle Ödenek Tahsis Edilen Harcama Birimi	Harcama Yetkilisi
------------------------	---------------------	---	--------------------------

Başbakanlık, Bakanlık (Milli Savunma Bakanlığı hariç)	Müsteşar	Kurul Başkanlığı Genel Müdürlük Başkanlık Müstakil Daire Başkanlığı Müşavirlik Özel Kalem Müdürlüğü Savunma Sekreterliği Merkez	Kurul Başkanı Genel Müdür Başkan Daire Başkanı Müşavir Özel Kalem Müdürü Savunma Sekreteri Başkan
Müsteşarlık	Müsteşar	Kurul Başkanlığı Genel Müdürlük Müstakil Daire Başkanlığı Başkanlık Müşavirlik Özel Kalem Müdürlüğü Savunma Uzmanlığı	Kurul Başkanı Genel Müdür Daire Başkanı Başkan Müşavir Özel Kalem Müdürü Savunma Uzmanı
Genel Müdürlük	Genel Müdür	Kurul Başkanlığı Müstakil Daire Başkanlığı Daire Başkanlığı Başkanlık Müdürlük Savunma Sekreterliği Sivil Savunma Uzmanlığı Savunma Uzmanlığı Müşavirlik Akademi Başkanlığı Birim	Kurul Başkanı Daire Başkanı Daire Başkanı Başkan Müdür Savunma Sekreteri Sivil Savunma Uzmanı Savunma Uzmanı Müşavir Akademi Başkanı Birim Amiri
Başkanlık	Başkan	Kurul Başkanlığı Müstakil Daire Başkanlığı Daire Başkanlığı Savunma Uzmanlığı Savunma Sekreterliği Müşavirlik	Kurul Başkanı Daire Başkanı Daire Başkanı Savunma Uzmanı Savunma Sekreteri Müşavir
Genel Sekreterlik	Genel Sekreter	Daire Başkanlığı	Daire Başkanı
Yüksek Mahkemeler ve Sayıştay	Başkan	Genel Sekreterlik Özel Kalem Müdürlüğü	Genel Sekreter Özel Kalem Müdürü
Kurul	Başkan	Genel Sekreterlik Denetim ve İnceleme Grupları	Genel Sekreter Genel Sekreter
Kurum	Başkan	Müstakil Daire Başkanlığı Müşavirlik Savunma Uzmanlığı	Daire Başkanı Müşavir Savunma Uzmanı

Cumhurbaşkanlığı, Türkiye Büyük Millet Meclisi, Milli Savunma Bakanlığı, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı ve Gelir İdaresi Başkanlığında görev unvanları itibarıyla merkez teşkilatı harcama yetkilileri bu idarelerin üst yöneticileri tarafından belirlenir ve bunlar mali hizmetler birimi ile muhasebe yetkilisine yazılı olarak bildirilir.

Yüksek Mahkemeler ve Sayıştay bütçelerinde Heyet, Daire, Kurullar, Cumhuriyet Başsavcılığı ile Denetim Birimlerine tahsis edilen ödeneklerin harcama yetkilisi Genel Sekreterdir.

2.1.2. Özel Bütçeli İdarelerde Harcama Yetkilileri

Teşkilat Yapısı	Üst Yönetici	Bütçeyle Ödenek Tahsis Edilen Harcama Birimi	Harcama Yetkilisi
Üniversite ve Yüksek Teknoloji Enstitüleri	Rektör	Genel Sekreterlik Daire Başkanlığı Hukuk Müşavirliği Fakülte Yüksekokul Meslek Yüksekokulu Enstitü Hastane Merkez Bölüm Savunma Uzmanlığı	Genel Sekreter Daire Başkanı Hukuk Müşaviri Dekan Müdür Müdür Müdür Başhekim Müdür Başkan Savunma Uzmanı
Müsteşarlık	Müsteşar	Müstakil Daire Başkanlığı Hukuk Müşavirliği	Daire Başkanı Hukuk Müşaviri
Genel Müdürlük	Genel Müdür	Kurul Başkanlığı Müstakil Daire Başkanlığı Müdürlük Sivil Savunma Uzmanlığı Savunma Uzmanlığı Hukuk Müşavirliği Şube Müdürlüğü	Kurul Başkanı Daire Başkanı Müdür Sivil Savunma Uzmanı Savunma Uzmanı Hukuk Müşaviri Şube Müdürü
Merkez	Merkez Başkanı veya Genel Sekreter	Genel Sekreterlik Başkanlık Müdürlük Hukuk Müşavirliği	Genel Sekreter Başkan Müdür Hukuk Müşaviri
Başkanlık	Başkan	Genel Sekreterlik Müstakil Daire Başkanlığı Özel Kalem Müdürlüğü Hukuk Müşavirliği Müdürlük Genel Koordinatörlük Grup Başkanlığı	Genel Sekreter Daire Başkanı Özel kalem Müdürü Hukuk Müşaviri Müdür Genel Koordinatör Grup Başkanı
Kurum	Başkan	Kurul Başkanlığı Genel Sekreterlik Müstakil Daire Başkanlığı Daire Başkanlığı Sivil Savunma Uzmanlığı Hukuk Müşavirliği Enstitü Müdürlük Merkez Başkanlık	Kurul Başkanı Genel Sekreterlik Daire Başkanı Daire Başkanı Sivil Savunma Uzmanı Hukuk Müşaviri Müdür Müdür Başkan Başkan
Kurul	Kurul Başkanı	Üniversitelerarası Kurul	Ü. Kurul Başkanı
Enstitü	Başkan, Genel Müdür veya Müdür	Genel Sekreterlik Müstakil Daire Başkanlığı Daire Başkanlığı Özel Kalem Müdürlüğü Sivil Savunma Uzmanlığı Savunma Uzmanlığı Hukuk Müşavirliği Müdürlük Koordinatörlük	Genel Sekreter Daire Başkanı Daire Başkanı Özel Kalem Müdürü Sivil Savunma Uzmanı Savunma Uzmanı Hukuk Müşaviri Müdür Koordinatör

Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu ile Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığında görev unvanları itibarıyla merkez teşkilatı harcama yetkilileri bu idarelerin üst yöneticileri tarafından belirlenir ve bunlar mali hizmetler birimi ile muhasebe yetkilisine yazılı olarak bildirilir.

2.1.3. Sosyal Güvenlik Kurumlarında Harcama Yetkilileri

Teşkilat Yapısı	Üst Yönetici	Bütçeyle Ödenek Tahsis Edilen Harcama Birimi	Harcama Yetkilisi
Kurum	Başkan	Kurul Başkanlığı Genel Müdürlük Müstakil Daire Başkanlığı Savunma Uzmanlığı Hukuk Müşavirliği Uzmanlık	Kurul Başkanı Genel Müdür Daire Başkanı Savunma Uzmanı Hukuk Müşaviri Uzman
Genel Müdürlük	Genel Müdür	Kurul Başkanlığı Daire Başkanlığı Hukuk Müşavirliği Sivil Savunma Birimi	Kurul Başkanı Daire Başkanı Hukuk Müşaviri Sivil Savunma Uzmanı

2.1.4. Mahalli İdarelerde Harcama Yetkilileri

5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununun 46 ncı maddesinde, il özel idaresi bütçesiyle ödenek tahsis edilen her bir harcama biriminin en üst yöneticisi harcama yetkilisi olarak tanımlanmış, ilçelerde bu yetkinin kaymakam tarafından kullanılacağı belirtilmiştir.

5393 sayılı Belediye Kanununun 63 üncü maddesinde, belediye bütçesiyle ödenek tahsis edilen her bir harcama biriminin en üst yöneticisi, 5355 sayılı Mahalli İdare Birlikleri Kanunu uyarınca da mahalli idare birliklerinde birlik başkanı harcama yetkilisi olarak tanımlanmıştır.

Mahalli idarelerde kurumsal sınıflandırmanın üçüncü ve dördüncü düzeyinde ödenek tahsis edilen ana hizmet birimleri ve yardımcı hizmet birimleri ile danışma ve denetim birimlerinin en üst yöneticilerinin harcama yetkilisi olarak belirlenmesi ve yetki-sorumluluk tesisinin buna göre yapılması gerekmektedir.

Ancak teşkilat yapısı ve personel durumu gibi nedenlerle harcama yetkililerinin belirlenmesinde güçlük bulunan ve bütçelerinde harcama birimleri sınıflandırılmayan mahalli idarelerde harcama yetkisi, üst yönetici veya üst yöneticinin belirleyeceği kişiler tarafından; İçişleri Bakanlığının uygun görüşü üzerine yürütülebilir.

2.2. Merkez Dışı Birimlerde Harcama Yetkilileri

5018 sayılı Kanunun 22 ncı maddesi uyarınca kamu idarelerinin merkez teşkilatı harcama yetkilileri merkez dışı birimlerine ödenek gönderme belgesi düzenlemek suretiyle ödenek gönderirler. Ödenek gönderme belgesiyle ödenek gönderilen merkez dışı birimlerin en üst yöneticisi harcama yetkilisidir.

Merkez dışı birimlerde harcama yetkilileri görev unvanları itibarıyla aşağıdaki gibi belirlenmiştir:

Ödenek Gönderme Belgesiyle	Harcama Yetkilisi
----------------------------	-------------------

Ödenek Gönderilen Birim	
Bölge Müdürlükleri veya eşdeğer birimler	Bölge Müdürü veya eşdeğer yetkili
İl Müdürlükleri veya eşdeğer birimler	İl Müdürü veya eşdeğer yetkili
İlçe Müdürlükleri veya eşdeğer birimler	İlçe Müdürü veya eşdeğer yetkili

Malmüdürlüklerinde ve ilçe özel idarelerinde harcama yetkilisi kaymakamdır.

Çeşitli bakanlık ve kuruluşlara bağlı; ilköğretim, ortaöğretim ve dengi okullar, başkanlık, hastane, dispanser, sağlık ocağı, sağlık merkezi, müze ve kütüphaneler, ceza ve tevkif evleri gibi birimlere ödenek gönderme belgesi ile ödenek gönderilmesi halinde bu birimlerin okul müdürü, başhekim, tabip, başkan, müdür gibi unvanlara sahip en üst yöneticileri harcama yetkilisidir.

3. Harcama Yetkisinin Birleştirilmesi

Teşkilat yapısında üst yönetici ile harcama birimleri arasında yönetim kademesi yer almak şartıyla, bütçeyle ödenek tahsis edilen harcama birimlerinin harcama yetkisi harcama türleri itibarıyla kısmen veya tamamen; merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerinde Maliye Bakanlığının, sosyal güvenlik kurumlarında ilgili bakanlığın, mahalli idarelerde ise İçişleri Bakanlığının uygun görüşü ve üst yöneticinin onayı ile bir üst yönetim kademesinde birleştirilebilir.

Uygun görüş talep yazılarında, harcama yetkisinin bir üst yönetim kademesinde birleştirilme gerekçesine ayrıntılı olarak yer verilir.

Üst yönetici ve yardımcılara harcama yetkisinin birleştirilmesi suretiyle harcama yetkisi verilemez.

4. Harcama Yetkisinin Devri

Harcama yetkilileri, kamu hizmetlerinin etkili, ekonomik ve verimli bir şekilde sunulmasını sağlamak amacıyla aşağıda belirlenen sınırlar dahilinde harcama yetkisini devredebilirler. Buna göre kamu idarelerinin;

- Merkez teşkilatı harcama yetkilileri bu yetkilerini yardımcılara, yardımcısı olmayanlar ise hiyerarşik olarak bir alt kademedeki yöneticilere,

- Merkez dışı birimlerinde ise bölge müdürleri veya eşdeğer yetkililer, il müdürleri veya eşdeğer yetkililer ile nüfusu 50.000'i aşan ilçelerin ilçe müdürleri veya eşdeğer yetkililer harcama yetkilerini yardımcılara,

- Belediye ve il özel idareleri ile bunlara bağlı idarelerin harcama yetkilileri bu yetkilerini yardımcılara, yardımcısı olmayanlar ise hiyerarşik olarak bir alt kademedeki yöneticilere,

- Mahalli idare birliklerinde birlik başkanı harcama yetkisini birlik genel sekreteri, birlik müdürü veya birim amirlerine, kısmen veya tamamen devredebilirler.

Her bir harcama işlemi itibarıyla, mal ve hizmet alımlarında ikiyüzellibin Yeni Türk Lirasını, yapım işlerinde ise birmilyon Yeni Türk Lirasını aşan harcamalara ilişkin harcama yetkisi hiçbir şekilde devredilemez.

Harcama yetkisi aşağıdaki şartlara uygun olarak devredilir:

- Yetki devri yazılı olmak zorundadır.
- Devredilen yetkinin sınırları açıkça belirlenmiş olmalıdır.
- Merkez teşkilatında harcama yetkisinin devri ve bu yetkinin geri alınması üst yöneticiye, mali hizmetler birimine ve muhasebe yetkilisine;

merkez dışı birimlerde ise mali hizmetler birimine ve muhasebe yetkilisine yazılı olarak bildirilmelidir.

Harcama yetkisinin devredilmesi, yetkiyi devreden idari sorumluluğunu ortadan kaldırmaz.

5. Diğer Hususlar

Harcama yetkilisinin kanuni izin, hastalık, geçici görev, disiplin cezası uygulaması, görevden uzaklaştırma ve benzeri nedenlerle geçici olarak görevinden ayrılması halinde ilgili harcama biriminin harcama yetkilisi vekaleten görevlendirilen kişidir.

İdarelerin teşkilat yapısında yer almayan birimler ile yurtdışı teşkilatına tahsis edilen ödeneklerin harcama yetkilileri üst yöneticiler tarafından belirlenir ve bunlar mali hizmetler birimi ile muhasebe yetkilisine yazılı olarak bildirilir.

Kanunların verdiği yetkiye istinaden yönetim kurulu, icra komitesi, komisyon ve benzeri kurul veya komite kararıyla yapılan harcamalarda, harcama yetkisinden doğan sorumluluk kurul, komite veya komisyona ait olur.

5018 sayılı Kanunun 5436 sayılı Kanunla değişik 60 ıncı maddesi uyarınca harcama yetkilisi ve muhasebe yetkilisi görevi aynı kişide birleşemez. Mali hizmetler biriminde ön mali kontrol görevini yürütenler mali işlem sürecinde görev alamazlar.

Bu tebliğin yayımı tarihinden sonra, tebliğ kapsamında yer alan kamu idarelerinin teşkilat yapısının değişmesi ile 5018 sayılı Kanun kapsamına yeni idarelerin girmesi hallerinde bu idarelerin harcama yetkilileri, 5018 sayılı Kanunun 5436 sayılı Kanunla değişik 31 inci maddesi hükümleri ile bütçe sınıflandırması dikkate alınarak bu tebliğe uygun olarak belirlenir.

Bu tebliğin uygulanmasında tereddüde düşülen durumlarda Maliye Bakanlığının görüşü alınır.

6. Yürürlük

Bu tebliğ 1/1/2006 tarihinde yürürlüğe girer.

Tebliğ olunur.

[R.G. 31 Aralık 2005 – 26040 – 4. Mükerrer]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından:

Emlak Vergisi Kanunu Genel Tebliği (Seri No: 47)

I - Kapsam

2005/9827 sayılı Bakanlar Kurulu Kararına^[1] göre 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun^[2] 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan indirimli bina vergisi oranı uygulaması aşağıdaki açıklamalara göre yapılacaktır.

II - İndirimli Bina Vergisi Oranı Uygulaması

1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 5378 sayılı “Özörlöler ve Bazı Kanun ve Kanun Hükümünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun”^[3] un 22 nci maddesi ile değişik 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında, “Bakanlar Kurulu, kendisine bakmakla mükellef kimsesi olup onsekiz yaşını doldurmamış olanlar hariç olmak üzere hiçbir geliri olmadığını belgeleyenlerin, gelirleri münhasıran kanunla kurulan sosyal

[
[
[

güvenlik kurumlarından aldıkları aylıktan ibaret bulunanların, gazilerin, özürhünerin, şehitlerin dul ve yetimlerinin Türkiye sınırları içinde brüt 200 m²'yi geçmeyen tek meskeni olması (intifa hakkına sahip olunması hali dahil) halinde, bu meskenlerine ait vergi oranlarını sifira kadar indirmeye yetkilidir. Bu hüküm, yukarıda belirtilenlerin tek meskene hisse ile sahip olmaları halinde hisselerine ait kısım hakkında da uygulanır. Muayyen zamanda dinlenme amacıyla kullanılan meskenler hakkında bu hüküm uygulanmaz. Geliri olmadığını belgelemenin usul ve esaslarını belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir." hükmü yer almaktadır.

Anılan hükmün verdiği yetkiye dayanılarak çıkarılan 2005/9827 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile, kendisine bakmakla mükellef kimsesi olup onsekiz yaşını doldurmamış olanlar hariç olmak üzere hiçbir geliri olmadığını belgeleyenlerin, gelirleri münhasıran kanunla kurulan sosyal güvenlik kurumlarından aldıkları aylıktan ibaret bulunanların, gazilerin, özürhünerin, şehitlerin dul ve yetimlerinin Türkiye sınırları içinde brüt 200 m²'yi geçmeyen tek meskene veya tek meskende hisseye sahip olmaları halinde (intifa hakkına sahip olunması hali dahil) bu meskene ait bina vergisi oranı 2006 yılı için sifira indirilmiştir.

III - İndirimli Bina Vergisi Oranı Uygulama Şekli

1. Özürhünerlere Ait Binalarda İndirimli Bina Vergisi Oranı Uygulaması

1.1. Yasal Düzenleme

5378 sayılı "Özürhüner ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun" un 22 nci maddesi ile, Emlak Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan indirimli bina vergisi oranına ilişkin hükme, özürhüner ifadesi eklenmiş, böylece özürhünerin de indirimli bina vergisi oranı uygulamasından yararlanmaları sağlanmıştır.

1.2. Özürhünerin İndirimli Bina Vergisi Oranından Yararlanma Usul ve Esasları

1.2.1. İndirimli Bina Vergisi Oranından Yararlanacak Olan Özürhüner

Türkiye sınırları içinde; brüt yüzölçümü 200 m² yi geçmeyen tek meskeni olan, tek meskende hisseye veya tek meskenin intifa hakkına sahip bulunan özürhüner bu meskenleri için Bakanlar Kurulunca 2006 yılına ait belirlenen indirimli (sıfır) bina vergisi oranından yararlanacaklardır. Özürhünerin indirimli bina vergisi oranından yararlanabilmeleri için bu durumlarını tam teşekküllü Devlet hastanesinden alınmış olan sağlık kurulu raporu ile ilgili belediyelere belgelendirmeleri gerekmektedir.

1.2.2. İndirimli Bina Vergisi Oranının Uygulamasına İlişkin Hususlar

Emlak Vergisi Kanununun 8 inci maddesinde yer alan indirimli bina vergisi oranı uygulaması ile ilgili olarak düzenlenmiş bulunan 38 Seri No'lu^[4] Emlak Vergisi Kanunu Genel Tebliğinin I/3 bölümünde yer alan hususlar özürhüner için de uygulanacaktır.

1.2.3. İndirimli Bina Vergisi Oranından Yararlanacak Olan Özürhünerlere İlişkin Bildirim

İndirimli bina vergisi oranından yararlanacak olan özürhüner tarafından; genel tebliğ ekinde yer alan dilekçe (Ek:1) ile birlikte, yine genel tebliğ ekinde yer alan "Tek Meskeni Olan (İntifa Hakkına Sahip Olanlar Dahil) Özürhünerlere Ait İndirimli Bina Vergisi Formu" (Ek:2) düzenlenerek (Dilekçe ve Bildirim Formu'nun internetteki www.gelirler.gov.tr adresinde bulunan örneğinin düzenlenmesi mümkün bulunmaktadır.) ilgili belediye

başkanlığına verilecektir. İndirimli bina vergisi oranından yararlanmak için gerekli olan özürhümlerin özürhümlü olduklarını belgeleyen tam teşekküllü Devlet hastanesinden alınan sağlık kurulu raporunun aslı dilekçeye eklenecektir.

1.2.4. İndirimli Bina Vergisi Oranı Uygulamasından Yararlanmaması Gereken Özürhümlerin İndirimli Bina Vergisi Oranından Yararlandıklarının Tespit Edilmesi Halinde Yapılacak İşlemler

İndirimli bina vergisi oranından yararlanma şartlarını taşımadığı halde, gerçek dışı taahhütte bulunmak suretiyle indirimli bina vergisi oranından yararlanan özürhümler ile durumlarında meydana gelen değişikliği bildirmeyen özürhümlerden alınması gereken vergi, cezalı olarak gecikme faizi ile birlikte alınacaktır.

2. İndirimli Bina Vergisi Oranından Yararlanan Diğer Mükelleflere İlişkin Uygulanacak Usul ve Esaslar

İndirimli bina vergisi oranından özürhümler ile birlikte, Türkiye’de brüt yüzölçümü 200 m² yi geçmeyen tek meskeni olan;

i. Kendisine bakmakla mükellef kimsesi olup onsekiz yaşını doldurmamış olanlar hariç olmak üzere hiçbir geliri olmadığını belgeleyenler,

ii. Gelirleri münhasıran kanunla kurulan sosyal güvenlik kurumlarından aldıkları aylıktan ibaret bulunanlar,

iii. Gaziler,

iv. Şehitlerin dul ve yetimleri, yararlanmaktadır.

Söz konusu mükelleflerin indirimli bina vergisi oranından yararlanmalarına ilişkin usul ve esaslar 38, 44^[5] ve 45^[6] Seri No.lu Emlak Vergisi Kanunu Genel Tebliğlerinde açıklanmıştır. Kendisine bakmakla mükellef kimsesi olup onsekiz yaşını doldurmamış olanlar hariç olmak üzere hiçbir geliri olmadığını belgeleyenler, gelirleri münhasıran kanunla kurulan sosyal güvenlik kurumlarından aldıkları aylıktan ibaret bulunanlar, gaziler ve şehitlerin dul ve yetimlerinin indirimli bina vergisi oranından yararlanmaları 38, 44 ve 45 Seri No.lu Emlak Vergisi Kanunu Genel Tebliğlerinde belirtilen usul ve esaslara göre uygulanmaya devam edilecektir.

Tebliğ olunur.

[R.G. 31 Aralık 2005 – 26040 – 4. Mükerrer]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığında

Katma Değer Vergisi Genel Tebliği (Seri No: 97)

3065 sayılı Katma Değer Vergisi (KDV) Kanunu kapsamındaki uygulamalara ilişkin olarak aşağıdaki açıklama ve düzenlemelerin yapılmasına ihtiyaç duyulmuştur.

1. BAKIR MAMULLERİNDE TEVKİFAT UYGULAMASI

[
[

1.1. İthalatçıları Tarafından Yapılan Bakır Mamulü Teslimleri

96 Seri [No.lu KDV Genel Tebliğinin](#) (5.3) numaralı bölümünde bazı bakır ürünlerinde tevkifat uygulaması getirilmiş ancak bu ürünlerin ithalatçıları tarafından yurt içindeki teslimleri tevkifat kapsamı dışında tutulmuştur.

Konunun yeniden değerlendirilmesi sonunda, bu Tebliğin yayımını izleyen 5. günde başlamak üzere, tevkifat kapsamına giren ürünlerin ithalatçıları tarafından yurt içindeki teslimlerinde de, 96 Seri No.lu KDV Genel Tebliğinin (5.3) numaralı bölümündeki açıklamalar çerçevesinde tevkifat uygulanması uygun görülmüştür.

1.2. Bakır Külçe ve Mamullerindeki Tevkifat Uygulamasında Alt Sınır

95 Seri [No.lu KDV Genel Tebliğinin](#) (7) numaralı bölümünde belirtilen bakır külçeleri ile kapsamı 96 Seri No.lu KDV Genel Tebliğinin (5.3) numaralı bölümü ve bu Tebliğ ile belirlenen bakır ürünlerinin tesliminde, faturada gösterilen işlem bedelinin hesaplanan KDV ile birlikte, Vergi Usul Kanununun 232 nci maddesine göre belirlenen fatura düzenleme sınırının altında olması halinde tevkifat uygulanmaması uygun görülmüştür.

Ancak, aynı satıcıdan yapılan ve fatura düzenleme sınırını aşan alımların, tevkifat zorunluluğundan kaçınmak amacıyla, birden fazla fatura düzenlenmek suretiyle parçalara bölünmemesi gerekmektedir. Böyle bir durumun tespiti halinde vergi idaresince, bütünlük arzettiği anlaşılan alımların toplamının yukarıda belirtilen sınırı aşıp aşmadığına bakılarak gerekli işlem yapılacaktır.

Bu düzenleme, bu Tebliğin yayımından önce sözü edilen sınırın altında olduğu halde tevkifat uygulanmayan işlemler için de geçerlidir.

1.3. Kablo Teslimleri

96 Seri No.lu KDV Genel Tebliği ile bakırdan mamul tellerin teslimi tevkifat kapsamına alınmıştır. Ancak, bakır telin plastik, cam, kâğıt, emaye, vernik ve benzeri izolasyon malzemeleri ile kaplanması suretiyle elde edilen “izoleli iletken” teslimleri bu kapsamda mütalaa edilemeyeceğinden tevkifata tabi tutulmayacaktır.

2. İŞGÜCÜ HİZMETLERİNDE TEVKİFAT UYGULAMASI

96 Seri No.lu KDV Genel Tebliğinin (5.1) bölümünde düzenlenen işgücü hizmetlerinde tevkifat uygulamasının kapsamı konusunda aşağıdaki açıklamalara gerek duyulmuştur.

2.1. Tevkifat Uygulayacak Kuruluşlar

İşgücü hizmeti alımlarında tevkifat uygulayacak kuruluşlar kapsamına bu Tebliğin yayımını izleyen 5. günde başlamak üzere, KDV mükelleflerinin yanı sıra, KDV mükellefi olmasalar dahi 91 Seri No.lu KDV Genel Tebliğinin (A/2) bölümünde sayılan kurum, kuruluş ve işletmelerin de dâhil edilmesi uygun görülmüştür.

Buna göre, gerçek usulde vergilendirilen KDV mükellefleri ile KDV mükellefi olmasalar dahi 91 Seri No.lu KDV Genel Tebliğinin (A/2) bölümünde sayılan kurum, kuruluş ve işletmelerin faaliyetlerinin yürütülmesi ile ilgili işlemlerde kullanacakları işgücü temin hizmeti alımlarında %90 oranında tevkifat uygulanacaktır.

2.2. Tevkifat Uygulamasının Kapsamı

Sözü edilen düzenleme, eleman temini şeklindeki hizmetleri kapsamaktadır. Eleman temin hizmeti dışındaki hizmet ifaları, bu bölümde düzenlenen tevkifat uygulaması kapsamında değerlendirilmeyecektir. Ancak, diğer genel tebliğlere göre tevkifat kapsamına alınmış olan hizmet ifalarında, ilgili genel tebliğler uyarınca tevkifat uygulanacağı tabiidir.

96 Seri No.lu KDV Genel Tebliğinin (5.1) bölümünde düzenlenen işgücü temini hizmetlerinde tevkifat uygulamasına ilişkin açıklayıcı örnekler aşağıdadır.

Örnek 1:

İmalatçı (A) firması, üretim faaliyetinde çalıştırmak üzere (B) firmasından, ürünlerin ambalajlama işlerinde çalıştırmak üzere (C) firmasından eleman temin etmiştir. (B) ve (C) firmalarından yapılan bu eleman tedariki işgücü hizmet alımı mahiyetinde olduğundan tevkifata tabi olacaktır.

Örnek 2:

(A) firması, ürünlerinin pazarlama ve tanıtımını, müşteri ile birebir temas kuran elemanlar aracılığıyla yapmaktadır. Firma bu işi;

- kendisiyle ücret akdi bulunan,*
 - kişisel başvuruları üzerine anlaşmaya varılan,*
 - (B) firmasından temin edilen,*
- elemanlar aracılığıyla yürütmektedir.*

İlk iki gruba giren elemanlar bakımından tevkifatın söz konusu olmayacağı tabiidir. (B) firmasından yapılan eleman temini işgücü hizmet alımı mahiyetinde olduğundan yani elemanların sevk, idare ve kontrolü fiilen (A) firmasında bulunduğundan tevkifat kapsamında işlem yapılacaktır.

Örnek 3:

(A) firması, işyeri merkezinin farklı bir binaya taşınması için (B) firması ile anlaşma yapmış, (B) firması taşıma işini 6 eleman kullanarak sözleşme şartlarına uygun olarak yerine getirmiştir.

Bu işlemde işgücü temin hizmeti değil taşıma hizmeti alınması söz konusu olduğundan tevkifat uygulanmayacaktır. Ancak (B) firması, taşıma işinde kullanacağı elemanları (C) firmasından temin etmişse, taşıma işinde kullanılacak elemanların sevk ve idaresi (B) firmasında olduğundan söz konusu elemanların (C) firmasından temini tevkifata tabi olacaktır.

Örnek 4:

(A) bankası ile mali müşavirlik hizmeti sunmak üzere anlaşması bulunan (B) mali müşavirlik işletmesinin bazı elemanları, belirli dönemlerde kayıtlarını tutmak üzere (A) bankasının mekânlarında çalışmaktadır. Eleman tahsisi şeklindeki bu hizmet, mali müşavirlik hizmetinin tamamlayıcısı olarak sunuluyor ve bedeli de mali müşavirlik bedeli içinde tahsil ediliyorsa tevkifata tabi olmayacaktır. Ancak muhasebe kayıtlarının tutulması işini yapan elemanlar, 3568 sayılı Kanununun 2 nci maddesinde belirtilen meslekî hizmetlere ilişkin anlaşma bulunmayan herhangi bir firmadan temin ediliyorsa tevkifat uygulanacaktır.

3. HURDA VE ATIK PLASTİKTEN ELDE EDİLEN ÜRÜNLERDE KDV UYGULAMASI

KDV Kanununun 5035 ve 5228 sayılı Kanunlarla değişik 17/4-g maddesine göre plastik, lastik, kauçuk hurda ve atıklarının teslimi katma değer vergisinden müstesnadır.

Bu hüküm çerçevesinde, plastik hurda ve atıklarının tesliminde KDV uygulanmamaktadır.

Ancak, plastik hurda ve atıklarının çeşitli işlemlerden geçirilip işlenmesi sonucunda elde edilen ve genellikle plastik esaslı malzeme imalatında hammadde olarak kullanılan pet kırıkları, plastik çapak, plastik granül ve benzeri ürünler, hurda ve atık niteliğini kaybederek imalat sektöründe hammadde olarak kullanılan bir mamul haline gelmeleri nedeniyle KDV Kanununun sözü edilen 17/4-g maddesinde düzenlenen istisna kapsamına girmemektedir.

Genel oranda vergiye tabi olan bu ürünlerin tesliminde [86 Seri No.lu KDV Genel Tebliğinin](#) (B/1) bölümü gereğince tevkifat uygulanmaktadır.

Bu Tebliğin yayımını izleyen 5. günde başlamak üzere, tevkifat kapsamına giren işlemlerde bu Tebliğin (1.2) bölümündeki açıklamalar çerçevesinde alt sınır uygulanması uygun görülmüştür.

4. İSTİSNADAN VAZGEÇENLERİN HURDA VE ATIK TESLİMLERİNDE TEVKİFAT UYGULAMASINDA ALT SINIR

KDV Kanununun 5035 ve 5228 sayılı Kanunlarla değişik 17/4-g maddesi ile daha önce tevkifata tabi olan metal, plastik, lastik, kauçuk, kağıt, cam hurda ve atıklarının (hurda metalden elde edilen külçeler dâhil) teslimleri istisna kapsamına alınmış, 91 Seri No.lu KDV Genel Tebliğinin (F) bölümünde de, bu teslimlerle ilgili olarak istisnadan vazgeçilmesi halinde tevkifat kapsamında işlem yapılacağı açıklanmıştır.

Bu Tebliğin yayımını izleyen 5. günde başlamak üzere, yukarıda belirtilen tevkifat işlemlerinde bu Tebliğin (1.2) bölümündeki açıklamalar çerçevesinde alt sınır uygulanması uygun görülmüştür.

5. İMALAT ARTIKLARININ TESLİMİNDE KDV UYGULAMASI

İmalathane ya da fabrikalarda, imalat sırasında elde edilen metal kırpıntı, döküntü ve talaşların teslimi KDV Kanununun 17/4-g maddesine göre vergiden müstesnadır. Aynı Kanunun 30/a ve 32 nci maddelerine göre bu işlem kısmi istisna kapsamına girmektedir.

Yukarıda belirtilen imalat artıkları, işletmelerin asıl üretim konusunu teşkil etmemekte, asıl ürünlerin imalatı sırasında fire veya atık olarak ortaya çıkmaktadır. Satışa konu olsalar dahi, işletmenin amacı bu fire ve atıkları imal etmek olmadığından, gelir ve kurumlar vergisi uygulamasında bunlara ayrıca bir maliyet izafe edilmemektedir.

Bu durumda, yukarıda sayılan imalat artıkları için yüklenilen bir KDV de söz konusu olmayacaktır.

Bu nedenle sözü edilen imalat artıkları için, “Yüklenilen KDV” hesaplanmak suretiyle teslim edildikleri dönemde KDV Beyannamesinin 30. satırında beyan yapılmasına gerek bulunmamaktadır.

6. KDV GENEL TEBLİĞLERİNDE YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER

6.1. Teşvikli Yatırım Mali İstisnası

[69 Seri No.lu KDV Genel Tebliğinin](#) (1.1.1) bölümünün 4. paragrafında yer alan “otobüs” sözcüğünden sonra gelmek ve bu Tebliğin yayımı tarihinde yürürlüğe girmek üzere aşağıdaki parantez içi hüküm eklenmiştir.

“(Belediyeler ve İl Özel İdareleri ile bunların bağlı kuruluşları ve hisselerinin tamamına sahip oldukları şirketlerce şehir içi yolcu taşımacılığında kullanılmak üzere iktisap edilecek olanlar hariç)”

6.2. Tabiat ve Kültür Varlıklarına İlişkin İstisna

96 Seri No.lu KDV Genel Tebliğinin (1.1) numaralı bölümünün 2. paragrafının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Yukarıda belirtilen projelerin uygulanması için iktisap edilseler dahi, tabiat ve kültür varlıklarının satın alınmasında da istisna uygulanmayacaktır. Ancak iktisap edilen tabiat ve kültür varlıklarına uygulanacak projeler kapsamındaki işlemlerde bu Tebliğdeki açıklamalar çerçevesinde istisna uygulanacağı tabiidir.”

Tebliğ olunur.

Maliye Bakanlığında:

**Harcırah Kanunu Genel Tebliği
(Seri No: 38)**

Bilindiği üzere, 27/4/2005 tarihli ve 25798 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 21/4/2005 tarihli ve 5335 Sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 4 üncü maddesiyle 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanununda bazı değişiklikler yapılmıştır. Söz konusu maddenin uygulanması sırasında ortaya çıkan ve çıkacak tereddütlerin giderilebilmesi ve uygulamada birliğin sağlanması amacıyla aşağıdaki açıklamaların yapılması gerekli görülmüştür.

1- 5335 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (a) bendiyle 6245 sayılı Harcırah Kanununun 10 uncu maddesinin (1) numaralı bendindeki “Kendi yazılı talepleri üzerine gönderilenler hariç olmak üzere;” ibaresi, “Zorunlu yer değiştirme, sınav, sağlık sebepleri ve eş durumu (bu madde uyarınca sürekli görev yolluğu almaya hak kazananların eşlerinin atamaları) dışında kendi yazılı talepleri üzerine gönderilenler hariç olmak üzere;” şeklinde değiştirilmiştir.

Buna göre, 6245 sayılı Harcırah Kanunu kapsamında bulunan kurum ve kuruluşlarda naklen ataması yapılanlardan sadece ilgili kurumca re’sen, başka bir ifadeyle kişinin isteğine bağlı olmaksızın kurumlarca doğrudan ataması yapılanlara ve zorunlu yer değiştirme, sınav, sağlık sebepleri ve eş durumuna (sürekli görev yolluğu almaya hak kazananların eşlerinin atamaları) dayalı olarak ilgililerin yazılı talepleri üzerine gerçekleştirilen atamalar için harcırah ödenecektir. Zorunlu yer değiştirme, sınav, sağlık sebepleri ve eş durumu dışında ilgililerin yazılı talepleri üzerine yapılan atamalar için ise harcırah ödenmeyecektir.

Bu nedenle;

- ilgili mevzuatı uyarınca zorunlu yer değiştirmeye tabi tutulan personelden, belirli hizmet bölgeleri veya yerlerinde öngörülen görev sürelerinin dolması sebebiyle kurumlarınca başka bir yere veya hizmet bölgesine atanacaklara,

- memuriyete veya yapılan görev ya da işe ilişkin görevde yükselme, yeterlik veya kariyer meslek sınavları gibi sınavlar sonucunda kadro unvanı değişerek başka yerlere atanacaklara,

- kendisinin veya aile fertlerinin heyet raporuyla tevsik edilecek sağlık sebepleriyle başka yerlere atanacaklara,
harcırah ödenecektir.

Eş durumu sebebiyle kendi yazılı talepleri üzerine atanacaklara harcırah ödenebilmesi ise, daha önce ataması yapılan eşin re’sen yapılan bir atama veya zorunlu yer değiştirme, sınav ya da sağlık sebepleriyle harcıraha müstehak olarak atanması şartına bağlıdır. Dolayısıyla atamaları yapılmış ancak harcıraha hak kazanamamış olanların eşlerine, eş durumu sebebiyle yapılan atamaları için harcırah ödenmeyecektir.

Örnek 1: Ankara’da görev yapmakta iken görevde yükselme sınavı sonucunda Çanakkale’ye atanan ve kendisine harcırah ödenen bir memurun, eş durumu sebebiyle aynı yere atanan eşine harcırah ödenecektir.

Diğer taraftan, 6245 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinde aile fertleri, “Memur ve hizmetlinin, harcırah verilmesini gerektiren olay sırasında evlilik bağıyla bağlı olduğu eşi ile bakmakla yükümlü olduğu usul ve furuu ve erkek ve kız kardeşlerini;” şeklinde tanımlanmıştır.

Buna göre, daha önce harcıraha hak kazanmış bulunan memur veya hizmetlinin atandığı sırada evlilik bağı bulunan memur veya hizmetli eşine eş durumu nedeniyle harcırah ödenebilecektir.

Örnek 2: Muş’ta görev yapmakta iken Ankara’da görev yapmakta olan bir memurla evlenen ve eş durumu sebebiyle eşinin görev yeri olan Ankara’ya atanan memura, Ankara’da bulunan memurun Ankara’ya atandığı tarihte bu kişiyle evli olmaması nedeniyle, harcırah ödenmeyecektir.

Atama onaylarında (ilk atamalar hariç), her atama işleminin sebep unsuru dikkate alınarak atamaların ilgililerin yazılı talebi üzerine mi, yoksa ilgili kurumca re’sen mi yapıldığı hususu açıkça belirtilecektir. İlgililerin yazılı talebi üzerine harcıraha müstehak olarak yapılacak atamalarında, atama işleminin sebep unsuru da (zorunlu yer değiştirme, sınav, sağlık, eş durumu) atama onaylarında ayrıca belirtilecektir.

2- 5335 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (c) bendiyle 6245 sayılı Harcırah Kanununun 33 üncü maddesinin (c) fıkrasından sonra gelmek üzere eklenen (d) fıkrasında;

“Bu Kanun hükümlerine göre gündelik ödenenlerden (b) fıkrasına göre gündelik ödenenler hariç) yurt içinde yatacak yer temini için ödedikleri ücretleri belgelendirenlere, belge bedelini aşmamak ve her defasında on gün ile sınırlı olmak üzere gündeliklerinin tamamına kadar olan kısmı ayrıca ödenir.”

hükmü yer almaktadır.

Buna göre, 6245 sayılı Harcırah Kanununun 33 üncü maddesinin (b) fıkrasına göre gündelik ödenenler hariç olmak üzere, Harcırah Kanununa göre gündelik ödenenlerden yurt içinde yatacak yer temini için ödedikleri ücretleri belgelendirenlere, gündeliklerinin tamamına kadar olan kısmı ayrıca ödenecek, ancak bu miktar, belge bedelini aşmayacak ve her görevlendirme için ilk on gün ile sınırlı olacaktır. Birden fazla yeri kapsayacak görevlendirmelerde de yatacak yer temini için ödenecek ücret, görevlendirme süresinin ilk on günü ile sınırlı olacaktır.

Diğer taraftan, tedavi amacıyla (İçmece ve kaplıca tedavisi dahil) memuriyet mahalli dışına gönderilenlerden, ayakta tedavi gören hastalar ile refakatçiler de bu uygulamadan yararlanabileceklerdir.

3- 5335 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin 23/7/2004 tarihinden geçerli olmak üzere yürürlüğe giren (e) bendiyle 6245 sayılı Harcırah Kanununa eklenen geçici 4 üncü maddede;

“Yeni bir düzenleme yapılmaya kadar, 10.7.2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun geçici 2 nci maddesi uyarınca büyükşehir belediye sınırlarında yapılan değişiklikler, 3 üncü maddenin (g) bendinin uygulanmasında dikkate alınmaz.”

hükmüne yer verilmiştir.

Bu hüküm gereğince, 5216 sayılı Kanunla büyükşehir belediye sınırlarında yapılan değişiklikler, yeni bir düzenleme yapılmaya kadar, memuriyet mahallinin tanımında dikkate alınmayacak, dolayısıyla geçici 2 nci maddenin yürürlüğe girdiği 23/7/2004 tarihinden önceki uygulamaya devam edilecektir.

4- Uygulama, 5335 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin ((e) bendi hariç) yürürlük tarihi olan 27/4/2005 tarihinden itibaren ve işlemlerin ilgililere tebliğ tarihleri esas alınarak yukarıda yapılan açıklamalar doğrultusunda yürütülecektir.

Tebliğ olunur.

[R.G. 7 Ocak 2006 – 26046]

— • —

 İçindekilere dön

Maliye Bakanlığında:

**2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Uygulama Talimatı
(Sıra No: 1)**

1 — 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 212 nci maddesine dayanılarak hazırlanan ve 19/11/1986 tarih ve 11220 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Devlet Memurları Yiyecek Yardımı Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinde, yemek bedelinin bütçeden karşılanmayan kısmının yemek yiyenlerden alınacağı hükme bağlanmış bulunmaktadır.

Bu çerçevede, öğle yemeği servisinden faydalanan memurlardan 15/01/2005-14/01/2006 tarihleri arasında alınacak yemek bedelleri 11/01/2005 tarihli ve 25697 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan (1) Sıra No'lu 2005 Mali Yılı Bütçe Uygulama Talimatıyla belirlenmişti. Bu bedellerin yerine 2006 yılında öğle yemeği servisinden faydalanacak olanlardan en az aşağıda belirlenen tutarlar üzerinden günlük yemek bedeli alınması uygun görülmüştür.

Memurlardan;		15/01/2006 tarihinden 14/01/2007 tarihine kadar	
1) Ek göstergesiz görevlerde bulunanlardan		2) 0,65 YTL	
3) 1100'e kadar (1100 dahil) ek göstergeli görevlerde bulunanlardan		4) 1,05 YTL	
5) 2200'e kadar (2200 dahil) ek göstergeli görevlerde bulunanlardan		6) 1,25 YTL	
7) 3600'e kadar (3600 dahil) ek göstergeli görevlerde bulunanlardan		8) 1,60 YTL	
9) 4800'e kadar (4800 dahil) ek göstergeli görevlerde bulunanlardan		10) 2,10 YTL	

11) 4800'den daha yüksek ek göstergeli görevlerde bulunanlardan	12) 2,30 YTL
Sözleşmeli personelden;	
1) Aylık brüt sözleşme ücretleri 1.050 YTL kadar (1.050 YTL dahil) olanlardan	2) 0,80 YTL
3) Aylık brüt sözleşme ücretleri 1.900 YTL kadar (1.900 YTL dahil) olanlardan	4) 1,25 YTL
5) Aylık brüt sözleşme ücretleri 2.700 YTL kadar (2.700 YTL dahil) olanlardan	6) 2,20 YTL
7) Aylık brüt sözleşme ücretleri 2.700 YTL üzerinde olanlardan	8) 2,75 YTL

2- Bu uygulamaya 15/01/2006 tarihinde başlanacaktır.

3- Kuruluşlar hizmetlerinin özelliği, yemek maliyetleri ve yemek servisinin farklı mahallerde daha iyi şartlarda sunulması gibi hususları dikkate alarak belirtilen miktarların üzerinde yemek bedeli tespit edebileceklerdir.

4- Bu Talimata, genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri, özel bütçeli idareler, kamu iktisadi teşebbüsleri, döner sermayeli kuruluşlar ve fonlar ile diğer kamu idareleri uyacaklardır.

Tebliğ olunur.

[R.G. 14 Ocak 2006 – 26049]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından:

**Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin
Korunması Hakkında Kanuna İlişkin Tebliğde
Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ
(Sıra Numarası: 2006/1)**

Madde 1 — 9/4/2003 tarihli ve 25074 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 2003/1 sıra numaralı Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanuna İlişkin Tebliğin 2005/1 sıra numaralı Tebliğ ile değişik 6 ncı maddesinde yer alan “üçyüzelli Yeni Türk Lirasına” ibareleri “üçyüzyetmiş Yeni Türk Lirasına” olarak değiştirilmiştir.

Madde 2 —Bu Tebliğ 30/1/2006 tarihinde yürürlüğe girer.

[R.G. 14 Ocak 2006 – 26049]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından:

**Milli Emlak Genel Tebliği
(Sıra No: 302)**

2946 sayılı Kamu Konutları Kanunu kapsamındaki konutların aylık kira bedellerinin aşağıdaki şekilde belirlenmesi uygun görülmüştür.

1) Yurt içinde bulunan kamu konutlarından aylık her bir metrekare için;

	<u>15/01/2006'dan</u> <u>15/07/2006'dan</u> <u>itibaren</u> <u>itibaren</u>
a) Kerpiç, ahşap, bağdadi ve benzeri konutlarda 0,73 YTL/m²	0,71 YTL/m²
b) Kalorifersiz konutlarda 1,14 YTL/m²	1,11 YTL/m²
c) Kaloriferli konutlarda 1,50 YTL/m²	1,46 YTL/m²

Kira bedeli alınır.

2) Kira bedeline yapılacak ilaveler;

A) Kaloriferli, kapıcı ya da her ikisinin de kamu kurum ve kuruluşlarınca karşılandığı konutlardan, **0,13 YTL/m²**
0,14 YTL/m²

B) Sayaçların ayrılmasının mümkün olmaması nedeniyle elektrik, su ya da her ikisinin de hizmet binası veya fabrika tesislerinden karşılandığı konutlardan;

a) Elektrik sayacının ayrılmasının mümkün olmaması halinde, **0,31 YTL/m²** **0,33 YTL/m²**
b) Su sayacının ayrılmasının mümkün olmaması halinde, **0,31 YTL/m²** **0,33 YTL/m²**
c) Elektrik ve su sayacının her ikisinin de ayrılmasının mümkün olmaması halinde, **0,62 YTL/m²**
0,66 YTL/m²

d) Konutlarda kullanılan suyun, şehir şebekesi dışında su kaynaklarından (kuyu, artezyen, kaynak suyu vb.) karşılanıyor olması halinde, **0,16 YTL/m²** **0,17 YTL/m²**

Belirlenen kira bedellerine ek olarak aylık her bir metrekare için yukarıda belirtilen tutarlarda ilave kira bedeli alınır. (B fıkrasında belirtilen bedeller asgarî olup, bu giderlerin gerçek miktarları üzerinden kullananlarca karşılanması esastır.)

3) Yakıtı kurum tarafından tedarik edilen konutlarda;

Yakıt maliyetlerindeki artışlar dikkate alınarak, 2946 sayılı Kamu Konutları Kanunu kapsamındaki kurum ve kuruluşların yurt içindeki kaloriferli konutlarından, yakıtı kurum tarafından tedarik edilenlerde oturanlardan, her bir metrekare için **15/01/2006 tarihinden itibaren 0,62 YTL/m²**, **15/07/2006 tarihinden itibaren 0,66 YTL/m²** yakıt bedeli tahsil edilir. Ancak, kurum ve kuruluşlar, yakıt maliyetlerini dikkate alarak gerekli gördükleri takdirde, bu bedelin üzerinde yakıt bedeli tahsil edebilirler.

Tüketilen yakıt miktarı, tahsis edilen yakıt miktarı dahilinde kalsa dahi bu miktara ilişkin toplam bedelin, konutta oturanlarca ödenen toplam yakıt bedelinden fazla olan kısmı, kamu kurum ve kuruluşlarınca konutta oturanlardan konut yüzölçümleri dikkate alınarak tahsil edilecektir.

Ayrıca, yakıtı kurumlarca tedarik edilen kamu konutlarında, ortak kullanım alanlarındaki aydınlatma, elektrik, su, gaz, otomat ve benzeri giderlerin zorunlu nedenlerle kurumlarca karşılanıyor olması halinde, bu giderler karşılığında kira ve yakıt bedellerine ek olarak her bir metrekare başına **15/01/2006 tarihinden itibaren 0,06 YTL/m2, 15/07/2006 tarihinden itibaren 0,07 YTL/m2** tahsil edilir.

4) Kira bedellerinin hesaplanması;

Bu Genel Tebliğin 1'inci maddesinde belirtilen kira birim bedelleri 294 sıra no.lu Milli Emlak Genel Tebliği de dikkate alınarak hesaplanır.

5) Kaldırılan Hükümler;

01.02.2005 tarih ve 25714 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 289 sıra no.lu Milli Emlak Genel Tebliği yürürlükten kaldırılmıştır.

Tebliğ olunur.

[R.G. 24 Ocak 2006 – 26059]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığından:

5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu Gereğince Yapılacak Hukuki Yardımlar İçin Avukatlık Ücret Tarifesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tarife

Madde 1 — 4/12/2005 tarihli ve 26013 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu Gereğince Yapılacak Hukuki Yardımlar İçin Avukatlık Ücret Tarifesinin 2 nci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Ancak bu durumda ödenecek ücret on kişinin ücretinden fazla olamaz."

Madde 2 — Bu Tarife yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

[R.G. 24 Ocak 2006 – 26059]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Rekabet Kurumu Başkanlığından:

4054 Sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 16 ve 17 nci Maddelerinde Düzenlenmiş Olan İdari Para Cezalarının 31/12/2006 Tarihine Kadar Geçerli Olmak Üzere Artırıldığının Duyurulmasına İlişkin Tebliğ

(Tebliğ No : 2006/1)

Madde 1 — 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanununun 16 ve 17 nci maddelerinde düzenlenmiş olan idari para cezaları, 18/11/2005 tarih ve 25997 sayılı Resmî Gazete’de Yayımlanan 353 sıra no.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinde tespit edilen 2005 yılı için yeniden değerlendirme oranı olan % 9,8 (dokuz virgöl sekiz) artış esas alınarak, 1/1/2006’dan 31/12/2006 tarihine kadar geçerli olmak üzere aşağıdaki şekilde yükseltilmiştir:

4054 sayılı Kanun'un 16 ncı 1/4/2005-31/12/2005 1/1/2006-31/12/2006 Maddesinin Birinci Fıkrasının; tarihleri arasında tarihleri arasında

(a) bendinde öngörülen ceza miktarı: 2.900 YTL	3.184 YTL
(b) bendinde öngörülen ceza miktarı: 2.900 YTL	3.184 YTL
(c) bendinde öngörülen ceza miktarı: 1.450 YTL	1.592 YTL
(d) bendinde öngörülen ceza miktarı: 1.740 YTL	1.910 YTL

İkinci fıkrasında öngörülen cezanın alt sınırı: 5.800 YTL 6.368 YTL

4054 sayılı Kanun'un 17 nci Maddesinin Birinci Fıkrasının;

(a) bendinde öngörülen ceza miktarı: 1.450 YTL	1.592 YTL
(b) bendinde öngörülen ceza miktarı: 725 YTL	796 YTL
(c) bendinde öngörülen ceza miktarı: 725 YTL	796 YTL
(d) bendinde öngörülen ceza miktarı: 580 YTL	636 YTL

Madde 2 — Bu Tebliğ hükümlerini Rekabet Kurumu Başkanı yürütür.

[R.G. 31 Aralık 2005 – 26040]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İlânlar

Adalet Bakanlığından :

Kestel Asliye Hukuk Mahkemesine ait 2002/315 Esas sayılı dosyanın kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve adı geöen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 3 Ocak 2006 – 26042]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından :

Kars 1. Asliye Hukuk Mahkemesine ait 2005/86, 87, 106 Esas sayılı dosyalarının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hşkşmlerinin sşz konusu dosyalar işin kıyasen uygulanmasına ve adı geēen kanun hşkşmleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 4 Ocak 2006 – 26043]

— • —

 [İçindekilere dñn](#)

Adalet Bakanlığından :

Sungurlu İcra Mřdřrlřđüne ait 2002/415-424, 426-433, 435-437, 445, 447, 450, 453, 466, 505, 521, 527, 531-534, 537-552, 555, 557, 559-571, 585-588, 591-604, 607-614, 617-626, 638, 639, 643, 839, 840, 850, 853, 865, 866, 872, 879, 881-883, 886, 887, 909-912, 936, 939, 953, 958; 2003/1, 3, 7, 38, 42, 46, 48, 50, 55, 63, 73, 74, 78, 97, 110, 117, 121, 122, 125, 127, 131, 139, 144, 147, 149, 150, 153, 154, 176, 190, 192, 200, 210, 220, 230, 233, 240, 249, 260, 406, 408, 410-413, 438, 439, 579, 622, 623, 628, 654, 659, 661-664, 670-675, 683, 685, 687-690, 692-695, 700-702, 750, 769, 770, 773, 774, 776, 778, 779, 781, 782, 784, 789, 791-793, 796, 798, 800, 801, 803, 807, 809, 811, 818, 820, 825, 831-835, 837-839, 842, 844-847, 850-853, 856-858, 861-864, 866, 867, 869, 871, 872, 875, 878, 880, 883, 885, 887, 888, 891, 892, 894, 897, 898, 911, 913-915, 917-928, 1028, 1030, 1032-1037, 1039, 1040, 1042-1044, 1046, 1050, 1052-1057, 1081, 1104-1106, 1109-1113, 1115, 1116, 1120-1127, 1130, 1133, 1135-1137, 1140, 1141, 1143-1147, 1149, 1151, 1152, 1154, 1156, 1158-1162, 1164-1170, 1172-1181, 1197, 1237; 2004/4-7, 60, 66, 67, 69, 70, 73, 74, 77-79, 82-84, 88-90, 94, 96-112, 114-120, 123, 128-132, 134, 135, 137-141, 143, 145, 146, 148-150, 153-159, 161-164, 167-174, 176-179, 181, 183, 186-195, 220-223, 234, 235, 238-250, 252-263, 265-272, 348-352, 354, 356-358, 362-370, 372-383, 392 Esas sayılı dosyaların, 28/11/2005 tarihinde Sungurlu İcra Mřdřrlřđünde meydana gelen yangında tamamen yandığı anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylāp veya Heyelān Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hşkşmlerinin sşz konusu dosyalar işin uygulanmasına ve adı geēen Kanun hşkşmleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilān olunur.

(R.G. 14 Ocak 2006 – 26049)

— • —

 [İçindekilere dñn](#)

Adalet Bakanlığından :

Bergama Asliye Hukuk Mahkemesine ait 2000/727 Esas sayılı dosyanın, kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa

Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun Hükümlerinin söz konusu dosya için kıyasen uygulanmasına ve adı geçen kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

(R.G. 18 Ocak 2006 – 26053)

— • —

 [İçindekilere dön](#)

**T.C.
ADALET
BAKANLIĞI**

Hukuk İşleri Genel

Müdürlüğü

**Sayı :B030HG000000-3-13-2006-
608**

**Konu :Gümrük sahasındaki hacizli
araçlar**

CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA

Gümrük Müsteşarlığı Gümrükler Muhafaza Genci Müdürlüğünden alınan 30/12/2005 tarih ve B.02.1.GÜM.0.07.00.08.(04)204/19881-10757 sayılı yazı örneği aşağıya çıkarılmıştır.

Bilgi edinilmesini ve Habur Gümrük Sahasında bulunan hacizli araçların saha dışına çıkartılması hususunda ilgili icra müdürlüklerince gereğinin yapılması için keyfiyetin yargı çevrenizdeki tüm icra ve iflâs müdürlüklerine duyurulmasını rica ederim.

**Ayhan TOSUN
Hâkim
Bakan a.
Genel Müdür**

— • —

T.C.
BAŞBAKANLIK
Gümrük Müsteşarlığı Gümrükler Muhafaza Genel
Müdürlüğü

Sayı :B.02.1.GÜM.0.07.00.08.(04)204/19881/10757 **30.12.2005**
Konu :Gümrük Sahasında Bekleyen İcralı Araçlar

ADALET BAKANLIĞINA
(Hukuk İşeri Genel Müdürlüğüne)

Habur Gümrük ve Muhafaza Başmüdürlüğünden alınan 16.12.2005 gün ve 8081 sayılı yazıda; Muhtelif İcra Müdürlüklerinden Başmüdürlüklerine intikal eden yazılar doğrultusunda gümrük sahasına giriş/çıkış yaparken haciz karan doğrultusunda gözetim altına alınan araçların gümrük sahası içerisinde park vaziyette bulunduğu,

Müsteşarlığımız İle TOBB arasında yapılan hukuki anlaşma uyarınca Yap İşlet Devret modeli dahilinde Habur Gümrük Sahasının yeniden inşa çalışmalarının başlaması ve bu araçların inşaat çalışmalarını engellemesi nedeniyle (34) adet icralı aracın saha dışına çıkartılması hususunda Beyoğlu 2., Diyarbakır 2., Silopi, İstanbul 8-13., Gaziantep 1-4-5., Konya 5-6., İskenderun 1-2., Sımak, Mersin 7. İcra Müdürlüklerine 15.12.2005 günlü yazı ile bildirim yapılarak (7) gün içerisinde araçların gümrük sahasından alınmasının istenildiği ancak bugüne kadar bir cevap alınmadığı,

İlleri dışındaki İcra Müdürlüklerinde işlem gören icralı araçların (7) gün içerisinde gümrüklü sahadan çıkartılma işlem süresinin uzayacağı ihtimalinden dolayı inşaatların yapımı aksayacağından ve bu nedenle de idaremizin cezalı duruma düşeceğinden bahisle acilen araçların gümrüklü sahadan çıkartılmasında diğer İcra Müdürlükleri adına Silopi İcra Müdürlüğüne yetki verilmesi ile bundan böyle İcra işlemlerinden dolayı araçların Habur Gümrük Sahasında bir tikanıklığa sebep verilmemesi İçin İcra Müdürlüklerince yakalama, trafikten men etme yazılarının emniyet ve jandarma birimleri ile Şırnak Valiliği İl Özel İdare Müdürlüğüne Silopi-Habur Gümrük Kapısı arasında hizmete sokulan Sımak Valiliği İl özel İdare Silopi TIR Parkı İşletme Müdürlüğüne yönlendirilmesinin uygun olacağı,

bildiri lmektedir.

Müsteşarlığımızca Başmüdürlük görüşüne iştirak edilmekte olup, konunun Bakanlığımızca değerlendirilerek, sonucundan bilgi verilmesini arz ederim.

Ramazan ULUS
Müsteşar a.
Genel Müdür V.

 [İçindekilere dön](#)

— • —

DUYURU

31 Aralık 2005 tarih ve 26040 Mükerrer sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu, 31 Aralık 2005 tarih ve 26040 3. Mükerrer Sayılı Resmî

Gazete 'de yayımlanan Maliye Bakanlığından İç Kontrol ve n Mali Kontrole İlişkin Usul ve Esaslar, Muhasebe Yetkilisi Mutemetlerinin Görevlendirilmeleri, Yetkileri, Denetimi ve alışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik, **Merkezî Yönetim Harcama Belgeleri** Yönetmeliği, Genel Bütçe Muhasebe Yönetmeliği, **7 Ocak 2006 tarih ve 26046 Mükerrer sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan** 2006 Yılı Yatırım Programı, yer darlığı nedeniyle Bülten'e alınamamıştır.